

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ กัณดารวิถี

เล่มนี้เป็นเล่มที่สี่ในห้าเล่มที่โมเสสเขียนขึ้น ห้าเล่มนี้เราเรียกกันว่า เพ็นทะทูก เล่มนี้เรียกว่า “กัณดารวิถี” เพราะว่าการ นับ จำนวน คน ของ อิสราเอล ได้ บันทึก ไว้ ใน เล่มนี้ อีกชื่อหนึ่งสำหรับเล่มนี้ก็คือ “หนังสือเกี่ยวกับการเดินทาง” เพราะ ว่า เล่มนี้ เริ่ม ต้น เมื่อ ประชาชน อิสราเอล อยู่ที่ภูเขาซีนาย แล้ว ลั่น สุด ลง เมื่อ พวกเขา ตั้ง ค่าย ที่ เขตแดน ฝ่ายเหนือ ของ ประเทศ โมอับที่แม่น้ำ จอร์แดน และ ตอน นั้น ชาวอิสราเอล กำลัง วางแผน ที่จะข้าม แม่น้ำ จอร์แดน แล้ว เข้าไป อยู่ ใน แผ่นดินที่ พระเจ้า ทรง สัญญา ไว้ กับ พวกเขา ตามประวัติศาสตร์เล่มนี้ต่อจากหนังสืออพยพ แล้วหนังสือเลวีนิติซึ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติของพระเจ้า อยู่ระหว่างสองเล่มนี้

มีอยู่สองบทที่บันทึกจำนวนคนของอิสราเอล คือบทที่ 1 และ 26 ที่เหลือบันทึกการเดินทางของชนชาติอิสราเอลจากภูเขาซีนายไปถึงแม่น้ำจอร์แดน

การนับบรรดาผู้ชายที่สามารถเข้าสงครามได้

¹ ณ วันที่หนึ่งเดือนที่สองปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในพลับพลาแห่งชุมนุม ณ ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า ² “เจ้าจงนับชุมนุมชนอิสราเอล ทั้งหมด ตาม ครอบครัว ตาม เรือนบรรพบุรุษ ตาม จำนวน ราย ชื่อ ผู้ชาย เรียง ตัวทุกคน ³ ตั้งแต่อายุได้ยี่สิบปีขึ้นไป บรรดาคนที่ออกรบได้ใน กองทัพ พวกอิสราเอล เจ้ากับอาโรนจงจัดตั้ง เขาทั้งหลายไว้ เป็น กองๆ ⁴ และจงมี

คนอยู่ด้วยเจ้าจากทุกตระกูล ทุกคนนั้นให้เป็นหัวหน้าใน
 เรือนบรรพบุรุษของเขา ⁵ และเหล่านี้คือชื่อชายทั้งปวงที่
 จะยืนอยู่กับเจ้าคือ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์ จากตระกูล
 รูเบน ⁶ เซลูมิเอลบุตรชายศูริชัดดัย จากตระกูลสิเมโอน
⁷ นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับ จากตระกูลยูดาห์ ⁸ เนธัน
 เอลบุตรชายศูอาร์ จากตระกูลอิสสาคาร ⁹ เอลีอับบบุตร
 ชายเฮโลน จากตระกูลเศบูลุน ¹⁰ จากลูกหลานของโย
 เซฟ มีเอลีชามบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลเอฟราอิม
 และกามาเลียเอลบุตรชายเปดาซูร์ จากตระกูลมนัสเสห์
¹¹ อาบีตันบุตรชายกิเดโอนี จากตระกูลเบนยามิน ¹² อา
 หิเยเซอร์บุตรชายอัมมีชัดดัย จากตระกูลดาน ¹³ ปากีเอ
 ลบุตรชายโอคราน จากตระกูลอาเซอร์ ¹⁴ เอลียาสาบุตร
 ชายเดอูเอล จากตระกูลกาต ¹⁵ อาหิราบบุตรชายเอนัน จาก
 ตระกูลนัฟทาลี ¹⁶ คนเหล่านี้เป็นคนที่ชุมนุมชนเลือกให้
 เป็นประมุขแห่งตระกูลของบรรพบุรุษของเขา เป็นหัวหน้า
 คนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ ¹⁷ โมเสสและอาโรนได้นำคน
 เหล่านี้ที่ระบุชื่อมาแล้ว ¹⁸ และในวันที่หนึ่งเดือนที่สองคน
 เหล่านี้ก็เรียกประชุมชนทั้งหมด เข้ามาขึ้นทะเบียนตาม
 ครอบครัวยุคและตามเรือนบรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อเรียง
 ตัวคนทั้งปวงที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ¹⁹ ตามที่พระเยโฮ
 วาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ ท่านจึงนับคนที่ถิ่นทุรกันดารซินาย
 ดังนี้ ²⁰ คนรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของ
 เขา ตามครอบครัวยุคตามเรือนบรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อ
 ชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออก
 รบได้ทั้งหมด ²¹ จำนวนคนในตระกูลรูเบนเป็นสี่หมื่นหก
 พันห้าร้อยคน ²² คนสิเมโอน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตาม

ครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ทุกคนที่เขานับตามจำนวน รายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ที่ ออกรบได้ทั้งหมด ²³ จำนวนคนในตระกูลสิเมโอนเป็นห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน ²⁴ คนกาต โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ²⁵ จำนวนคนในตระกูลกาตเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน ²⁶ คนยูดาห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ²⁷ จำนวนคนในตระกูลยูดาห์เป็นเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน ²⁸ คนอิสสาการ์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ²⁹ จำนวนคนในตระกูลอิสสาการ์เป็นห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน ³⁰ คนเศบูลุน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ³¹ จำนวนคนในตระกูลเศบูลุนเป็นห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน ³² จากลูกหลานของโยเซฟ คือคนเอฟราอิม โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ³³ จำนวนคนตระกูลเอฟราอิมเป็นสี่หมื่นห้าร้อยคน ³⁴ คนมนัสเสห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด ³⁵ จำนวนคนในตระกูลมนัสเสห์เป็นสามหมื่นสองพันสองร้อยคน

36 คนเบนยามิน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตาม เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี ขึ้นไปที่ออกรบได้ทั้งหมด 37 จำนวนคนในตระกูลเบนยามิน เป็นสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน 38 คนดาน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ที่ออกรบได้ทั้งหมด 39 จำนวนคนในตระกูล ดาน เป็นหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน 40 คนอาเซอร์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ที่ออกรบได้ทั้งหมด 41 จำนวนคนในตระกูลอาเซอร์ เป็นสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน 42 คนนัฟทาลี โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ที่ออกรบได้ทั้งหมด 43 จำนวนคนใน ตระกูลนัฟ ทา ลี เป็น ห้า หมื่น สาม พัน สี่ ร้อย คน 44 จำนวนคนเหล่านี้เป็นคนที่โมเสสกับอาโรน และประมุข ทั้งสิบสองคนของอิสราเอล ผู้แทนเรือนบรรพบุรุษของตนได้นับไว้ 45 ฉะนั้นจำนวนคนอิสราเอลทั้งหมดที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ทุกคนใน อิสราเอล ซึ่ง ออ กร บ ได้ 46 จำนวน คน ทั้ง หม ด ที่ นับนั้นเป็นหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน 47 แต่มิได้นับคนเลวีตามตระกูลบรรพบุรุษของตนรวมด้วย 48 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

คนเลวีไม่ต้องเข้าสงคราม

49 “เฉพาะตระกูลเลวีเจ้าอย่างนับและอย่าทำสามะโนคร้วไว้ในคนอิสราเอล 50 แต่เจ้าจงตั้งคนเลวีไว้สำหรับพลับพลา พระโอวาท สำหรับบรรดาเครื่องใช้กับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ

พลับพลา ให้เขาชนพลับพลาและบรรดาเครื่องใช้ กับปฏิบัติงานพลับพลา นั้นและตั้งเต็นท์ที่อยู่รอบพลับพลา ⁵¹ เมื่อจะยกพลับพลาไป คนเลวีจะต้องรื้อพลับพลาลง และเมื่อจะตั้งพลับพลาขึ้นก็ให้คนเลวีเป็นผู้จัดตั้ง ผู้อื่นเข้ามาใกล้พลับพลา ผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตาย ⁵² ให้คนอิสราเอลตั้งเต็นท์ตามที่ของตนแต่ละพวก และแต่ละคนตามค่ายของตน และแต่ละคนตามธงตระกูลของตน ⁵³ แต่ให้คนเลวีตั้งเต็นท์รอบพลับพลาพระโอวาท เพื่อมิให้พระพิโรธเกิดเหนือชุมนุมชนอิสราเอล ให้ตระกูลเลวีปฏิบัติงานพลับพลาพระโอวาท” ⁵⁴ คนอิสราเอลก็กระทำดั่งนั้น เขาทั้งหลายกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

2

การจัดค่ายและผู้นำให้แต่ละตระกูล

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส และอาโรนว่า ² “ให้คนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ตามธงของตนทุกคน ตามธงตราเรือนบรรพบุรุษของตน ให้ตั้งเต็นท์หันหน้าเข้าหาพลับพลาแห่งชุมนุมทุกด้าน ³ พวกที่ตั้งค่ายด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น ให้เป็นของธงค่ายยูดาห์ตามกองของเขา นาโชนบุตรชายอัมมีนาตบจะเป็นนายกองของคนยูดาห์ ⁴ พลโยธาที่นับไว้นี้มีเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน ⁵ ให้ตระกูลอิสสาการ์ตั้งค่ายเรียงถัดมา เนธันเอลบุตรชายศุอาร์จะเป็นนายกองของคนอิสสาการ์ ⁶ พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน ⁷ ให้ตระกูลเศบูลุนเรียงถัดยูดาห์ไป เอลีอับบุตรชายเฮโลนจะเป็นนายกองของคนเศบูลุน ⁸ พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน ⁹ จำนวนชนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายยูดาห์ตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันสี่ร้อย

คน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะยกไปก่อน ¹⁰ ให้ธงค้ายของ
รูเบน ตั้งทางทิศใต้ตามกองของเขา เอลิชูร์บุตรชายเซเด
เออร์จะเป็นนายกองของคนรูเบน ¹¹ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่
หมื่นหกพันห้าร้อยคน ¹² ให้ตระกูลสิเมโอนตั้งค้ายเรียงถัด
มา เชลูมิเอลบุตรชายศูริชัตต์ยจะเป็นนายกองของคนสิ
เมโอน ¹³ พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
¹⁴ ให้ตระกูลกาตเรียงถัดรูเบนไป เอลิยาสาบุตรชายเรอู
เอลจะเป็นนายกองของคนกาต ¹⁵ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่น
ห้าพันหกร้อยห้าสิบคน ¹⁶ จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าใน
ค้ายรูเบนตามกองของเขา เป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นหนึ่งพัน
สี่ร้อยห้าสิบคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สอง
¹⁷ แล้วให้ยกพลไปพลแห่งชุมนุมเดินตามไป ให้ค้ายคน
เลวียู่กลางกระบวนค้าย เขาตั้งค้ายอยู่อันดับใดก็ให้ออก
เดินไปตามอันดับนั้น ทุกค้ายตามอันดับตามธงตระกูลของ
ตน ¹⁸ ให้ธงค้ายของเอฟราอิมตั้งทางทิศตะวันตกตามกอง
ของเขา เอลิซามบุตรชายอัมมียูดจะเป็นนายกองของคน
เอฟราอิม ¹⁹ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าร้อยคน ²⁰ ให้คน
ตระกูลมนัสเสห์เรียงถัดมา กามาลีเอลบุตรชายเปตาซูร์
จะเป็นนายกองของคนมนัสเสห์ ²¹ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสาม
หมื่นสองพันสองร้อยคน ²² ให้ตระกูลเบนยามินเรียงถัดเอ
ฟราอิมไป อาบีตันบุตรชายกิเดโอนีจะเป็นนายกองของคน
เบนยามิน ²³ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
²⁴ จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค้ายเอฟราอิมตามกองของ
เขาเป็นหนึ่งแสนแปดพันหนึ่งร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้
จะเป็นพวกที่สาม ²⁵ ให้ธงค้ายของดานตั้งทางทิศเหนือ
ตามกองของเขา อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีชัตต์ยจะเป็น
นายกองของคนดาน ²⁶ พลโยธาที่นับไว้นี้มีหกหมื่นสองพัน
เจ็ดร้อยคน ²⁷ ให้ตระกูลอาเซอร์ตั้งค้ายเรียงถัดมา ปากิเอ

ลบุตรชายโอครานจะเป็นนายกองของคนอาเซอร์ 28 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสีหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน 29 ให้ตระกูลนัฟทาลีเรียงถัดกันไป อาหิราบุตรชายเอนั้นจะเป็นนายกองของคนนัฟทาลี 30 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน 31 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายดาน เป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกสุดท้าย เดินตามธงตระกูลของตน” 32 คนเหล่านี้เป็นชนชาติอิสราเอลที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ คนทั้งหมดที่อยู่ในค่ายนับตามกองมีหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน 33 แต่มิได้นับพวกเลวีรวมเข้าในคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส 34 คนอิสราเอลก็กระทำดังนั้น เขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ตามธง และยกออกเดินไปทุกคนตามครอบครัวของตน ตามเรือนบรรพบุรุษของตน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

3

พวกปุโรหิตและคนเลวีถูกแยกตั้งไว้

1 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาโรนและโมเสสครั้งเมื่อพระเยโฮวาห์ตรัส กับ โมเสส บนภูเขาซีนาย 2 ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้ นาดับบุตรหาวปี อาบียู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์ 3 นี่แหละเป็นชื่อบุตรชายของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ทำนสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต 4 แต่นาดับและอาบียูตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย และต่างก็ไม่มีบุตร ดังนั้นเอเลอาซาร์ และอิธามาร์ จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่ง ปุโรหิต

อยู่ในสายตาของอาโรนบิดาของเขา ⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁶ “จงนำตระกูลเลวีเข้ามาใกล้ และตั้งเขาไว้ต่อหน้าอาโรนปุโรหิต ให้เขาปรนนิบัติอาโรน ⁷ เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอาโรน และแทนชุมนุมชนทั้งหมดหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ขณะเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา ⁸ เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้ของพลับพลาแห่งชุมนุม และปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา ⁹ จงมอบคนเลวีไว้กับอาโรนและกับบุตรชายทั้งหลายของอาโรน เขาทั้งหลายรับเลือกจากคนอิสราเอลมอบไว้กับอาโรนแล้ว ¹⁰ เจ้าจงแต่งตั้งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนให้ปฏิบัติงานตามตำแหน่งปุโรหิต แต่คนอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย” ¹¹ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ¹² “ดูเถิด เราเองได้เลือกคนเลวีจากคนอิสราเอลแทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอลที่คลอดจากครรภ์มารดาก่อน คนเลวีจะเป็นของเรา ¹³ เพราะบรรดาบุตรหัวปีเป็นของเรา ในวันที่เราได้ประหารชีวิตบุตรหัวปีทั้งหลายในประเทศอียิปต์นั้น เราได้เลือกบรรดาบุตรหัวปีในอิสราเอล ทั้งมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไว้เป็นของเราทั้งหลายเหล่านี้ต้องเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์”

แต่ละครอบครัวของคนเลวี คือเกอร์ซอน โคยาท และเมรารี

¹⁴ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า ¹⁵ “จงนับคนเลวีตามเรือนบรรพบุรุษ และตามครอบครัว คือท่านจงนับผู้ชายทุกคนที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป” ¹⁶ โมเสสจึงได้นับเขาทั้งหลายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ดังที่พระองค์ตรัสสั่งไว้ ¹⁷ ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของ

เลวี คือเกอร์โซน โคฮาท และเมรารี¹⁸ ซึ่งบุตรชายของเกอร์โซนตามครอบครัว คือลิบนิและซิเมอี¹⁹ บุตรชายของโคฮาทตามครอบครัว คืออัมราม อีสฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล²⁰ และบุตรชายของเมรารีตามครอบครัว คือมาลี และมุชิ นี่เป็น ครอบครัวคนเลวี ตามเงื่อนไขบรรพบุรุษของเขา²¹ วงศ์เกอร์โซนมีครอบครัวลิบนิและครอบครัวซิเมอี เหล่านี้เป็นครอบครัวเกอร์โซน²² จำนวนคนทั้งหลาย คือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็นเจ็ดพันห้าร้อยคน²³ ครอบครัวเกอร์โซนนั้นจะต้องตั้งค่ายอยู่ข้างหลังพลับพลาด้านตะวันตก²⁴ มีเอลียาสาบุตรชายลาเอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเกอร์โซน

การจัดค่ายและการแบ่งงานต่างๆของครอบครัวเลวี

²⁵ งานที่วงศ์เกอร์โซนปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม มีงานพลับพลา งานเต็นท์พร้อม กับเครื่องคลุมเต็นท์ และม่าน ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม²⁶ ม่านบัง ลาน และม่านประตูลาน ซึ่งอยู่รอบพลับพลาและแท่นบูชา รวมทั้งเชือกโยงทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้²⁷ วงศ์โคฮาทมีครอบครัวอัมราม ครอบครัวอีสฮาร์ ครอบครัวเฮโบรน ครอบครัวอุสซีเอล เหล่านี้เป็นครอบครัวโคฮาท²⁸ ตามจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป เป็นแปดพัน หก ร้อย คน เป็น คน ปฏิบัติหน้าที่สถานบริสุทธิ์²⁹ บรรดาครอบครัวลูกหลานของโคฮาทจะตั้งค่ายอยู่ทางด้านใต้ของพลับพลา³⁰ มีเอลีซาฟานบุตรชายอุสซีเอลเป็นหัวหน้า เรือน บรรพบุรุษ ของ ครอบครัว โคฮาท³¹ คนเหล่านี้มีหน้าที่ดูแล หีบ พระโอวาท โต๊ะ คัน ประทีป แท่นบูชาทั้งสองและเครื่องใช้ต่างๆของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งปุโรหิต

ใช้ปฏิบัติงานและม่าน ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้³² เอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรนบุตรโหโรทิตเป็นนายใหญ่เหนือหัวหน้าของ คน เลวี และ ตรวจ ตรา ผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติสถานบริสุทธิ์³³ วงศ์เมราริมิครอบครัว มาลี และ ครอบครัว มูซึ เหล่า นี้เป็น ครอบครัว เม รารี³⁴ จำนวน คน ทั้ง หลาย คือ จำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นหกพันสองร้อยคน³⁵ และ ศุริเอ ลบุตร ชา ยอาบี ฮา อิล เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของ ครอบครัว เมรารี คนเหล่านี้จะตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของพลับพลา³⁶ งานที่กำหนดให้แก่ลูกหลานเมรารีคืองานดูแลไม้กรอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสาฐาน รอง และ เครื่อง ประกอบ สิ่ง เหล่า นี้ทั้งหมด ทั้ง งานสารพัดที่เกี่ยวกับ สิ่ง เหล่า นี้³⁷ และ เสารอบ ลาน พร้อม กับ ฐาน รอง หลัก หมุด และ เชือก โยง³⁸ และ บุคคล ที่จะตั้งค่ายอยู่หน้าพลับพลาด้านตะวันออกหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ด้าน ที่ดวง อาทิตย์ขึ้น มีโมเสส และ อา โร นกับลูกหลาน ของ ท่าน มีหน้าที่ดูแล การ ปรน นิบัติภายใน สถานบริสุทธิ์ และ บรรดา กิจการ ที่ พึง กระทำ เพื่อ คน อิสราเอล และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย³⁹ บรรดาคนที่นับเข้าในคนเลวี ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เป็นบรรดาผู้ชายทั้งหมดตามครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นสองหมื่นสองพันคน

การไถ่ถอนบุตรหัวปี

⁴⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงนับบุตรชายหัวปีทั้งหลายของคนอิสราเอล ที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป จงจดจำนวนรายชื่อไว้⁴¹ เจ้าจงกันพวกเลวีไว้ให้เรา (เรา คือ พระ เย โฮ วาห์) ทั้งนี้เพื่อ แทน บรรดา บุตร หัวปี

ท่ามกลางคนอิสราเอล และให้สัตว์ทั้งปวงของคนเลวีแทน สัตว์ห้วยปีทั้งหลายของคนอิสราเอล”⁴² ดังนั้นโมเสสจึงได้ นับบรรดาบุตรห้วยปีท่ามกลางคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่าน⁴³ บุตรชายห้วยปีทั้งหลายตามจำนวน ชื่อที่นับได้ ซึ่งมีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป มีสองหมื่นสอง พันสองร้อยเจ็ดสิบสามคน⁴⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า⁴⁵ “จงเอาคนเลวีแทนบุตรห้วยปีทั้งหมดของคน อิสราเอล และเอาสัตว์ทั้งหลายของคนเลวีแทนสัตว์ของ คนอิสราเอล คนเลวีจะเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์⁴⁶ สำหรับเป็นค่าไถ่บุตรห้วยปีของคนอิสราเอลจำนวนสอง ร้อยเจ็ดสิบสามคนที่เกินจำนวนผู้ชายคนเลวีนั้น⁴⁷ เจ้าจง เก็บคนละห้าเซเชล คือจงเก็บตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ (เซเชลหนึ่งมียี่สิบเก-ราห์)⁴⁸ และมอบเงินซึ่งต้องเสียเป็น ค่าไถ่ของคน ที่เกิน เหล่านั้น ให้ไว้แก่อาโรน และลูกหลาน ของท่าน”⁴⁹ โมเสสจึงเก็บเงินค่าไถ่จากคนเหล่านั้นที่เกินกว่าจำนวนคนที่คนเลวีไถ่ไว้⁵⁰ คือท่านเก็บเงินจากบุตรห้วยปี ของคนอิสราเอล เป็นเงินจำนวนหนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้า เซเชล นับตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์⁵¹ และโมเสสได้นำ เอาเงินค่าไถ่ให้แก่อาโรนและลูกหลานของอาโรน ตามพระ คำรัสของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส ไว้

4

คนโคฮาทรับผิดชอบต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุดในพลับพลา

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัสกับ โมเสส และอาโรนว่า ² “จงทำ สำมะโนครัว ลูกหลานโคฮาท จากคนเลวี ตามครอบครัว และตามเรือนบรรพบุรุษ ³ จากคนที่มีอายุสามสิบปีถึงห้า

สิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่ง
ชุมนุม ⁴ นี่เป็นงานที่ลูกหลานโคยาทจะกระทำในพลับพลา
แห่งชุมนุม คืองานที่กระทำต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด ⁵ เมื่อจะ
เคลื่อนย้ายค่ายไป อาโรนและบุตรชายของท่านจะเข้าไป
ข้างใน และปลดม่านกำบังออกเอาคลุมหีบพระโอวาทไว้
⁶ แล้วเอาหนังของตัวแบดเจอร์คลุม และเอาผ้าสีฟ้าล้วน
คลุมบนนั้น และสอดคานหาม ⁷ และเอาผ้าสีฟ้าปูลงบน
โต๊ะสำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์แล้ววางจาน และช้อน
อ่างน้ำและคนโทที่รินเครื่องดื่มบูชา และขนมปังหน้าพระ
พักตร์เป็นนิตย์ก็ให้วางอยู่บนผ้าสีฟ้านั้นด้วย ⁸ แล้วเอาผ้า
สีแดงคลุม บนนี้เอาหนังของตัวแบดเจอร์คลุมอีก แล้วสอด
คานหาม ⁹ แล้วให้เขาเอาผ้าสีฟ้าคลุมคันประทีปที่ใช้จุด
คลุมตะเกียง ตะไกรตัดไส้ตะเกียง ถาดใส่ตะไกร และบรรดา
ภาชนะใส่น้ำมันเติมตะเกียง ¹⁰ เอาหนังของตัวแบดเจอร์
ห่อตะเกียง และเครื่องประกอบทั้งหมด แล้วใส่ไว้บนโครง
หาม ¹¹ ให้เขาเอาผ้าสีฟ้ามาคลุม แทนทองคำ เอาหนัง
ของตัวแบดเจอร์คลุมไว้ แล้วสอดคานหาม ¹² และให้เขา
เอาผ้าสีฟ้าห่อภาชนะเครื่องใช้ ซึ่งใช้อยู่ในสถานบริสุทธิ์
และคลุมเสียด้วยหนังของตัวแบดเจอร์ และใส่ไว้บนโครง
หาม ¹³ ให้เขาชี้เถ้าออกจากแทนบูชา เอาผ้าสีม่วงคลุม
แทนเสี้ย ¹⁴ เอาภาชนะประจำแทนทั้งหมด ซึ่งเป็นเครื่อง
ใช้ประจำแทน มีกระถางไฟ ขอเกี่ยวเนื้อ พลั่ว ชาม และ
ภาชนะประจำแทนทั้งสิ้นวางไว้ข้างบน แล้วเอาหนังของ
ตัวแบดเจอร์คลุม และสอดคานหาม ¹⁵ เมื่ออาโรนและ
บุตรชายคลุมสถานบริสุทธิ์และคลุมบรรดาเครื่องใช้ของ
สถานบริสุทธิ์เสร็จแล้ว เมื่อถึงเวลาเคลื่อนย้ายค่ายลูก

หลานโคฮาทจึงจะเข้ามาหาม แต่เขาต้องไม่แตะต้องของบริสุทธิ์เหล่านั้นเกลือกว่าเขาจะต้องตาย สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นของประจำพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งลูกหลานของโคฮาทจะต้องหาม ¹⁶ แล้วเอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตจะต้องดูแลน้ำมันสำหรับตะเกียง เครื่องหอม เครื่องธัญญาบูชาประจำวัน และน้ำมันเจิม และดูแลพลับพลาทั้งหมดกับบรรดาสิ่งของในพลับพลา นั้น คือสถานบริสุทธิ์และเครื่องประกอบด้วย” ¹⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ¹⁸ “อย่าตัดตระกูลครอบครัวคนโคฮาทออกเสียจากคนเลวี ¹⁹ แต่จงกระทำแก่เขาเพื่อจะให้มีชีวิตและไม่ตาย เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ของบริสุทธิ์ที่สุดเหล่านั้นคืออาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนจะเข้าไปตั้งเขาทั้งหลายไว้ตามงานและภาระของเขาทุกคน ²⁰ แต่อย่าให้คนโคฮาทเข้าไปมองของบริสุทธิ์แม้แต่จิตใจเดียวเกลือกว่าเขาจะต้องตาย”

หน้าที่ต่างๆของคนเกอร์โซน

²¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ²² “จงทำสำมะโนครัวลูกหลานเกอร์โซน ตามเรือนบรรพบุรุษตามครอบครัวของเขาด้วย ²³ เจ้าจงนับคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ²⁴ ต่อไปนี้เป็นภาระงานของครอบครัวเกอร์โซน คืองานปรนนิบัติและงานแบกภาระ ²⁵ ให้เขาทั้งหลายขนม่านพลับพลา และขนพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับผ้าคลุมและหนังของตัวเบดเจอร์ที่คลุมอยู่ข้างบน และผ้าม่านสำหรับบังประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ²⁶ และม่านบังลาน และม่านทางเข้าประตูลานซึ่งอยู่รอบพลับพลาและ

แท่นบูชา และ เชือก โยง และ เครื่องใช้สอย ทั้ง สิ้น เขาจะ ต้อง กระทำ งาน ที่ ควร กระทำ ทุก อย่าง ที่ เกี่ยว กับ สิ่ง เหล่า นี้ ²⁷ ให้ อา โรน และ บุตร ชาย ทั้ง หลาย ของ อา โรน บัง คับ บัญชา บุตร ชาย ทั้ง หลาย ของ เกอร์ โชน เรื่อง ทุก สิ่ง ที่ เขา จะ ต้อง ชน และ งาน ทุก อย่าง ที่ เขา จะ ต้อง กระทำ และ เจ้า จะ ต้อง กำหนด ทุก สิ่ง ที่ เขา จะ ต้อง ชน ²⁸ นี่ เป็น การ งาน ของ ครอบครัว คน เกอร์ โชน ใน พลับ พลา แห่ง ชุม นุม และ อีธา มาร์ บุตร ชาย ของ อา โรน บุโร หิต จะ บัง คับ ดู แลง งาน ของ คน เหล่า นั้น

หน้าที่ต่างๆของคนเมรารี

²⁹ ฝ่าย คน เมรารี นั้น เจ้า จง นับ เขา ตาม ครอบครัว ตาม เรือน บรรพ บุรุษ ³⁰ เจ้า จง นับ คน ที่ มี อายุ สาม สิบ ปี ขึ้น ไป ถึง ห้า สิบ ปี ทุก คน ที่ เข้า ปฏิบัติ งาน ได้ เพื่อ ทำงาน ใน พลับ พลา แห่ง ชุม นุม ³¹ และ ต่อ ไป นี้ เป็น สิ่ง ที่ กำหนด ให้ เขา ชน งาน ทั้งหมด ของ เขา ใน การ ปรน นิบัติ พลับ พลา แห่ง ชุม นุม คือ ไม้ กรอบ พลับ พลา ไม้ กลอน ไม้ เส้า และ ฐาน รอง ³² เส้า รอบ ลาน พร้อมกับ ฐาน รอง หลัก หมุด และ เชือก โยง เครื่อง ใช้ และ เครื่อง ประกอบ สิ่ง เหล่า นี้ ทั้งหมด เจ้า จง กำหนด ชื่อ สิ่ง ของ ที่ เขา ต้อง หาม ³³ นี่ เป็น การ งาน ของ ครอบครัว คน เมรารี เป็น งาน ทั้งหมด ของ เขา ใน การ ปรน นิบัติ พลับ พลา แห่ง ชุม นุม ใน บัง คับ บัญชา ของ อีธา มาร์ บุตร ชาย ของ อา โรน บุโร หิต”

การ สำร วจ สำมะ โน ครัว ของ คน โค ฮา ท คน เกอร์ โชน และ คน เมรารี

³⁴ โมเสส และ อา โรน และ บรรดา หัว หน้า ของ ชุม นุม ชน ได้ นับ คน โค ฮา ท ตาม ครอบครัว และ ตาม เรือน บรรพ บุรุษ ³⁵ ทุก คน ที่ มี อายุ ตั้งแต่ สาม สิบ ปี ขึ้น ไป ถึง ห้า สิบ ปี ที่ เข้า ปฏิบัติ งาน

ได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม³⁶ และจำนวนคนตาม
ครอบครัวของเขาเป็นสองพันเจ็ดร้อยห้าสิบคน³⁷ นี้แหละ
เป็นจำนวนคนในครอบครัวของโคยาท บรรดาผู้ปฏิบัติงาน
ในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้ตาม
ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส³⁸ จำนวนคนในลูกหลาน
เกอร์โซน ตาม ครอบครัว ตาม เรือน บรรพบุรุษ³⁹ ทุกคน
ที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไป ถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงาน
ได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม⁴⁰ จำนวนคนตาม
ครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นสองพันหกร้อยสามสิบ
คน⁴¹ นี้เป็นจำนวนคนในครอบครัวคนเกอร์โซน บรรดา
ผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอาโรน
ได้นับไว้ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์⁴² จำนวนคนใน
ครอบครัวคนเมราลี ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ⁴³
ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไป ถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติ
งานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม⁴⁴ จำนวนคน
ตามครอบครัวของเขาเป็นสามพันสองร้อยคน⁴⁵ นี้แหละ
เป็นจำนวนคนที่นับได้ในครอบครัวคนเมราลี ซึ่งโมเสส
และอาโรนได้นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส⁴⁶
บรรดาคนเลวีที่นับได้ ผู้ที่โมเสสและอาโรนและบรรดา
หัวหน้าของคนอิสราเอลได้นับไว้ ตามครอบครัวตามเรือน
บรรพบุรุษ⁴⁷ ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปีที่เข้า
ปฏิบัติงานและทำงานขนภาระได้ในพลับพลาแห่งชุมนุม⁴⁸
จำนวนคนที่นับได้นั้น เป็นแปดพันห้าร้อยแปดสิบ
คน⁴⁹ เขาทั้งหลายได้ถูกนับตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง
ทางโมเสส ให้ทุกคนทำงานปรนนิบัติหรืองานขนของเขา
ดังนี้แหละโมเสสได้นับเขาไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
โมเสส

5

คนโรคเรื้อนต้องไปนอกค่าย

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงบัญชาคนอิสราเอลให้ส่งบรรดาคนโรคเรื้อน และทุกคนที่มีสิ่งไหลออก และคนใดที่มลทินเพราะการถูกชากศพให้ไปนอกค่าย ³ เจ้าจงสั่งทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ไปนอกค่าย เพื่อมิให้เขากระทำให้ค่ายของเขาซึ่งเราสถิตอยู่ท่ามกลางนั้นเป็นมลทิน” ⁴ และคนอิสราเอลก็กระทำตาม และส่งคนเหล่านั้นให้ไปนอกค่าย พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ประการใด คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น ⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁶ “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ชาย กิติหรือ ผู้หญิง กิติกระทำให้บาปอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คือประพฤติกการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ และผู้นั้นมีความผิดแล้ว ⁷ ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ และให้เขาคืนสิ่งที่ละเมิดซึ่งเขาได้มานั้นเต็มตามเดิม ทั้งเพิ่มอีกหนึ่งในห้าส่วนให้แก่เจ้าของเดิม ผู้ที่เขาได้กระทำการละเมิดต่อฉัน ⁸ แต่ถ้าคนนั้นไม่มีพี่น้องที่จะรับของคืนก็ให้ถวายของที่คืนนั้นแด่พระเยโฮวาห์ทางปุโรหิตรวมทั้งแกะสำหรับผู้สำหรับบูชาลบมลทินบาป ซึ่งเขาต้องบูชาลบมลทินบาปของเขา ⁹ และของบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลนำมาถวายทุกสิ่งอันนำมาให้แก่ปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโรหิต ¹⁰ สิ่งบริสุทธิ์ของทุกคนให้ตกเป็นของปุโรหิตและทุกสิ่งที่เขานำไปถวายปุโรหิตก็ต้องตกเป็นของปุโรหิต” ¹¹ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

การทดสอบผู้หญิงที่อาจเป็นชู้

¹² “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าภรรยาของผู้ชายคนใดหลงประพฤตินอกใจสามี ¹³ มีชายอื่นมานอนร่วมกับ

นางพันตาสามีของนาง แม่นางได้กระทำตัวให้เป็นมลทินแล้ว แต่ไม่มีใครรู้เห็นและยังไม่มีพยาน เพราะจับไม่ได้คาที่ 14 จิตหึงหวงก็มาถึงสามี เขาจึงหึงหวงภรรยาของเขา และภรรยาได้กระทำตัวให้มลทิน หรือจิตหึงหวงมาถึงสามี เขาจึงหึงหวงภรรยาของเขา แม้ว่าภรรยามีได้กระทำตัวให้มลทิน 15 ก็ให้ชายผู้นั้นพาภรรยาของตนไปหาปุโรหิต นำเครื่องบูชาสำหรับภรรยาไป มีแป้งข้าวบาร์เลย์หนึ่งในสิบเอฟาห์ อย่าให้เขาเทน้ำมันหรือใส่กำยานในแป้งนั้น เพราะเป็นธัญญาบูชาเรื่องความหึงหวง เป็นธัญญาบูชาแห่งความรำลึกพินให้ระลึกถึงความชั่วช้า 16 และปุโรหิตจะนำนางมาใกล้ให้เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ 17 และปุโรหิตจะเอาน้ำบริสุทธิ์ที่ใส่ภาชนะดิน ปุโรหิตจะเอาผงคลีที่พื้นพลิกปลาใส่ในน้ำนั้น 18 และปุโรหิตจะให้นางเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และแก้มวยผมของนางออก และส่งธัญญาบูชาแห่งความรำลึกให้นางถือไว้ อันเป็นธัญญาบูชาแห่งความหึงหวง แล้วปุโรหิตจะถือน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนั้นไว้เอง 19 แล้วปุโรหิตจะให้นางปฏิญาณตัวว่า ‘ถ้าไม่มีชายใดมานอนกับเจ้า หรือเจ้าไม่หันเหไปกระทำมลทิน เมื่อเจ้ายังอยู่ในอำนาจของสามี ก็ให้เจ้าพ้นเสียจากน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนี้ 20 แต่ถ้าเจ้าได้หลงไปแม้เจ้าอยู่ในอำนาจของสามีและได้กระทำตัวเองให้เป็นมลทินและชายอื่นนอกจากสามีได้เข้านอนด้วยแล้ว’ 21 ก็ให้ปุโรหิตกระทำให้หญิงนั้นกล่าวคำปฏิญาณสาปแช่ง และปุโรหิตจะกล่าวแก่ผู้หญิงนั้นว่า ‘ขอให้พระเยโฮวาห์ทรงกระทำเจ้าให้เป็นคำสาปแช่ง และเป็นคำปฏิญาณท่ามกลางชนชาติของเจ้าใน เมื่อพระเยโฮวาห์กระทำให้โคขนเจ้าลึบ และกระทำท้องเจ้าให้ป่องแล้ว 22 ขอให้ น้ำแห่งคำสาปแช่งนี้เข้าในตัว

เจ้ากระทำให้ท้องเจ้าบ่วง และกระทำให้โคนขาเจ้าลืบไป และนางนั้นจะต้องกล่าวว่า ‘เอเมน เอเมน’²³ แล้วปุโรหิตจะเขียน คำสาปนี้ลงในหนังสือ และลบความนั้นออกเสียด้วยน้ำแห่งความขมขื่น²⁴ แล้วให้หญิงนั้นดื่มน้ำแห่งความขมขื่นที่ นำ การสาป แข่ง แล้วน้ำที่ นำ การสาป แข่ง นั้นจะเข้าไปในตัวนาง เป็น ความ เพื่อน ผาด²⁵ และปุโรหิตจะเอา รัญญูบูชาแห่งความหึงหวงออกจากมือนาง แกว่งไปแกว่ง มาถวายรัญญูบูชานั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วนำไปถวายที่แท่นบูชา²⁶ และปุโรหิตจะหยิบรัญญูบูชากำมือหนึ่ง เป็น ส่วน ที่ระลึก แล้วเผาเสียบนแท่นบูชา แล้วจึงให้หญิงนั้นดื่มน้ำนั้น²⁷ เมื่อให้หญิงนั้นดื่มน้ำแล้ว ต่อมา ถ้า นาง กระทำ ตัว ให้ มลทิน และ ประพฤติ นอกใจสามี น้ำที่ นำ การสาป แข่ง นั้นจะเข้าไปในตัวนาง เป็น ความ เพื่อน ผาด ท้อง จะ บ่วง และ โคนขา จะ ลืบ ไป และหญิงนั้นจะเป็น คำสาป แข่ง ท่ามกลางชนชาติของนาง²⁸ ถ้าหญิงนั้นมิได้มีมลทิน แต่บริสุทธิ์ นางจะพ้นความผิดและตั้งครรรค์²⁹ นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องความหึงหวงเมื่อภรรยาแม่จะอยู่ในอำนาจของสามีได้หลงไป กระทำ ตน ให้มี มลทิน³⁰ หรือเมื่อจิตหึงหวงถึงผู้ชาย และเขาหึงหวงภรรยาของเขา แล้วเขาต้องให้นางไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะปฏิบัติต่อนางตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ³¹ ผู้ชายจึงจะพ้นความชั่วช้า แต่ผู้หญิงจะต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง”

6

คนที่ปฏิญาณเป็นนาศีร์

¹ พระ เย โฮ วาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอลว่า เมื่อผู้ชายก็ดี ผู้หญิงก็ดี ปฏิบัติตัวด้วยการกระ

ทำสัตย์ปฏิญาณ คือ ปฏิญาณ เป็น นาศิร คือ ปลีกตัวออก
ถวายแด่พระเยโฮวาห์³ ก็ให้ผู้นั้นปลีกตัวออกจากเหล่าองุ่น
และสุรา เขา ต้อง ไม่ ต้ม น้ำ ส้ม ที่ ได้ จาก เหล่า องุ่น หรือ สุรา
ไม่ ต้ม น้ำ องุ่น หรือ รับประทาน องุ่น ไม่ว่า สด หรือ แห้ง⁴ ตลอด
เวลาที่ เขา ปลีก ตัว ออก มา นั้น เขา ต้อง ไม่ รับประทาน สิ่ง ใด
ที่ ได้ จาก ต้น องุ่น แม้ เป็น เมล็ด หรือ เปลือก องุ่น ก็ ดี⁵ ตลอด
เวลาที่ เขา ปฏิญาณ ปลีก ตัว ออก มา นั้น อย่า ให้ มี ด โคน ถูก
ศิระษะ ของ เขา เขา ต้อง บริสุทธิ์ จน กว่า จะ สิ้น กำหนด เวลา
ที่ เขา ปลีก ตัว ออก มา ถวาย แด่ พระ เย โฮวาห์ เขา จะ ต้อง ไว้
ผม ยาว⁶ ตลอด เวลา ที่ เขา ปลีก ตัว ออก มา ถวาย แด่ พระ เย
โฮวาห์ เขา ต้อง ไม่ เข้า ใกล้ ศพ⁷ อย่า ทำ ตัว ให้ มี มลทิน ด้วย
บิดา มารดา หรือ พี่ น้อง ชาย หญิง ที่ ตาย เพราะ ที่ เขา ปลีก ตัว
ออก มา ถวาย แด่ พระ เจ้านั้น เป็น พันธนะ ของ เขา⁸ ตลอด
เวลา ที่ เขา ปลีก ตัว ออก มา เขา ต้อง บริสุทธิ์ แด่ พระ เย โฮ
วาห์⁹ และ ถ้า มี คน มา ตาย อยู่ ใกล้ ตัว เขา ปัจจุบัน ทัน ด่วน
ศิระษะ ของ เขา ที่ ชำระ ให้ บริสุทธิ์ ไว้ ก็ เป็น มลทิน เสีย แล้ว เขา
ต้อง โคน ศิระษะ ของ เขา ใน วัน ชำระ ตัว คือ ใน วัน ที่ เจ็ด นั้น เขา
ต้อง โคน ศิระษะ¹⁰ ใน วัน ที่ แปด เขา ต้อง นำ นก เขา สอง ตัว
หรือ นก พิราบ หนุม สอง ตัว ไป ให้ บุโรหิต ที่ ประตูลับ พลา แห่ง
ชุมชน¹¹ และ บุโรหิต จะ ถวาย บูชา ตัว หนึ่ง เป็น เครื่อง บูชา
ไถ่บาป อีก ตัว หนึ่ง ถวาย เป็น เครื่อง เหาบูชา ลบ มลทิน ให้ เขา
เพราะ เขา ได้ กระทำ ผิด เหตุ เรื่อง ศพ และ เขา ต้อง ชำระ ศิระษะ
ให้ บริสุทธิ์ ใน วัน นั้น อีก¹² และ ให้ เขา ปลีก ตัว ออก ถวาย แด่
พระ เย โฮวาห์ ตลอด เวลา การ ปลีก ตัว ของ เขา และ นำ ลูก
แกะ อายุ หนึ่ง ขวบ มา เป็น เครื่อง บูชา ไถ่ การ ละเมิด แต่ เวลา
ก่อน นั้น นับ ไม่ได้ เพราะ การ ปฏิญาณ ปลีก ตัว ของ เขา นั้น มี

มลทินเสียแล้ว ¹³ เมื่อเวลาปลิกตัวของเขาครบแล้ว พระราชบัญญัติของพวงนาศิรมีดังนี้ ให้นำเขามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ¹⁴ ให้เขาถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะผู้อายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา และลูกแกะเมียอายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องสันติบูชา ¹⁵ และขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ขนมทำด้วยยอดแป้ง คลุกน้ำมัน ขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมันพร้อม กับเครื่องธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน ¹⁶ และปุโรหิตจะนำของเหล่านี้ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา ¹⁷ และปุโรหิตจะถวายแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ปุโรหิตจะถวายธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาที่คู่กันด้วย ¹⁸ และผู้เป็นนาศิรจะโกนศีรษะแห่งการปลิกตัวนั้นที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม และนำเอาผมที่ศีรษะแห่งการปลิกตัวนั้นไปใส่ไฟที่อยู่ใต้เครื่องสันติบูชาเสีย ¹⁹ เมื่อผู้เป็นนาศิรโกนผมแห่งการปลิกตัวเสร็จแล้ว ปุโรหิตจะนำเนื้อสันขาหน้าของแกะตัวผู้ที่ต้มแล้ว กับขนมไร้เชื้อก้อนหนึ่งจากกระจาด และขนมแผ่นไร้เชื้อแผ่นหนึ่งวางไว้ในมือทั้งสองของผู้เป็นนาศิรนั้น ²⁰ แล้วปุโรหิตจะนำของเหล่านั้นแกลงไปแกลงมาเป็นเครื่องบูชา แกลงถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นส่วนบริสุทธิ์ที่กินไว้สำหรับปุโรหิต พร้อมกับเนื้ออกที่แกลงถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้ว ต่อจากนี้ผู้เป็นนาศิรก็ดื่มน้ำองุ่นได้ ²¹ นี่เป็นพระราชบัญญัติของผู้เป็นนาศิรผู้ปฏิบัติ และเครื่องบูชา

ของเขาที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในการปลีกรตัว นอกจากสิ่งอื่นๆที่เขาถวายได้ ดังนั้นแหละเขาต้องกระทำตามพระราชบัญญัติของการปลีกรตัวออกไปเป็นนาศิร ตามที่เขาได้ปฏิญาณไว้” 22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 23 “จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนว่า ท่านทั้งหลายจงอวยพรแก่คนอิสราเอลดังต่อไปนี้ คือว่าแก่เขาทั้งหลายว่า 24 ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน 25 ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน 26 ขอพระเยโฮวาห์ทรง มีสิพระพักตร์เข้ม ขึ้น ต่อ ท่าน และประทานสันติสุขแก่ท่าน 27 ดังนั้น แหละให้เขาประทับ นามของเราเหนือคนอิสราเอล และเราจะได้อวยพรแก่เขาทั้งหลาย”

7

การถวายสิ่งของของบรรดาประมุขคนอิสราเอล

1 เมื่อ วันที่ โมเสส จัด ตั้ง พลับพลา เสร็จ และได้เจิมและได้ ชำระ พลับพลา กับ บรรดา เครื่อง ใช้สอย ประจำ พลับพลา ให้บริสุทธิ์ และ ได้เจิม และ ชำระ แทน บูชา กับ ภาชนะ ประจำ ทั้งหมด ให้บริสุทธิ์แล้ว 2 บรรดา ประมุขของ คนอิสราเอล หัวหน้า เรือนบรรพบุรุษ คือประมุขของตระกูลต่างๆ ผู้อยู่เหนือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้เข้ามาถวายของ 3 และ ได้นำของบูชามาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ มีเกวียน ประทุนหกเล่มกับวัวหกดคู่ ประมุขสองคนนำเกวียนเล่มหนึ่ง และวัวคนละตัว ถวายเสียที่หน้าพลับพลา 4 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 5 “จงรับของเหล่านี้ไว้จากเขาเพื่อจะได้ใช้ในการปรนนิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม จงมอบไว้กับคนเลวีแก่ทุกคนตามงานปรนนิบัติของเขา” 6 โมเสสจึงนำ เกวียนและวัวไปมอบให้แก่คนเลวี 7 ท่านให้เกวียนสองเล่ม

กับวัวสองคู่แก่บุตรชายทั้งหลายของเกอร์โซนตามงานปรนนิบัติของเขา ⁸ ท่านมอบเกวียนสี่เล่มและวัวสี่คู่ให้แก่บุตรชายทั้งหลายของเมราริตามงานปรนนิบัติของเขา ซึ่งเป็นตามคำชี้แจงของอิธามาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต ⁹ แต่ท่านมิได้มอบอะไรให้แก่บุตรชายของโคฮาท เพราะงานปรนนิบัติของเขาเป็นงานที่ต้องห้ามสิ่งของบริสุทธิ์บนบ่า ¹⁰ และบรรดาประมุขก็นำของบูชามาเพื่อแก่งานมอบถวายแทนบูชาในวันที่ทำพิธีเจิมแทนบูชา นั้น และพวกประมุขต่างก็ถวายเครื่องบูชาของตนหน้าแท่นบูชา ¹¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ให้พวกประมุขมาถวายเครื่องบูชาของเขาวันละคนในงานมอบถวายแทนบูชา” ¹² ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาในวันแรกคือนาโชนบุตรชายอัมมีนาดับแห่งตระกูลยูดาห์ ¹³ ของถวายของเขาคืออานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล และขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา ¹⁴ ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชลมีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ¹⁵ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ¹⁶ ลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ¹⁷ วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้าตัว แพะผู้ห้าตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของนาโชนบุตรชายของอัมมีนาดับ ¹⁸ วันที่สองเนธันเอลบุตรชายศุอาร์ประมุขของตระกูลอิสสาคาร์ถวายของ ¹⁹ เขาถวายของถวายของเขาเป็นอานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้ง

สองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา ²⁰ ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ²¹ วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ²² ลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²³ และวัวนุ่มสองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเนธันเอลบุตรชายของศูอาร์ ²⁴ วันที่สามเอลีอับบบุตรชาย เอโลน ประมุขของ คนเศบูลุน ถวายของ ²⁵ ของถวายของเขา คือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา ²⁶ ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ²⁷ วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ²⁸ ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²⁹ วัวนุ่มสองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีอับบบุตรชายของเอโลน ³⁰ วันที่สี่เอลีชูร์บุตรชายของเซเดเออร์ ประมุขของ คนรูเบน ถวายของ ³¹ ของถวายของเขา คือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา ³² ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ³³ วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ³⁴ ลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ³⁵ วัวนุ่มสองตัว แกะ

ผู้ห้ำ แพะผู้ห้ำ ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้ำ เป็นเครื่องสันติบูชา
สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลิซุรบบุตรชายของเซเดเออร์
36 วันที่ห้ำเซลูมิเอลบุตรชายศุริซัดดัยประมุขของ คนสิเม
โอนถวายของ 37 ของถวายของเขาคือจันเงินลูกหนึ่งหนัก
หนึ่งร้อยสามสิบเซเซล ซามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเซล
ตามเซเซลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่ง
คลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา 38 ซ้อนทองคำลูกหนึ่ง
หนักสิบเซเซล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 39 วัวหนุ่มตัว
หนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่อง
เผาบูชา 40 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 41 วัวผู้
สองตัว แกะผู้ห้ำ แพะผู้ห้ำ ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้ำ เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเซลูมิเอลบุตร
ชายของศุริซัดดัย 42 วันที่หกเอลิยาซาฟบุตรชายเดอูเอล
ประมุขของคนกาดถวายของ 43 ของถวายของเขาคือจัน
เงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเซล ซามเงินลูกหนึ่ง
หนักเจ็ดสิบเซเซลตามเซเซลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้ง
สองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา 44 ซ้อน
ทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเซล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
45 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 46 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา
ไถ่บาป 47 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้ำ แพะผู้ห้ำ ลูกแกะอายุหนึ่ง
ขวบห้ำ เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของ
เอลิยาซาฟบุตรชายของเดอูเอล 48 วันที่เจ็ดเอลิซา มา
บุตรชายอัมมีฮูดประมุขของคนเอฟราอิมถวายของ 49 ของ
ถวายของเขา คือจันเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซ

เซล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเซลตามเซเซลของสถาน
บริสุทธิ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็น
ธัญญาบูชา 50 ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเซล มีเครื่อง
หอมสำหรับเผาเต็ม 51 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูก
แกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 52 ลูกแพะผู้
ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 53 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะ
ผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้
นี้เป็นของถวายของเอลิชามาบุตรชายของอัมมีฮูด 54 วัน
ที่แปดกามาเลียบุตรชายเปดาซูร์ประมุขของคนมนัสเสห์
ถวายของ 55 ของถวายของเขาคือจานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่ง
ร้อยสามสิบเซเซล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเซลตาม
เซเซลของสถาน บริสุทธิ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุก
น้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 56 ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนัก
สิบเซเซล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 57 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง
แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผา
บูชา 58 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 59 วัวผู้สอง
ตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่อง
สันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของกามาเลียบุตรชาย
ของเปดาซูร์ 60 วันที่เก้าอาบิดันบุตรชายกิเดโอนีประมุข
ของคนเบนยามินถวายของ 61 ของถวายของเขาคือจาน
เงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเซล ขามเงินลูกหนึ่ง
หนักเจ็ดสิบเซเซลตามเซเซลของสถานบริสุทธิ ภาชนะทั้ง
สองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 62 ซ้อน
ทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเซล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
63 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว

หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ⁶⁴ ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา
ไถ่บาป ⁶⁵ วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่ง
ขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของ
อาบิตันบุตรชายของกิเดโอนี ⁶⁶ วันที่สิบอาหิเยเซอร์บุตร
ชายอัมมีซัดดัยประมุขของคนดาบถวายของ ⁶⁷ ของถวาย
ของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขาม
เงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์
ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแปง คลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญ
ญบูชา ⁶⁸ ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอม
สำหรับเผาเต็ม ⁶⁹ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะ
อายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ⁷⁰ ลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁷¹ วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูก
แกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของ
ถวายของอาหิเยเซอร์บุตรชายของอัมมีซัดดัย ⁷² วันที่สิบ
เอ็ดปากีเอลบุตรชายโอครานประมุขของคนอาเซอร์ถวาย
ของ ⁷³ ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อย
สามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชล
ของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแปง คลุกน้ำมัน
เต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา ⁷⁴ ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล
มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ⁷⁵ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ⁷⁶ ลูก
แพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁷⁷ วัวผู้สองตัว แกะ
ผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา
สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของปากีเอลบุตรชายของโอคราน
⁷⁸ วันที่สิบสองอาหิราบุตรชายเอนันประมุขของคนนัฟทาลี

ถวายของ ⁷⁹ ของถวายของเขาคือจานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่ง ร้อยสามสิบเซเซล ซามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเซลตาม เซเซลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุก น้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา ⁸⁰ ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนัก สิบเซเซล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม ⁸¹ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผา บูชา ⁸² ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁸³ วัวผู้สอง ตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่อง สันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาหิราบุตรชายของ เอนัน ⁸⁴ ต่อไปนี้เป็นของถวายในงานมอบถวายแทนบูชา จากประมุขของคนอิสราเอล ในวันที่มีพิธีเจิมแทนบูชานั้น คือจานเงินสิบสองลูก ซามเงินสิบสองลูก ซ้อนทองคำสิบ สองลูก ⁸⁵ จานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเซล และ ซามลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเซล เงินที่ทำภาชนะทั้งหมดหนัก สองพันสี่ร้อยเซเซล ตามเซเซลของสถานบริสุทธิ์ ⁸⁶ ซ้อน ทองคำสิบสองลูกมีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม หนักลูกละ สิบเซเซลตามเซเซลของสถานบริสุทธิ์ ทองคำที่ทำซ้อน ทั้งหมดหนักหนึ่งร้อยยี่สิบเซเซล ⁸⁷ สัตว์สำหรับเครื่องเผา บูชา มีวัวผู้สิบสองตัว แกะผู้สิบสอง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ สิบสอง พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน และแพะผู้สิบสอง ตัวสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁸⁸ สัตว์ทั้งหมดที่ถวายเป็น เครื่องสันติบูชา มีวัวผู้ยี่สิบสี่ แกะผู้หกสิบ แพะผู้หกสิบ และ ลูกแกะอายุหนึ่งขวบหกสิบ นี่แหละเป็นของถวายในงาน มอบถวายแทนบูชาเมื่อได้กระทำการเจิมแล้ว ⁸⁹ เมื่อโมเสส ได้เข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อจะกราบทูลพระองค์

ท่านได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับท่านมาจากพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาทท่ามกลางเศรฐทั้งสอง และพระสุรเสียงนั้นได้สนทนากับท่าน

8

การตั้งตะเกียงให้ส่องแสง

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงกล่าวแก่อาโรนว่า เมื่อจะตั้งตะเกียงให้ตะเกียงทั้งเจ็ดส่องแสงข้างหน้าคัมภีร์” ³ และอาโรนได้กระทำดั่งนั้น ท่านได้ตั้งตะเกียงให้ส่องแสงออกด้านหน้าคัมภีร์ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกับโมเสส ⁴ ฝีมือที่ทำคัมภีร์เป็นดั่งนี้ เป็นทองคำใช้ค้อนทุบ ตั้งแต่ฐานขึ้นไปถึงดอกเป็นฝักอ่อน ตามแบบอย่างที่พระเยโฮวาห์สำแดงแก่โมเสส เขาจึงทำคัมภีร์ดั่งนั้น

การสถาปนาคนเลวี

⁵ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁶ “จงยกคนเลวีออกจากคนอิสราเอลและชำระเขาทั้งหลายเสีย ⁷ เจ้าจงชำระเขา ดั่งนี้ จงเอาน้ำชำระมาประพรมเขา ให้เขาโกนตลอดทั้งตัว ให้ซักเสื้อผ้าและชำระตัวให้สะอาด ⁸ แล้วให้เขาทั้งหลายนำวัวหนุ่มตัวหนึ่ง กับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน คือ ยอดแป้งคลุกน้ำมัน และเจ้าจงนำวัวหนุ่มอีกตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁹ แล้วจงพาคนเลวีมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และให้คนอิสราเอลมาชุมนุมพร้อมกันหมด ¹⁰ เมื่อเจ้านำคนเลวีมากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้คนอิสราเอลเอามือของเขาวางบนคนเลวี ¹¹ และให้อาโรนถวายคนเลวีต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายจากประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาจะได้ทำงานปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ¹² แล้วคนเลวีจะเอามือ

ของตนาวางบนหัววัว ผู้ทั้งสอง เจ้าจงเอาตัวหนึ่งมาถวาย เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และอีกตัวหนึ่งให้เป็นเครื่องเผาบูชา แต่พระเยโฮวาห์ เพื่อบลมลทินบาปของคนเลวี ¹³ เจ้าจงตั้งคนเลวีให้คอยรับใช้อาโรน และบุตรชายทั้งหลายของอาโรน และจงถวายเขาทั้งหลายให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁴ ฉะนั้นแหละเจ้าจงแยกคนเลวีออกจากคนอิสราเอล และคนเลวีจะเป็นของเรา ¹⁵ ตั้งแต่นั้นไปคนเลวีจะเข้าปฏิบัติงานที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในเมื่อเจ้าได้ชำระเขา และกระทำ เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายเขาไว้แล้ว ¹⁶ เพราะเขาทั้งหมดถูกแยกออกจากคนอิสราเอล และมอบไว้แก่เรา เราได้รับเขามาเป็นของเราแล้ว แทนทุกคนที่เกิดจากครรภ์มารดา ก่อนคือ แทนบุตรหัวปีของประชาชนอิสราเอลทั้งหมด ¹⁷ เพราะ ว่า ลูกหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอลเป็นของเรา ทั้งคนและสัตว์ ในวันที่เราได้สังหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดินอียิปต์ เราได้เลือกเขาไว้เป็นของเรา ¹⁸ และเราได้เลือกคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล ¹⁹ และเราได้ให้คนเลวีจากคนอิสราเอลไว้กับอาโรนและบุตรชายของอาโรน ให้ปฏิบัติงานแทนคนอิสราเอลที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทำการลบลมลทินให้คนอิสราเอล เพื่อว่าจะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่คนอิสราเอลเมื่อคนอิสราเอลเข้ามาใกล้สถานบริสุทธิ์” ²⁰ โมเสสและอาโรนและชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้กระทำต่อคนเลวีตั้งนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง โมเสสในเรื่องคนเลวีทุกประการ คนอิสราเอลก็กระทำดั่งนั้น ²¹ คนเลวีได้ชำระตนให้สิ้นบาป และซักเสื้อผ้าของตน และอาโรนก็ถวายเขาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอาโรนทำการลบลมลทินชำระเขา ²² แต่่นั้นมาคนเลวีก็เข้า

ไปปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม ในการรับใช้อาโรน และ บุตรชายของอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสเรื่อง คนเลวี เขา จึง ได้ กระทำอย่างนั้น แก่เขา ทั้ง หลาย ²³ พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ²⁴ “เรื่อง นี้ เกี่ยว วกับ คน เลวี ให้คนเลวีที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป เข้าไปปฏิบัติงานใน พลับพลาแห่งชุมนุม ²⁵ พออายุได้ห้าสิบปีให้เขาหยุดปฏิบัติ ไม่ต้องทำงานต่อไป ²⁶ แต่ให้เขาช่วยพี่น้องในพลับพลาแห่ง ชุมชนดูแลการงาน ไม่ต้องลงมือทำเอง เจ้าจงกระทำเช่น นี้แก่คนเลวีเมื่อกำหนดงานให้เขา”

9

คำสั่งสอนเรื่องเทศกาลปัสกา

¹ ใน เดือน ที่หนึ่ง ปีที่สอง ตั้งแต่ เขา ทั้ง หลาย ออก จาก แผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดาร ซินายว่า ² “ให้คนอิสราเอลถือเทศกาลปัสกาตาม เวลาที่ กำหนดไว้ ³ คือเดือนนี้ในวันขึ้นสิบสี่ค่ำ เวลาเย็น เจ้าทั้ง หลายจงถือเทศกาลปัสกาตาม เวลาที่ กำหนดนั้น เจ้าจง กระทำตามกฎเกณฑ์และพิธีต่างๆทั้งสิ้นของเทศกาลนั้น” ⁴ โมเสสจึงบอกคนอิสราเอลให้ถือเทศกาลปัสกา ⁵ เขาทั้ง หลายได้ถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่หนึ่งวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลา เย็นที่ถิ่นทุรกันดารซินาย ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสทุก ประการ คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น ⁶ และมีผู้ชาย บางคนที่มิมลทินเพราะถูกต้องศพ จึงถือปัสกาในวันนั้น ไม่ได้ เขาจึงมาอยู่ต่อหน้าโมเสสและอาโรนในวันนั้น ⁷ เขา เหล่านั้นกล่าวแก่ท่านว่า “เรามิมลทินเพราะได้ถูกต้องศพ ทำไมจึงห้ามมิให้เราถวายเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์ตาม วันกำหนดท่ามกลางคนอิสราเอล” ⁸ และโมเสสบอกเขาว่า “จงคอยอยู่ก่อนเพื่อเราจะฟังดูว่า พระเยโฮวาห์จะตรัส

อย่างไรเรื่องท่าน” 9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 10 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ใดในพวกเจ้าหรือในเชื้อสายของเจ้ามีมลทินเพราะถูกต้องศพ หรือไปทางไกลก็ให้ผู้นั้นถือปัสกาแต่พระเยโฮวาห์ 11 ให้ถือปัสกาในเดือนที่สองวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็น ให้เขากินขนมปังไร้เชื้อและผักสด 12 เขาทั้งหลายต้องไม่ให้อะไรเหลือจนวันรุ่งขึ้น และไม่หักกระดูกแกะปัสกา ให้กระทำตามกฎในเรื่องถือเทศกาลปัสกาทุกประการ 13 แต่คนที่สะอาดและมีได้อยู่ในระหว่างการเดินทางแต่ดไม่ถือเทศกาลปัสกา ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา เพราะเขามีได้นำเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์มาถวายตามกำหนดเวลา ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษบาปของเขาเอง 14 ถ้าคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย ใครจะถือเทศกาลปัสกาแต่พระเยโฮวาห์ตามกฎของเทศกาลปัสกาและตามลักษณะก็ให้เขาถือได้ เจ้าจงมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับทั้งคนต่างด้าวและชาวเมือง”

เมฆของพระเจ้าจะนำทางคนอิสราเอล

15 ในวันที่จัดตั้งพลับพลานั้นมีเมฆมาปกคลุมพลับปลาไว้ คือเต็นท์พระโอวาท เวลาเย็นเมฆนั้นก็อยู่เหนือพลับปลาปรากฏ เหมือน เพลิง จน รุ่ง เช้า 16 เป็น อย่าง นั้น เสมอมา มีเมฆคลุมกลางวัน แต่กลางคืนปรากฏเหมือนเพลิง 17 เมื่อไร เมฆ ลอย ขึ้น จาก พลับปลา ภายหลัง นั้น พวกอิสราเอล ก็ยก เดิน ไป ครั้น เมฆ นั้น ลอย หยุตอยู่ที่ใด คนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่นั่น 18 คนอิสราเอลออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขาตั้ง ค่ายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ตรีบาปใดที่เมฆพักอยู่เหนือพลับปลาเขาก็ยังตั้งค่ายอยู่ 19 แม้เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลานานหลาย

วัน คนอิสราเอลก็ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ไม่ยกเดินไป ²⁰ เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลา น้อยวัน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาก็ยังอยู่ในค่าย แล้วตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาก็ยกออกเดินทาง ²¹ เมื่อเมฆคงอยู่ตั้งแต่เย็นจนเช้า ครั้นเมฆลอยขึ้นในตอนเช้า เขาก็ยกออกเดิน ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม เมื่อเมฆลอยขึ้น เขาก็ยกออกเดิน ²² ไม่ว่าจะเมฆจะคงอยู่เหนือพลับพลา สองวัน หรือ เดือนหนึ่ง หรือ ปีหนึ่ง คนอิสราเอลก็อยู่ในค่ายนานเท่านั้น มิได้ยกออกไป แต่เมื่อเมฆลอยขึ้นเมื่อใด เขาก็ยกออกไปเมื่อนั้น ²³ เขาตั้งค่ายอยู่ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขายกออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติงานของพระเยโฮวาห์ ตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส

10

แตรเงินสองคัน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงทำแตรเงินสองคันด้วยใช้ค้อนทุบ เจ้าจงใช้แตรนั้นเรียกชุมนุมและใช้ร้องย้ายค่าย ³ เมื่อเป่าแตรทั้งสองนั้นก็ให้ชุมนุมชนทั้งหมดมาประชุมพร้อมกันกับเจ้าที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ⁴ ถ้าเป่าแตรคันเดียวให้พวกประมุขผู้เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ มาประชุมกับเจ้า ⁵ เมื่อเป่าแตรปลุกให้บรรดาค่ายที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกยกออกเดิน ⁶ เมื่อเป่าแตรปลุกหนที่สองให้บรรดาค่ายที่อยู่ด้านใต้ยกออกเดิน เมื่อใดจะให้ยกออกเดินก็ให้เป่าแตรปลุก ⁷ แต่เมื่อจะให้คนทั้งปวงมาประชุมพร้อมกัน จงเป่าแตร แต่อย่าทำเสียงปลุก ⁸ ให้บุตรชายของอาโรนคือปุโรหิตเป็นคนเป่าแตร แตรนี้จะเป็นกฎ

ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า ⁹ และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะไปทำศึกในแผ่นดินของเจ้าผู้ศัตรูผู้มาบีบบังคับเจ้า ก็ให้เป่าแตรทำเสียงปลุก และเจ้าจะเป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะได้พ้นจากศัตรูของเจ้า ¹⁰ ในวันที่เจ้าทั้งหลายมีความยินดี และในงานเทศกาลและในวันต้นเดือนของเจ้า เจ้าจงเป่าแตรเหนือเครื่องเผาบูชา และเหนือสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชา เป็นที่ให้พระเจ้าของเจ้าระลึกถึงเจ้า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

การเดินทางจากถิ่นทุรกันดารซีนายไปถึงถิ่นทุรกันดารปาราน

¹¹ ต่อมาวันที่ยี่สิบเดือนที่สองปีที่สองทรงให้เมฆนั้นขึ้นจากพลับพลาพระโฮวาห์ ¹² คนอิสราเอลก็ยกเดินทางไปจากถิ่นทุรกันดารซีนาย และเมฆนั้นมายังอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน ¹³ เขาทั้งหลายได้ยกออกเดินไปเป็นครั้งแรกตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสสั่งโมเสส ¹⁴ ธงค่ายของคนยูดาห์ออกเดินไปเป็นกองๆ ก่อน มีนาโชนบุตรชายอัมมีนาดับเป็นผู้นำพลโยธา ¹⁵ เนธันเอลบุตรชายศุอาร์นำพลโยธาตระกูลคนอิสสาคาร์ ¹⁶ และเอลีอับบบุตรชายเฮโลนนำพลโยธาตระกูลคนเศบูลุน ¹⁷ เมื่อรื้อพลับพลาลงแล้ว บรรดาบุตรชายของเกอร์โชนและบุตรชายของเมราริผู้แบกหามพลับพลานั้นก็ยกเดินไป ¹⁸ ธงค่ายของคนรูเบนออกเดินไปเป็นกองๆ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์เป็นผู้นำพลโยธา ¹⁹ เซลูมิเอลบุตรชายศุริชัดตัยนำพลโยธาตระกูลคนสิเมโอน ²⁰ เอลียาสาฟบุตรชายเดอูเอลนำพลโยธาตระกูลคนกาต ²¹ แล้วคนโคฮาทก็ยกออกเดินแบกหามสถานบริสุทธิ์ ก่อนที่พวกนี้ไปถึง เขาก็ตั้งพลับพลาเสร็จแล้ว ²² ธงค่ายคนเอฟราอิมออกเดินไปเป็นกองๆ มีเอลี

ชามานบุตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา ²³ กาเมลิเอลบุตรชายเปตาซัวร์นำพลโยธาตระกูลคนมนัสเสห์ ²⁴ อาบีตันบุตรชายกิเดโอนินำพลโยธาตระกูลคนเบนยามิน ²⁵ แล้วร้องค่ายคนดานเป็นพวงระวงษ์ท่ายของค่ายทั้งหมด ได้ยกออกเดินไปเป็นกองๆ มีอาหิเยเซอร์บุตรชายอัมมีฮูดตี้ยนำพลโยธา ²⁶ ปากีเอลบุตรชายโอครานนำพลโยธาตระกูลคนอาเซอร์ ²⁷ อาหิราบุตรชายเอนันนำพลโยธาตระกูลคนนัฟทาลี ²⁸ นี่เป็นอันดับการเดินทางของคนอิสราเอลตามเหล่าพลโยธาของเขา เมื่อเขายกออกเดินไป ²⁹ โมเสสพูดกับโฮบบบุตรชายเรอูเอล คนมีเตียนพ่อตาของโมเสสว่า “เราทั้งหลายออกเดินไปสู่ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ว่า ‘เราจะยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย’ เชิญไปกับเราเถิด และเราทั้งหลายจะทำดีแก่ท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสัญญาให้ของดีแก่คนอิสราเอล” ³⁰ แต่เขาตอบโมเสสว่า “เราจะไม่ไป เราจะกลับไปเมืองของเรา ยังวงศ์ญาติของเรา” ³¹ และโมเสสว่า “ขออย่าพรากรจากเราไปเลย ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราต้องตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านจะได้เป็นดังนัยน์ตาของเรา ³² ถ้าท่านไปกับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีอะไรแก่เรา เราจะกระทำอย่างนั้นแก่ท่าน” ³³ เขาทั้งหลายก็ออกเดินจากภูเขาสองของพระเยโฮวาห์ระยะทางสามวัน หีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาไปสามวันเพื่อหาที่พักให้เขา ³⁴ เขาทั้งหลายยกค่ายไปเมื่อไร เมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือเขาในกลางวันเมื่อนั้น ³⁵ ต่อมาเมื่อหีบยกออกเดินเมื่อไร โมเสสกราบทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเถิด ให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์กระจัดกระจายไป ให้ผู้ที่ชังพระองค์หลีกหนีพระองค์ไป” ³⁶ เมื่อหีบยับยั้ง

ท่านกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสด็จกลับมา
สู่คนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆเกิด”

11

พระเจ้าทรงพระพิโรธประชาชนซึบ่น

¹ เมื่อประชาชนบ่น พระเยโฮวาห์ทรงไม่พอพระทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้วทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขา เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง ² แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อโมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ไฟก็ดับ ³ เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่าทาเบราห์ เพราะไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย ⁴ คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลายเป็นคนโลภมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องให้คร่ำครวญอีกว่า “ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน ⁵ เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกินในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ หัวกระเทียม ⁶ บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเลย นอกจากมานานี้” ⁷ มานานั้นเหมือนเมล็ดผักชี สีเหมือนยางไม้หอม ⁸ ประชาชนก็เที่ยวออกไปเก็บมาโมหรือตำในครก และใส่หม้อต้มทำขนม รสของมานาเหมือนรสน้ำมันสด ⁹ กลางคืนเมื่อน้ำค้างตกมาเหนือค่าย มานาก็ตกมาด้วย

โมเสสบ่นเรื่องภาระของท่าน

¹⁰ โมเสสได้ยื่นประชาชนร้องให้ไปทั่วครอบครัวทั้งหลายต่าง คน ต่าง อยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วยิ่งนัก โมเสสก็ไม่พอใจด้วย ¹¹ โมเสสจึงกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ไฉนพระองค์จึงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลำบากลำบากเช่นนี้ เหตุใดข้าพระองค์ไม่เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงวางภาระของชนชาติทั้งหมดนี้ลงบนข้าพระองค์ ¹² ข้าพระองค์ตั้ง

ครรรค์คน เหล่า นี้ มา หรือ ข้า พระองค์ ยัง คน เหล่า นี้ ให้เกิด
 ดมา หรือ พระองค์จึง ตรัส แก่ ข้า พระองค์ว่า ‘จง อุ้ม เขา
 ไว้ ใน ออก ของ เจ้า อย่าง พ่อบุญ ธร รม อุ้มลูก แดง นำ มา
 สู่แผ่นดินที่พระองค์ปฏิญาณ จะ ให้แก่บรรพบุรุษ ของ เขา’
 13 ข้าพระองค์จะได้เนื้อมาจากไหนให้คนทั้งหมดนี้ เพราะ
 เขา ร้องให้ ต่อ ข้า พระองค์ว่า ‘ขอ เนื้อ ให้ เรา กิน’ 14 ข้า
 พระองค์ไม่สามารถ หอบ อุ้ม คน เหล่า นี้แต่ลำพัง ได้ เป็น
 ภาระหนัก เกิน แก่ ข้า พระองค์ 15 ถ้า พระองค์ จะ ทรง ปฏิ
 บัติแก่ข้า พระองค์อย่าง นี้แล้ว ข้า พระองค์ ทูล วิงวอน ต่อ
 พระองค์ ถ้าข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตร
 ของพระองค์ ขอทรงประหารข้าพระองค์เสียทันทีเถิด อย่า
 ให้ข้าพระองค์แลเห็นความทุกข์ของข้าพระองค์เลย”

ผู้ใหญ่เจ็ดสิบคน

16 พระ เย โห วาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า “จง รวบรวม พวก
 ผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้าทราบ ว่า
 เป็นคนผู้ใหญ่ในประชาชนและเป็นเจ้าหน้าที่เหนือเขาทั้ง
 หลาย จงพาเขามาที่พลับพลาแห่งชุมนุมให้เขายืนอยู่พรึ
 อมกับ เจ้า ที่นั่น 17 เรา จะ ลง มาสนทนา กับ เจ้า ที่นั่น และ
 เราจะเอาวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นเสีย
 บ้าง ให้เขาทั้งหลายแบกภาระของชนชาตินี้ด้วยกันกับเจ้า
 เพื่อเจ้าจะมีได้ทนแบกอยู่แต่ลำพัง 18 และจงกล่าวแก่คน
 ทั้งปวงว่า ‘ท่านทั้งหลายจงชำระตัวให้บริสุทธิ์สำหรับพรุ่ง
 นี้ ท่านจะได้รับประทานเนื้อ เพราะท่านร้องให้ต่อพระกร
 รณ ของ พระเย โห วาห์ว่า “ผู้ใด จะ ให้ เนื้อ เรา กิน เมื่อ เรา
 อยู่ในอียิปต์เราก็สุขสบาย” เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์จะ
 ทรง ประทาน เนื้อ ให้ท่าน ทั้ง หลาย รับ ประทาน 19 ท่าน จะ
 มิได้รับ ประทานวันเดียว หรือสองวัน หรือห้าวัน หรือสิบ

วัน หรือ ยีลิววัน ²⁰ แต่หนึ่ง เดือน เต็ม จนเนื้อ จะ ล้น ออก มาทาง รุอมุก ของ ท่าน จน ท่าน เอื่อม เพราะ ท่าน ได้ ทอด ทิ้ง พระเยโฮวาท้ผู้อยู่ท่ามกลาง ท่าน ทั้ง หลาย และ ได้ ร้อง ให้ ต่อ พระองค์ กล่าว ว่า “ไฉน เรา จึง ได้ ออก มา จาก อียิปต์” ²¹ แต่ โมเสส กราบ ทูล ว่า “คนที่ เข้า พระองค์ อยุ่ ท่ามกลาง เขา นั้น เป็น ทหาร ราบ หก แสน คน และ พระองค์ ตรัส ว่า ‘เราจะ ให้ เนื้อ เขา ทั้ง หลาย กิน ครบ เดือน หนึ่ง’ ²² จะ เอา ผู้ง แพะ แกะ ผู้ง วัว มา มา ให้ เขา ให้ พอ เขา กิน หรือ จะ รวบรวม ปลา ทั้ง หมด ใน ทะเล ให้ เขา ให้ พอ เขา กิน หรือ” ²³ พระเยโฮวาท้ ตรัส กับ โมเสส ว่า “พระหัตถ์ ของ พระเยโฮวาท้ สั้น ไป หรือ บัด นี้ เจ้า จะ เห็น ว่า คำ ของ เรา จะ สำ เร็จ เพื่อ เจ้า จริง หรือ ไม่” ²⁴ โมเสส ก็ ออก ไป บอก แก่ คน ทั้ง ปวง ถึง พระดำรัส ของ พระเยโฮวาท้ และ ท่าน ได้ รวบรวม พวก ผู้ใหญ่ ใน ประชาชน ได้ เจ็ด สิบล คน แต่ง ตั้ง เขา ไว้ ให้ ยืน รอบ พลั บ พลา ²⁵ แล้ว พระเยโฮวาท้ เสด็จ ลง มา ใน เมฆ และ ตรัส กับ โมเสส และ เอา วิญญาน ที่มี อยุ่ บน โมเสส บ้าง ใส่ บน พวก ผู้ใหญ่ เจ็ด สิบล คน นั้น และ ต่อ มา เมื่อ วิญญาน อยุ่ บน เขา ทั้ง หลาย แล้ว เขา ทั้ง หลาย ก็ พยากรณ์ แต่ เขา ทั้ง หลาย ก็ ไม่ ทำ อีก ²⁶ ยังมี สอง คน ที่ อยุ่ ใน ค่าย คน หนึ่ง ชื่อ เอลดาต อีก คน หนึ่ง ชื่อ เมดาต และ วิญญาน อยุ่ บน เขา เขา เป็น คน ที่ ได้ ลง ทะเบียน ไว้ แต่ ไม่ ได้ มา ที่ พลั บ พลา เขา พยากรณ์ ใน ค่าย ²⁷ มี ชาย หนุม คน หนึ่ง วิง มา บอก โมเสส ว่า “เอลดาต และ เมดาต กำลัง พยากรณ์ อยุ่ ใน ค่าย” ²⁸ และ โยชวา บุตร ชาย หนุ น เป็น ผู้รับ ใช้ ของ โมเสส เป็น คน หนุม มา กล่าว ว่า “โมเสส เจ้า นาย ของ ข้าพเจ้า ขอ ห้าม เขา เสีย” ²⁹ แต่ โมเสส บอก เขา ว่า “ท่าน เจ็บ ร้อน แทน เรา หรือ เรา ใคร ให้ ประชาชน ของ พระ เยโฮวาท้ เป็น ผู้พยากรณ์ ทุก คน และ ใคร ให้ พระเยโฮวาท้ ทรง ใส่ วิญญาน ของ พระองค์ ไว้ บน

เขา เหล่านั้น” ³⁰ โมเสส และ พวก ผู้ใหญ่ของ คน อิสราเอล ก็กลับไปค่าย

ฝูงนกคุ้มและภัยพิบัติมาสู่ประชาชนขึ้น

³¹ มีลมพัดมาจากพระเยโฮวาห์พาฝูงนกคุ้มมาจากทะเล ให้มา ตกอยู่ที่ค่าย ค่ายรอบ ค่ายทุก ทิศ ห่าง ออก ไป เป็น หนทาง เดินวัน หนึ่ง สูง พัน พัน ดิน ประมาณ สอง ศอก ³² วันนั้น ประชาชน ก็ลุก ขึ้น เทียวจับ นกคุ้ม ทั้ง วัน และ คิน และ ตลอด วัน รุ่ง ขึ้น ด้วย คน ที่ จับ ได้ น้อย ที่ สุด ได้ ถึง สิบบ ไหมเออร์ แล้ว เขา เอา มา วาง ตาก ที่ ค่าย ³³ เมื่อ เนื้อ ยัง ติด ฟัน เขา ทั้ง หลาย อยู่ ยัง รับ ประทาน ไม่ ทันทันหมด พระเยโฮวาห์ ทรง กริ้ว ประชาชน ยิ่ง นัก พระเยโฮวาห์ ก็ ทรง ประหาร ประชาชน เสีย ด้วย ภัย พิบัติ อย่าง ร้ายแรง ³⁴ เขา จึง เรียก ชื่อ ตำบล นั้น ว่า ชิบโรท หัทธา อาวาห์ เพราะ ที่ นั้น เขา ฝัง ศพ คน ทั้ง ปวง ที่ โลก มาก ³⁵ ประชาชน ได้ ยก เดิน จาก ชิบโรท หัทธา อาวาห์ ถึง ฮาเซโรท และ ยับ ยั้ง ที่ ฮาเซโรท

12

อาโรนและมิเรียมอิจฉาโมเสส

¹ มิเรียม และ อาโรน ได้ พูดยุติ โมเสส เหตุ หนึ่ง คน เอิโอเปีย ที่ ท่าน ได้ แต่ง งาน ด้วย เพราะ โมเสส ได้ แต่ง งาน กับ หนึ่ง คน เอิโอเปีย คน หนึ่ง ² เขา ทั้ง สอง กล่าว ว่า “พระเยโฮวาห์ ตรัส ทาง โมเสส คน เดียว เท่านั้น จริ่ง หรือ พระองค์ ไม่ ตรัส ทาง เรา บ้าง หรือ” พระเยโฮวาห์ ทรง ได้ ยิน ³ (โมเสส เป็น คน ถ่อม ใจ มาก ยิ่ง กว่า คน ทั้ง ปวง ที่ พื้น แผ่น ดิน) ⁴ ทันใด นั้น พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส และ อาโรน กับ มิเรียม ว่า “เจ้า ทั้ง สาม จง ออก มา ที่ พลับพลา แห่ง ชุมนุม” เขา ทั้ง สาม ก็ ออก มา ⁵ พระเยโฮวาห์ ก็ เสด็จ ลง มา ใน เส้า เมฆ ประทับ ยืน ที่ ประตู พลับพลา แห่ง ชุมนุม ทรง เรียก อาโรน และ มิเรียม

เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า ⁶ พระองค์ตรัสว่า “จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้นเป็นนิมิต เราจะพูดกับเขาทางฝัน ⁷ สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเราก็ไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศ์วานทั้งหมดของเรา เขาสัตย์ซื่อ ⁸ เราพูดกับเขาปากต่อปากอย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และเขาเห็นสัญญาณของพระเยโฮวาห์ ไฉนเจ้าไม่กลัวที่จะพูดติโมเสสผู้รับใช้ของเรา” ⁹ พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขามาก แล้วเสด็จไปเสีย ¹⁰ เมื่อเมฆลอยพันพลับพลาไป ดูเถิด มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน ชาวดูจิมะ อาโรนหันไปดูมิเรียมและดูเถิด นางเป็นโรคเรื้อน ¹¹ และอาโรนพูดกับโมเสสว่า “ข้าแต่เจ้านายของข้าพเจ้า อนิจจาเอ๋ย ขออย่าลงโทษบาปเราทั้งสองที่ได้กระทำความเขลาและบาปเช่นนี้ ¹² ขออย่าให้มิเรียมเป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว ดูจคนที่คลอดจากครรภ์มารดามีเนื้อหลุดไปครึ่งหนึ่ง” ¹³ และโมเสสได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงรักษานาง ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์” ¹⁴ แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ถ้าพ่อของนาง ถ่มน้ำลายรดหน้านาง นางจะละอายอยู่เจ็ดวันมิใช่หรือ จงกักนางไว้นอกค่ายเจ็ดวัน ภายหลังจึงให้กลับเข้ามาได้” ¹⁵ ดังนั้นมิเรียมจึงถูกกักอยู่นอกค่ายเจ็ดวัน และประชาชนก็มีไต่ยกเดินไปจนกว่ามิเรียมกลับเข้ามาอีก ¹⁶ แล้วภายหลังประชาชนก็ยกเดินจากตำบลฮาเซโรทไปตั้งค่ายอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน

13

สิบสองคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดินคานาอัน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงส่งคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดิน คานาอันที่ เรา ให้แก่คน อิสราเอล นั้น จงส่งคนจากตระกูลของบรรพบุรุษตระกูลละคน ให้ทุกคนเป็นหัวหน้าในตระกูลนั้น” ³ โมเสสจึงใช้เขา ไปจากถิ่นทุรกันดาร ปาราน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทุกคนเป็นหัวหน้าในคนอิสราเอล ⁴ ต่อไปนี้เป็นชื่อของคนที่เหล่านั้น ชัมมูวบุตรชายศักเกอร์เป็นตระกูลรูเบน ⁵ ชาฟัทบุตรชายโฮรีเป็นตระกูลสิเมโอน ⁶ คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นตระกูลยูดาห์ ⁷ อิกาลบุตรชายโยเซฟเป็นตระกูลอิสสาคาร์ ⁸ โฮเซยาบุตรชายนูน เป็นตระกูลเอฟราอิม ⁹ ปัลทีบุตรชายราฟู เป็นตระกูลเบนยามิน ¹⁰ กัดเดียลบุตรชายโสดี เป็นตระกูลเศบูลุน ¹¹ ตระกูลโยเซฟคือตระกูลมนัสเสห์มีกัทธิบุตรชายสูลี ¹² อัมมีเอลบุตรชายเกมัลลีเป็นตระกูลดาน ¹³ เสธูร์บุตรชายมีคาเอลเป็นตระกูลอาเชอร์ ¹⁴ นาบีบุตรชายโวฟลีเป็นตระกูลนัฟทาลี ¹⁵ เกอูเอลบุตรชายมาคีเป็นตระกูลกาต ¹⁶ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อคนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น และโมเสสเรียกชื่อโฮเซยาบุตรชายนูนว่าโยชัว ¹⁷ โมเสสใช้เขาทั้งหลายไปสอดแนมที่แผ่นดินคานาอัน และสั่งเขาทั้งหลายว่า “จงขึ้นไปทางใต้แล้วขึ้นไปตามภูเขา ¹⁸ ตรวจสอบดูแผ่นดินนั้นว่าเป็นอย่างไร และว่าคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นมีกำลัง แข็งแรง หรืออ่อนแอ มีคนน้อยหรือมาก ¹⁹ ดูว่าแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร บ้าง เป็นแผ่นดินที่ดีหรือเลวอย่างไร และบ้านเมืองที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร เป็นเต็นท์หรือเป็นป้อมปราการที่เข้มแข็ง ²⁰ ดูว่าแผ่นดินอุดมหรือจืด มีป่าไม้หรือเปล่า ท่านทั้งหลายจงมีใจกล้าหาญ และนำผลไม้ที่เมืองนั้นกลับมาบ้าง

ด้วย” เวลานั้นเป็นฤดูผลองุ่น สุกกรุ่นแรก ²¹ คนเหล่านั้นจึงขึ้นไปสอดแนมแผ่นดิน ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารคิน จนถึงเรโหบ ที่ทางเข้าเมืองฮามัท ²² เขาขึ้นไปทางใต้ถึงเมืองเฮโบรณ และอาหิมาน เชซัย และทัลมัย คือคนอานาคอยู่ที่นั่น (เมืองเฮโบรณนี้เขาสร้างมาก่อนเมืองโคอันในอียิปต์ได้เจ็ดปี) ²³ เขาทั้งหลายมาถึงลำธารเอชโคล์ ที่นั่นเขาตัดองุ่นกิ่งหนึ่งมีองุ่นพวงหนึ่ง สองคนใช้ไม้คานหามา เขาเก็บผลทับทิมและมะเดื่อมาบ้าง ²⁴ เขาเรียกที่นั่นว่าห้วยเอชโคล์ เพราะพวงผลองุ่น ซึ่งคนอิสราเอลได้ตัดมาจากที่นั่น ²⁵ ล่วงมาสี่สิบวัน เขาทั้งหลายก็กลับมาจากการไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ²⁶ เขาทั้งหลายกลับมาถึงโมเสสและอาโรน และมาถึงชุมนุมชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารปารานที่คาเดช เขาเล่าเรื่องให้ท่านทั้งสองและบรรดาคนอิสราเอลฟัง และให้ดูผลไม้แห่งแผ่นดินนั้น ²⁷ เขาทั้งหลายเล่าให้โมเสสฟังว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไปถึงแผ่นดินซึ่งท่านใช้ไป มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ที่นั่นจริง และเป็นผลไม้ของเมืองนั้น ²⁸ แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้นมีกำลังมากและเมืองของเขาก็ใหญ่โตมีกำแพงล้อมรอบ นอกจากนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายยังเห็นคนอานาคที่นั่นด้วย ²⁹ คนอามาเลขอยู่ในแผ่นดินทางใต้ คนฮิตไทต์ คนเยบุส และคนอาโมไรต์อยู่บนภูเขา คนคานาอันอาศัยอยู่ที่ริมทะเล และตามฝั่งแม่น้ำจอร์แดน” ³⁰ แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเงียบต่อหน้าโมเสสกล่าวว่า “ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเรามีกำลังสามารถที่จะเอาชัยชนะได้” ³¹ ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอดแนมด้วยกันกล่าวว่า “เราไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะเขามีกำลังมากกว่าเรา” ³² และเขาได้กล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังว่า “แผ่นดินที่เราได้ไปสืบดูตลอดแล้วนั้นเป็น

สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏที่พลับพลาแห่งชุมนุมต่อหน้าบรรดาคนอิสราเอล

โมเสสอ้อนวอนต่อพระเจ้า

¹¹ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ชนชาตินี้จะสบประมาทเรานานสักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำหมายสำคัญต่างๆท่ามกลางเขามาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่เชื่อเรานานเท่าใด ¹² เราจะประหารเขาเสียด้วยโรคร้าย และตัดเขาเสียจากการสืบมรดก เราจะกระทำให้เจ้าเป็นประเทศใหญ่โต และแข็งแรงกว่าเขาอีก” ¹³ แต่โมเสสได้กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงพาชาตินี้ออกมาจากท่ามกลางเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์) ¹⁴ ชาวอียิปต์จะเล่าความนั้นแก่ชาวประเทศนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายได้ยินว่า พระองค์สถิตท่ามกลางชนชาตินี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ เมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงนำเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง ¹⁵ บัดนี้ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ดู คนๆเดียว ประเทศทั้งหลายที่ได้ยินกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า ¹⁶ ‘เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถพาชนชาตินี้ไปถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้แก่เขา นั้นไม่ได้ พระองค์จึงทรงประหารเขาเสียที่ในถิ่นทุรกันดาร’ ¹⁷ บัดนี้ข้าพระองค์ทูลวิงวอน ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ใหญ่ยิ่งดังพระสัญญาที่ว่า ¹⁸ ‘พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธข้า ทรงอุดมในความเมตตา ทรงโปรดยกโทษความชั่วข้า และให้อภัยการละเมิด แต่ถือว่าไม่มีโทษหามิได้ ให้โทษเพราะความชั่ว ข้า ของบิดา ตกทอด ไป ถึง ลูก หลาน สาม

ชั่ว สี่ชั่ว อายุ' ¹⁹ ขอ ทรง ประทาน อภัย ความ ชั่ว ช้ำ ของ
ชนชาตินี้ตาม ความยิ่งใหญ่แห่ง ความเมตตาของ พระองค์
ตั้ง ที่พระองค์ทรง ประทาน อภัย ชนชาตินี้ตั้งแต่อียิปต์จน
บัดนี้”

ทรง พยากรณ์ ถึง การ พเนจร อยู่ ใน ถิ่น ทูรกัน ดาร ถึง สี่สิบปี

²⁰ แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า “เราให้อภัยตามคำของ
เจ้า ²¹ แต่แท้จริง เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด และบรรดาโลก
จะเต็ม ไป ด้วยสง่าราศีของพระเยโฮวาห์แน่ฉันใด ²² คน
ทั้งหลายที่ได้เห็นสง่าราศีของเรา และได้เห็นการอัศจรรย์
ต่างๆที่เราได้กระทำใน อียิปต์ และใน ถิ่น ทูรกัน ดาร และ
ยังได้ทดลองเรามาตั้งสิบครั้ง และยังมีได้ฟังเสียงของเรา
²³ คนเหล่านี้จะมีได้เห็นแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้กับปู่ยาตา
ยายของเขาฉันนั้น คนทั้งปวงที่สืบประมาทเราจะไม่ได้เห็น
แผ่นดินนั้นสักคนเดียว ²⁴ แต่ส่วนคาเลบ ผู้รับใช้ของเรา
เพราะมีจิตใจต่างกัน และได้ตามเรามาอย่างเต็มที่ เราก็
จะได้นำเขา ไป ถึง แผ่นดินที่เขา ได้ ไป มา และเชื้อสายของ
เขาจะได้กรรมสิทธิ์เมืองนั้น ²⁵ (พวกอามาเลซและพวกคาน
นาอันอยู่ที่หว่างเขา) พรุ่งนี้เจ้าจงกลับไปในถิ่นทูรกันดาร
ตามทางถึงทะเลแดง” ²⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและ
อาโรนว่า ²⁷ “เราจะทนชุมนุมชนชั่วร้ายนี้ต่อไปเรานาน
สักเท่าใด เราได้ยินเสียงบ่นของ คนอิสราเอล ซึ่ง เขาบ่นว่า
เรา ²⁸ เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘เรามีชีวิต
ต่ออยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำสิ่งที่เจ้าทั้งหลายบ่นให้เราได้ยิน
แก่เจ้าฉันนั้น ²⁹ ซากศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทูรกัน
ดารนี้ จำนวนคนทั้งหมดของเจ้านับตั้งแต่อายุสี่สิบปีขึ้นไป
ผู้ใดที่บ่นว่าเรา ³⁰ จะไม่มีสักคนหนึ่งที่มาถึงแผ่นดินที่เรา

ปฏิญาณว่าจะให้เจ้าอาศัยอยู่ เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชวาบุตรชายนูน ³¹ แต่ลูกเล็กที่เจ้าทั้งหลายจะเป็นเหยื่อนั้นเราจะพาเขาทั้งหลายเข้าไป และเขาจะรู้จักแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายได้สวประมาท ³² ส่วนเจ้าทั้งหลายศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ ³³ ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายจะพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เขาจะทนโทษการเล่นชู้ของเจ้า จนกว่าจำนวนซากศพของเจ้าจะอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ครบ ³⁴ ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้นซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความชั่วช้าของเจ้าอยู่สี่สิบปี เจ้าทั้งหลายจะทราบถึงการฝ่าฝืน คำสัญญาของเรา ³⁵ เราผู้เป็นพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว เราจะกระทำดังนั้นแก่บรรดาชุมนุมชนที่ชั่วร้ายซึ่งร่วมกันคิดต่อสู้เรา เขาจะสิ้นสุดลงในถิ่นทุรกันดาร เขาจะตายอยู่ที่นั่น” ³⁶ คนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดิน ผู้ที่กลับมาเล่าความใส่ร้ายแผ่นดินนั้น ซึ่งกระทำให้บรรดาชุมนุมชนบ่นว่าโมเสส ³⁷ คนที่มารายงานความร้ายเรื่องแผ่นดินนั้นได้ตายเสียด้วยโรคภัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ³⁸ แต่โยชวาบุตรชายนูน และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ในหมู่คนที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมีชีวิตอยู่ ³⁹ และโมเสสเล่าข้อความนี้ให้คนอิสราเอลทั้งหมดฟัง ประชาชนก็ร้องไห้โศก เศร้า ยิ่งนัก ⁴⁰ และคนทั้งปวงได้ลุกขึ้นแต่เช้า ขึ้นไปยังที่สูงบนภูเขา กล่าวว่ “ดูเถิด เราทั้งหลายมาอยู่ที่นี้แล้ว เราจะเข้าไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสัญญาไว้ เพราะเราได้กระทำผิดแล้ว” ⁴¹ แต่โมเสสกล่าวว่า “เหตุไฉนท่านขัดขืน พระดำรัสของพระเยโฮวาห์ การนี้จะไม่สำเร็จ ⁴² อย่าขึ้นไปเลย เพราะพระ

เยโฮวาห์มิได้อยู่ท่ามกลางท่าน เกือบกว่าท่านทั้งหลายจะล้มตายอยู่ต่อหน้าศัตรู⁴³ เพราะคนอามาเลขและคนคานาอันอยู่ข้างหน้าท่าน ท่านจะล้มลงด้วยดาบ เพราะท่านได้หันกลับจากการตามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะไม่สถิตท่ามกลางท่านทั้งหลาย”⁴⁴ แต่เขาทั้งหลายยังบังอาจขึ้นไปที่ยังที่สูงบนเนินเขา แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์และโมเสส มิได้ออกจากค่าย⁴⁵ แล้วคนอามาเลขและคนคานาอันที่อยู่บนเนินเขานั้นได้ลงมาขับไล่เขาให้พ่ายแพ้จนไปถึงตำบลโฮธมาห์

15

คำสั่งสอนเรื่องการถวายเครื่องบูชา

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “จง กล่าว แก่ คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายจะเข้าไปในแผ่นดินที่เจ้าจะเข้าอาศัยอยู่ ซึ่งเรา ให้แก่เจ้า นั้น ³ ถ้า ผู้ใด จะ นำ เครื่องบูชา จากฝูงวัวหรือจากฝูงแพะแกะไปถวายพระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ คือเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสัตวบูชา ทำตามคำปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัคร หรือในการเลี้ยงตามกำหนด กระทำให้มีกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ⁴ ก็ให้ผู้ที่นำเครื่องบูชา นั้น นำ รัญญาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมัน หนึ่งใน ลี อิน ⁵ และ เจ้า จง จัด น้ำ อุ่น หนึ่ง ใน ลี อิน สำหรับลูกแกะทุกตัว เป็นเครื่องต้มบูชา คู่กับเครื่องเผาบูชา คู่กับเครื่องสัตวบูชา ⁶ หรือ สำหรับ แกะ ผู้ตัวหนึ่ง เจ้า จง จัด รัญญาบูชาด้วยยอดแป้ง สอง ในสิบเอฟาห์ คลุก น้ำมัน หนึ่ง ในสามอิน ⁷ และ สำหรับ เป็นเครื่องต้มบูชา เจ้าจงถวายน้ำอุ่น หนึ่ง ในสามอิน ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮ

วาท 8 เมื่อเจ้าจัดวัวผู้เป็นเครื่องเผาบูชา หรือเป็นเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือให้เป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ 9 ก็ให้นำธัญญาขามียอดแป้งสามในสิบเอฟาห์คลุกน้ำมันครึ่งอินมาบูชาพร้อมกับวัวผู้นั้น 10 และให้นำเครื่องต้มบูชามีน้ำอุ่นครึ่งอินให้เป็นการบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ 11 จงกระทำอย่างนี้สำหรับวัวผู้หรือแกะผู้ทุกตัว หรือสำหรับลูกแกะหรือลูกแพะทุกตัว 12 ตามจำนวนสัตว์ที่จัดมา จงกระทำตามส่วนนี้แก่สัตว์ทุกๆตัว 13 บรรดาชาวพื้นเมืองต้องกระทำอย่างนี้ทุกคน เมื่อจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ 14 ถ้าคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือคนหนึ่งคนใดท่ามกลางเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าใครจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้เขาทั้งหลายกระทำเหมือนเจ้าทั้งหลายได้กระทำนั้น 15 จะต้องมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับชุมชนและสำหรับคนต่างด้าวผู้มาอาศัยอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า คือเจ้าเป็นอย่างไร คนต่างด้าวก็เป็นอย่างนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 16 จะต้องมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันและลักษณะอย่างเดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า” 17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 18 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายมาถึงแผ่นดินที่เราจะพาเจ้าไป 19 และเมื่อเจ้ารับประทานอาหารแห่งแผ่นดินนั้น เจ้าจงนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ 20 จงเอา แป้ง เปียก ผล แรก ทำขนม ก้อนหนึ่ง ถวายเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาที่ได้จากลานนวดข้าว เจ้าจงถวายเช่นว่านี้ 21 จงเอาแป้งเปียกผลแรกถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า 22 ถ้าเจ้า

ทึ้ง หลาย ได้ประพฤถึผึถึมิได้รึรักษา พระ บัณญฎึถึเหล่า นึ้ทุก ประการ ซึ้ง พระเยโฮวาทึตรึสัถึสัถึแก็โมเสส ²³ ทุก ประการ ซึ้งพระเยโฮวาทึทรงบัณญาไว้ทางโมเสส ตั้งแต่วันที่พระเยโฮวาทึประทานพระบัณญาแก็โมเสส และต่อๆไปตลอดชั่วอายุของเจ้า ²⁴ แล้วถึาประชาชนได้กระทำผึถึโดยไม็เจตนา โดยที่ชุมนุมชนไม็รึเห็น ชุมชนทั้งหมถึต้องถวายวัวหนุมตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด็พระเยโฮวาทึ พรึอม กับ ธัญ ญ บูชา และ เครื่อง ตึ่ม บูชา คู่ กัน ตามลักษณะ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา ถึ่บาป ²⁵ และให้บุโรหึถึทำการลบมลทินบาปให้แก็ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมถึ และเขา ทึ้ง หลาย จะ ได้ รับ อภัยโทษ เพราะเป็นการผึถึโดยไม็เจตนา และเขาจะนำเครื่องบูชาของเขามาถวายด้วยไฟแด็พระเยโฮวาทึ และถวายเครื่องบูชาถึ่บาปต่อพระพักตรึพระเยโฮวาทึ เพราะความผึถึโดยไม็เจตนาของเขา ²⁶ และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมถึจะได็รับ อภัยโทษ พรึอมกับคนต่างด้าวผู้อยู่ท่ามกลางเขาทึ้ง หลาย เพราะว้าพลเมืองทึ้ง หลาย เกี่ยวพันกับ ความผึถึนั้นอันเกิดขึ้นโดยไม็เจตนา ²⁷ ถึ่บุคคล คนหนึ่ง คนใด กระทำผึถึโดยไม็รึตัว ก็ให้ผู้นั้นเอา แพะ เมียอายุขวบ หนึ่ง ไป เป็น เครื่องบูชาถึ่บาป ²⁸ และให้บุโรหึถึ กระทำ การลบมลทินบาปต่อพระพักตรึพระเยโฮวาทึให้บุคคลนั้น ผู้กระทำผึถึ เมื่อเขากระทำบาปโดยไม็รึตัว เพื่อทำการลบมลทินบาปเขาเสีย และเขาจะได็รับ อภัยโทษ ²⁹ ให้เจ้ามีพระราชบัณญฎึถึอย่างเด็ยว สำหรับ ผู้ กระทำ ผึถึ โดย ไม็รึตัว คึอ คน อิสราเอล ผู้ เป็น ชาว พัน เมือง และผู้ เป็น คน ต่าง ด้าว ที่ อยู่ ท่า กลาง เขา ³⁰ แต่บุคคลที่บังอาจกระทำการใดๆโดยพลการ ไม็ว้าเขา

จะเกิดในแผ่นดินนั้นหรือเป็นคนต่างด้าวก็ดี ผู้นั้นเหยียดหยามพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน ³¹ เพราะเขาได้สบประมาทพระดำรัสของพระเยโฮวาห์และละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง ให้เขารับโทษความชั่วช้าของตน”

พระเจ้าทรงพิพากษาคนที่ไม่รักษาวนสะบาโต

³² ขณะเมื่อคนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เขาพบคนหนึ่งไปเก็บฟืนในวันสะบาโต ³³ ผู้ที่พบเขาเก็บฟืนก็พาเขามาหาโมเสสและอาโรน และมาหาชุมนุมชนทั้งหมด ³⁴ เขาจึงจำคนนั้นไว้ เพราะยังไม่แจ้งว่าจะกระทำอย่างไรแก่เขา ³⁵ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ชายผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตายเป็นแน่ ชุมชนชนทั้งหมดต้องเอาหินขว้างเขาที่นอกค่าย” ³⁶ และชุมนุมชนทั้งหมดจึงพาเขามาออกค่ายและเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติโมเสส

ด้ายสีฟ้า

³⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ³⁸ “จงพูดกับคนอิสราเอล และสั่งเขาให้ทำฟู่ที่มุ่มชาย เสื้อี ตลอดชั่วอายุของเขา ให้เอาด้ายสีฟ้าติดฟู่ที่มุ่มทุกมุ่ม ³⁹ เพื่อเจ้าจะมองดูฟู่ นั้น และจดจำพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์และปฏิบัติตาม เพื่อเจ้าจะไม่กระทำอะไรตามความพอใจพอตาของเจ้า ซึ่งเจ้ามักหลงตามนั้น ⁴⁰ เพื่อว่าเจ้าจะจดจำและกระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา และเป็นคนบริสุทธิ์แต่พระเจ้าของเจ้า ⁴¹ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

16

การกบฏของโคราห์ ดาธานและอาบิรั้ม

1 โคราห์ บุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคฮาท ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบิรั้ม บุตรชายเอลิอัป กับโอน บุตรชายเปเลท บุตรชายรุเบน พาคนไป² และไปยืนต่อหน้าโมเสส พร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของชุมนุมชนมีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุม เป็นคนมีชื่อ³ และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า “ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดก็บริสุทธิ์ทุกคน และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์”⁴ ครั้นโมเสสได้ยินก็ชบหน้าลงถึงดิน⁵ ท่านจึงพูดกับโคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า “พรุ่งนี้เช้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของพระองค์ และใครเป็น คนบริสุทธิ์ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าไปใกล้พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไปใกล้พระองค์⁶ จงกระทำอย่างนี้ ให้โคราห์ และพรรคพวกทั้งหมดของเขานำกระถางไฟมา⁷ จงเอาไฟใส่และใส่เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันพรุ่งนี้ ผู้ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ บุตรชายของเลวีเอ๋ย ท่านทั้งหลายได้กระทำเกินเหตุไป”⁸ และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า “พวกท่านผู้เป็นบุตรชายของเลวีจงฟัง⁹ เป็นการเล็กน้อยสำหรับท่านอยู่หรือซึ่งพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ แยก ท่าน ออกจาก ชุมชน ชน อิสราเอล เพื่อ นำท่านให้มาใกล้พระองค์ ให้ปฏิบัติงานในพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และ ยืน อยู่ ต่อ หน้า ชุมชน ชน เพื่อ ปรมนิบัติเขา

10 และพระองค์ทรงนำท่านมาใกล้พระองค์รวมทั้งพี่น้องทั้ง
สิ้นของท่าน คือ ลูกหลานของเลวี ท่านทั้งหลายแสวงหา
ตำแหน่งปุโรหิตด้วยหรือ 11 เพราะฉะนั้นที่ท่านและพรรค
พวกทั้งหมดของท่านได้ประชุมกันก็เป็นการต่อสู้พระเยโฮ
วาคี ส่วนอาโรนเป็นอะไรเล่าที่ท่านได้บ่นว่าเขา” 12 โมเสส
ใช้ให้ไปเรียกตาธานและอาบิรัมบุตรชายเอลีอับ เขาทั้งสอง
ว่า “เราจะไม่ขึ้นไป 13 เป็นการเล็ก น้อยอยู่หรือที่ท่านนำ
พวกเราจากแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เพื่อ
จะฆ่าพวกเราเสียในถิ่นทุรกันดาร และท่านจะได้ตั้งตัว
ขึ้น เป็นเจ้านายเหนือพวกเราด้วย 14 ยิ่งกว่านั้นอีกท่าน
มิได้นำพวกเราเข้าไปยังแผ่นดินที่มีน้ำนม และน้ำผึ้ง ไหล
บริบูรณ์ มิได้ให้พวกเรารับที่นาหรือสวนองุ่นเป็นมรดก
ท่านจะควักตาคนเหล่านี้ ออกเสียหรือ เราจะไม่ขึ้นไป”
15 โมเสสโกรธมากและกราบทูลพระเยโฮวาคีว่า “ขออย่า
ทรงโปรดปรานเครื่องบูชาของเขาเลย ข้าพระองค์มิได้เอา
ลาของเขามาสักตัวหนึ่ง และข้าพระองค์มิได้ทำอันตราย
เขาสักคนเดียว” 16 และโมเสส พูดกับโคราห์ว่า “ตัวท่าน
และพรรคพวกทั้งหมดของท่านจง เข้า เฝ้าพระเยโฮวาคี
ในวันพรุ่งนี้ ทั้งตัวท่าน พรรคพวกของท่าน และอาโรน
17 ให้ทุกคนนำกระถางไฟของตนไป ใส่เครื่องหอมในนั้น
ให้ทุกคนนำกระถางไฟเข้าเฝ้าพระเยโฮวาคี มีกระถางไฟ
สองร้อยห้าสิบด้วยกัน ตัวท่านด้วย และอาโรน ต่างจง
เอากระถางไฟของตนไป” 18 ดังนั้นทุกคนจึงนำกระถาง
ไฟของเขา ต่างเอาไฟใส่และเอาเครื่องหอมใส่ และเข้าไป
ยืนอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับโมเสสและอา
โรน 19 โคราห์ก็ร่วมชุมนุมชนทั้งหมดที่ประตูพลับพลาแห่ง
ชุมนุม ประจัญหน้าเขาทั้งสอง และส่งาราคีของพระเยโฮ

วาทีกัปราคฏต่อบรรดาชุมนุมชน ²⁰ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
 โมเสส และอาโรนว่า ²¹ “จงแยกตัว ออกเสีย จากชุมนุม
 ชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาเสียในพริบตาเดียว” ²² เขาทั้งสอง
 ขบหน้าลงถึงดินกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรง
 เป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ทั้งสิ้น เมื่อคนเดียว
 กระทำผิด พระองค์จะทรง พระพิโรธ แก่ชุมนุมชนทั้งหมด
 หรือ”

แผ่นธรณีกัอัปากอกกสินพวกกบฏ

²³ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ²⁴ “จงกล่าวแก่ชุมนุม
 ชนว่า จงออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และ
 อาบิรัม” ²⁵ แล้วโมเสสลุกขึ้นไปหาดาธานและอาบิรัมและ
 พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็ตามท่านไป ²⁶ โมเสสจึงกล่าวแก่
 ชุมชนชนนั้นว่า “ท่านทั้งหลายออกไปเสียให้ห่างจากเต็นท์
 ของคนชั่วเหล่านี้ อย่าแตะต้องอะไรของเขาเลย เกลือกว่า
 ท่านทั้งหลายจะต้องถูกกวาดไปกับบรรดาการบาปของเขา
 ด้วย” ²⁷ ดังนั้นเขาทั้งหลายก็ออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของ
 โคราห์ ดาธาน และอาบิรัม และดาธานกับอาบิรัมออกมา
 ยืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พร้อมกับภรรยา บุตรชายและ
 ลูกเล็กๆของเขา ²⁸ และโมเสสพูดว่า “ดังนั้นแหละท่านทั้ง
 หลายจะได้ทราบว่ พระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้ามากระทำการทั้ง
 สิ้นนี้ ข้ามิได้กระทำตามอำเภอใจข้าเอง ²⁹ ถ้าคนเหล่านี้ตาย
 อย่างคนธรรมดาทั้งปวง หรือเหตุการณ์อย่างคนธรรมดา
 มาเยี่ยมเยียนเขา ก็หมายว่า พระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้ข้า
 มา ³⁰ แต่ถ้าพระเยโฮวาห์บันดาลอะไรใหม่เกิดขึ้นและแผ่น
 ธรณีกัอัปากกสินคนเหล่านี้เข้าไปพร้อมกับข้าวของทั้งหมด
 ของเขา และเขาทั้งหลายลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น ท่าน
 ทั้งหลายจงทราบเถิดว่า คนเหล่านี้ได้สบบประมาทพระเย

โฮวาทห์” 31 ต่อมาเมื่อท่านกล่าวบรรดา คำเหล่านี้จบ แผ่นดินใต้ที่เขาเหล่านั้นยืนอยู่ก็แยกออก 32 และแผ่นธรณีก็นำปากออกกลืนเขาทั้งหลายกับครอบครัว และบรรดาคนของโคราห์ และข้าวของทั้งหมดของเขา 33 ดังนั้นเขาทั้งหลายพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขา ลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น และแผ่นดินก็จับเขาไว้ และเขาทั้งหลายก็พินาศเสียจากท่ามกลางที่ประชุม 34 อิสราเอลทั้งหมดที่อยู่รอบเขา ได้ยินเสียงร้องของเขาก็หนีไป เพราะเขากล่าวว่า “เกลือกว่าธรณีจะกลืนเราเสีย” 35 และไฟออกมาจากพระเยโฮวาทห์ เผาผลาญคนทั้งสองร้อยห้าสิบที่ได้ถวายเครื่องหอมนั้นเสีย 36 แล้วพระเยโฮวาทห์ตรัสกับโมเสสว่า 37 “จงบอกเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต ให้เอากระถางไฟออกเสียจากเปลวเพลิง และเจ้าจงกระจายก้อนไฟออกห่างๆ กัน เพราะกระถางไฟเหล่านั้น บริสุทธิ 38 คือกระถางไฟของคนเหล่านี้ที่ได้กระทำบาปจนถึงเสียชีวิตนั้น จงตีแผ่ทำเป็นแผ่นคลุมแท่นบูชา เพราะได้ถวายกระถางเหล่านั้นต่อพระพิภตรพระเยโฮวาทห์ จึงเป็นสิ่งบริสุทธิ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญแก่คนอิสราเอล” 39 ดังนั้นเอเลอาซาร์ปุโรหิตจึงนำกระถางไฟทองสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ที่ถูกไฟเผาเข้าไปบูชา มาตีแผ่ออกเป็นแผ่นคลุมแท่นบูชา 40 ให้เป็นเครื่องเตือนใจคนอิสราเอล เพื่อว่าคนสามัญผู้ที่มีใจเป็นเชื้อสายของอาโรน จะมีได้เข้าไปเผาเครื่องหอมถวายต่อพระพิภตรพระเยโฮวาทห์ เกลือกกว่าจะเป็นอย่างโคราห์และพรรคพวกของเขา ดังที่พระเยโฮวาทห์ตรัสกับเอเลอาซาร์ทางโมเสส 41 พอรุ่งขึ้นบรรดาชุมนุมชนอิสราเอลก็บ่นว่าโมเสสและอาโรนว่า “ท่านได้ประหารชีวิตคนของพระเยโฮวาทห์เสีย” 42 ต่อมาเมื่อชุมนุมชนมาประชุมประชุมหน้าโมเสสและอาโรน เขาหันหน้ามาสู่พลับพลาแห่งชุมนุม และดูเถิด เมฆมา

คลุมพลับพลา นั้น และส่งาราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏ
 43 โมเสสกับอาโรนจึงมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม

การอ้อนวอนของโมเสสช่วยคนอิสราเอลให้รอด

44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 45 “จงออกไปเสีย จากท่ามกลางประชุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาทั้งหลาย เสียในพริบตาเดียว” และท่านทั้งสอง ก็ ขบ หน้า ลง ถึง ดิน 46 โมเสสพูดกับอาโรนว่า “จงเอากระถางไฟ เอาไฟจากแท่นบูชาใส่ไว้ แล้วใส่เครื่องหอมริบ นำ ไป ที่ชุมนุมชน ทำการลบมลทินบาปของชุมนุมชนนั้นเสีย เพราะพระพิโรธพลุ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์แล้ว ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้น” 47 อาโรน จึง นำ กระถาง ไฟ ดัง ที่ โมเสส บอก รุ่ง เข้า ไป ท่ามกลางที่ประชุม และดูเถิด ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว และท่านได้ใส่เครื่องหอม และทำการลบมลทินบาปของประชาชน 48 ท่านได้ยืนอยู่ระหว่างคนตายกับคนเป็น และภัยพิบัตินั้นก็ถูกระงับแล้ว 49 บรรดาคนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยคน ไม่นับคนที่ตายด้วยเรื่องของโคราห์ 50 เมื่อภัยพิบัติถูกระงับแล้ว อาโรนก็กลับไปหาโมเสสที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

17

ไม้เท้าของอาโรนได้ออก มีดอกตูมและดอกบาน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 “จงพูดกับคนอิสราเอล และเอาไม้เท้ามาจากเขา เรือนบรรพบุรุษละอันจากประมุขทุกคนตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน เขียนชื่อชายเจ้าของไม้ไว้บนไม้เท้าทุกอัน 3 เขียนชื่อของอาโรนไว้บนไม้เท้าของคนเลวี เพราะจะมีไม้เท้าอันเดียวสำหรับหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษหนึ่ง 4 จงวางไม้เท้าเหล่านั้นไว้ในพลับพลา

แห่งชุมนุม ต่อหน้าพระโอวาทที่ที่เราพบกับเจ้าทั้งหลาย
 5 และต่อมาไม้เท้าของชายผู้ที่เราโปรดเลือกนั้นจะงอก เช่น
 นี้เราจะกระทำให้เสียงบ่นของคนอิสราเอล ซึ่งเขาบ่นต่อ
 เจ้าสงบลงเสียจากเรา” 6 โมเสสจึงสั่งคนอิสราเอล และ
 ประมุขของท่านทุกคนก็มอบไม้เท้าแก่ท่านคนละอันตาม
 เรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน และไม้เท้าของอาโร
 นก็อยู่ในไม้เท้าเหล่านั้นด้วย 7 และโมเสสวางไม้เท้าเหล่านี
 นั้น ต่อ พระพักตร์ พระเยโฮวาห์ที่ในพลับพลา พระโอวาท
 8 อยู่มาวันรุ่งขึ้น โมเสส ได้เข้าไป ใน พลับพลา พระ โอวาท
 ดูเถิด ไม้เท้าของอาโรนสำหรับวงศ์วานเลวีได้งอก มีดอก
 ตุมและดอกบาน และเกิดผลอัลมอนด์สุกบ้าง 9 แล้วโมเสส
 นำไม้เท้าทั้งหมดจากที่ตรงพระพักตร์พระเยโฮวาห์มายัง
 คนอิสราเอลทั้งหมด เขาได้ตรวจดู และทุกคนก็นำไม้เท้า
 ของตนไป 10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงนำไม้เท้า
 ของอาโรนกลับไปวางไว้ต่อหน้าพระโอวาท เก็บไว้เป็นหมาย
 สำคัญสำหรับ เตือนพวก กบฏ เพื่อเจ้าจะให้เขาทั้งหลาย
 ยุติการบ่นว่าเรา เพื่อเขาจะไม่ต้องตาย” 11 โมเสสก็กระทำ
 เช่นนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่านอย่างไร ท่านก็กระทำอย่าง
 นั้น 12 และคนอิสราเอลพูดกับโมเสสว่า “ดูเถิด เราพินาศ
 เราถึงหายนะ เราถึงหายนะหมดแล้ว 13 ผู้ใดที่มากลัปลับ
 พลาแห่งพระเยโฮวาห์ต้องตาย เราจะต้องตายหมดหรือ”

18

คำสั่งสอนและคำบัญชาสำหรับอาโรนและคนเลวี

1 ดังนั้น พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ อาโรนว่า “เจ้าและบุตร
 ชายของเจ้า และวงศ์วานบิดาของเจ้าจะต้องรับโทษความ
 ชั่วช้าเนื่องด้วยสถานบริสุทธิ ทั้งเจ้าและบุตรชายของเจ้า

จะต้องรับโทษ ความชั่วช้า เนื่องด้วยหน้าที่ปุโรหิตของเจ้า² และจงนำพี่น้องของเจ้ามาใกล้เจ้า ซึ่งเป็นตระกูลเลวี ตระกูลบิดาของเจ้า เพื่อเขาจะสมทบกับเจ้า และปรนนิบัติเจ้า ขณะที่เจ้าและบุตรชายปรนนิบัติอยู่ต่อหน้าพลับพลาพระโอวาท³ เขาทั้งหลายจะคอยรับใช้เจ้า และรับใช้บรรดาหน้าที่ต่างๆ ของพลับพลา แต่อย่าให้เข้าใกล้เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ หรือ แทนบูชา เกลือกว่า เขาทั้งหลาย และเจ้าจะต้องตาย⁴ เขาทั้งหลายจะสมทบกับพวกเจ้า และคอยรับใช้อยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในงานปรนนิบัติทั้งสิ้นของพลับพลา และอย่าให้ผู้อื่นใดมาใกล้เจ้า⁵ พวกเจ้าต้องคอยรับใช้ในหน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และหน้าที่ของแทนบูชา เพื่อพระพิโรธจะไม่เกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลอีก⁶ และดูเถิด เราได้เลือกคนเลวีพี่น้องของเจ้าออกจากคนอิสราเอล เป็นของประทานแก่เจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อให้ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม⁷ ทั้งเจ้าและบุตรชายจงคอยรับใช้ในหน้าที่ปุโรหิต เพื่องานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับแทนบูชาและสิ่งที่อยู่ภายในม่าน เจ้าต้องอยู่ปฏิบัติงาน เราให้ตำแหน่งปุโรหิตแก่เจ้าเป็นของประทานสำหรับงานปฏิบัติ และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้ ต้องให้ถึงแก่ความตาย”⁸ แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า “ดูเถิด เราได้ให้เครื่องบูชาของเราส่วนหนึ่งแก่เจ้า คือบรรดาของถวายของคนอิสราเอล เราให้แก่เจ้าส่วนหนึ่ง และแก่ลูกหลานของเจ้า เป็นกฎถาวร เพราะเหตุพวกเจ้าได้รับการเจิมแล้ว⁹ ในบรรดาของบริสุทธิ์ที่สุดส่วนซึ่งไม่ได้เผาไฟที่เป็นของของเจ้ามีดังนี้ บรรดาของถวายของเขา บรรดาธัญญาบูชาของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถ่บาปของเขา บรรดา

เครื่องบูชาไถ่ การละเมิดของเขา ซึ่งเขาถวายแก่เรา จะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้า ¹⁰ เจ้าจงรับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ที่สุด ผู้ชายทุกคนรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์แก่เจ้า ¹¹ สิ่งต่อไปนี้ก็จะเป็นของเจ้าด้วย คือของให้ที่เขาถวาย บรรดาเครื่องบูชาแกว่งถวายของ คนอิสราเอล เราได้ให้ไว้แก่เจ้า และแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็น กฎ เกณฑ์ถาวร ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้ ¹² น้ำมันที่ดีที่สุดทั้งหมด และน้ำองุ่นที่ดีที่สุด และเมล็ดพืชทั้งหมด และผลรุ่นแรกที่เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้า ¹³ ผลสุกรุ่นแรก ของของทุกอย่างซึ่งอยู่ในแผ่นดิน ที่เขานำมาถวายพระเยโฮวาห์ จะเป็นของเจ้า ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้ ¹⁴ บรรดาของมอบถวายในอิสราเอลจะเป็นของเจ้า ¹⁵ บรรดาเนื้อหนังที่เบิกครรภ์ ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ จะเป็นของเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม บุตรหัวปีของมนุษย์เจ้าจะต้องไถ่ไว้ เจ้าต้องไถ่ลูกหัวปีของบรรดาสัตว์ทั้งปวงที่มลทินด้วย ¹⁶ และค่าไถ่ พออายุได้หนึ่งเดือนเจ้าก็ต้องไถ่ ให้เจ้ากำหนดว่าเป็นเงินห้าเชลตามเชลของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นยี่สิบเกอร์าห์ ¹⁷ แต่ลูกหัวปีของวัว หรือลูกหัวปีของแกะ หรือลูกหัวปีของแพะ เจ้าไม่ต้องไถ่เพราะเป็นของบริสุทธิ์ เจ้าจงเอาเลือดของมันพรมบนแท่นบูชา และเอาไขมันของมันเผาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁸ แต่เนื้อของมันจะเป็นของเจ้า เช่นเดียวกับเนื้ออกที่แกว่งถวายหรือเนื้อโคนขาขวาเป็นของเจ้า ¹⁹ บรรดาเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอล มอบถวายแด่พระเยโฮ

วาท์ เราให้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎเกณฑ์ถาวร เป็นพันธสัญญาเกลือเป็นนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าด้วย”²⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า “เจ้าจะไม่ได้รับมรดกในแผ่นดินของเขา ทั้งเจ้าจะไม่มีส่วนอันใดกับเขาเลย เราเป็นส่วนแบ่งของเจ้าและเป็นมรดกของเจ้าท่ามกลางคนอิสราเอล²¹ ดูเถิด เราให้บรรดา สิบ ชัก หนึ่งใน อิสราเอลแก่คนเลวี เป็นมรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่ เขา ปฏิบัติ คืองานปฏิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม²² ตั้งแต่นี้ต่อไป คนอิสราเอลจะมีได้เข้ามาใกล้พลับพลาแห่งชุมนุม เกลือกว่า เขาจะรับโทษบาป และจะต้องตาย²³ แต่คนเลวีจะต้องปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม และเขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา จะเป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล²⁴ เพราะฉะนั้นส่วนสิบชักหนึ่งของคนอิสราเอล ซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราได้ให้แก่คนเลวีเป็นมรดก เพราะฉะนั้นเราจึงได้บอกเขาว่า ‘เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล’ ”²⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า²⁶ “ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่คนเลวีว่า ‘เมื่อพวกเจ้ารับสิบชักหนึ่งจากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้แก่เจ้าอันมาจากเขาเป็นมรดกของเจ้านั้น เจ้าจงนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งที่เจ้าได้มานั้นถวายแด่พระเยโฮวาห์²⁷ และส่วนถวายของเจ้านั้นจะนับเหมือนหนึ่งเป็นพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าว และเหมือนส่วนที่เต็มเปี่ยมจากบ่ออย่างงุ่น²⁸ เพราะฉะนั้นเจ้าต้องนำของบูชาจากสิบชักหนึ่งทั้งสิ้นของเจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือสิบชักหนึ่งที่เจ้ารับจากคนอิสราเอลนั้น จากส่วนได้นี้พวกเจ้าจงมอบของถวายแด่พระเยโฮวาห์แต่อาโรนบุตรहित²⁹ จากบรรดาของที่พวกเจ้าได้รับ เจ้าจงนำเครื่องถวายทุกสิ่งที่ต้องถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากบรรดาของดีที่สุดนั้น คือส่วน ของ

ที่บริสุทธิ์³⁰ ฉะนั้นเจ้าจงพูดกับเขาว่า ‘เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้ว ให้คนเลวีนับส่วนที่เหลืออยู่เป็นเหมือนหนึ่งพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าวและเป็นผลได้จากบ่อย่ำองุ่น³¹ และเจ้าจะรับประทานส่วนนั้น ณ ที่ใดก็ได้ ทั้งตัวเจ้าและครอบครัวของเจ้า เพราะว่าเป็นรางวัลตอบแทนงานปฏิบัติของเจ้าในพลับพลาแห่งชุมนุม³² เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้ว เจ้าจะหามิโทษบาปโดยของถวายนั้นไม่ และเจ้าอย่าทำสิ่งบริสุทธิ์ของคนอิสราเอลให้มลทินเกลือกว่าเจ้าจะต้องตาย’ ”

19

วัวตัวเมียสีแดงกับขี้เถ้า

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส และอาโรนว่า ² “ต่อไปนี้เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาว่าจงบอกคนอิสราเอลให้นำวัวตัวเมียสีแดงไม่พิการซึ่งไม่มีตำหนิ และยังไม่เคยเข้าเทียมแอก³ และเจ้าจงให้วันนั้นแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิต และให้เอาวันนั้นไปนอกค่ายฆ่าเสียต่อหน้าเขา ⁴ และเอเลอาซาร์ปุโรหิตจะเอาน้ำมีอจุ่มเลือดวัวพรหมที่ข้างหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมเจ็ดครั้ง ⁵ และให้มีคนเผาวัวตัวเมียนั้นเสียในสายตาของเขา คือเขาจะต้องเผาหนัง เนื้อ และเลือด กับมูลของมันเสียให้หมด⁶ และปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์ ไม่หุสกับด้ายสีแดงโยนเข้าไปในไฟที่เผาวัวตัวเมียนั้น ⁷ แล้วปุโรหิตจะซักเสื้อผ้าของตน และชำระร่างกายเสียในน้ำ ภายหลังจึงเข้าไปในค่ายและปุโรหิตนั้นจึงเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น ⁸ ผู้ใดที่ทำการเผาวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้าและชำระร่างกายของตนเสียในน้ำ และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น ⁹ ให้ชาย

คนที่สะอาดเก็บขี้เถ้าวัวตัวเมียนั้น นำไปไว้นอกค่ายในที่สะอาด และให้เก็บขี้เถ้านั้นไว้ทำเป็นน้ำแห่งการแยกตั้งไว้สำหรับที่ชุมนุมชนอิสราเอลเพื่อเป็นการชำระล้างบาปออกเสีย ¹⁰ และคนที่เก็บขี้เถ้าของวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้าของตน และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น จะเป็นอย่างนี้แก่คนอิสราเอล และแก่คนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เป็นกฎเกณฑ์ถาวร ¹¹ ผู้ที่แตะต้องศพของผู้ใดก็ตามต้องเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน ¹² ในวันที่สามเขาต้องชำระตัวด้วยน้ำ แล้วในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาด แต่ถ้าเขาไม่ชำระตัวในวันที่สาม ในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาดไม่ได้ ¹³ ผู้ใดก็ตามแตะต้องคนตาย คือร่างกายของคนที่ยาแล้ว และมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ผู้นั้นก็กระทำให้พลับพลาของพระเยโฮวาห์มีมลทิน คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล เพราะน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรมถูกตัวเขา เขาจะเป็นมลทิน มลทินยังค้างอยู่ที่เขา ¹⁴ ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องคนตายในเต็นท์ ทุกคนที่เข้ามาในเต็นท์ และสารพัดที่อยู่ในเต็นท์จะเป็นมลทินไป เจ็ดวัน ¹⁵ ภาชนะทุกลูกที่ไม่มีฝาปิดต้องเป็นมลทิน ¹⁶ คนใดที่อยู่ในพื้นที่ไปแตะต้องคนที่ถูกดาบตาย หรือแตะต้องศพ หรือกระดูกคน หรือหลุมศพ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน ¹⁷ สำหรับคนที่เป็นมลทินนี้ จงเอาขี้เถ้าจากการเผาวัวตัวเมียในการบูชาไถ่บาป และเอาน้ำที่ไหลเต็มเข้าไปปนในภาชนะ ¹⁸ ให้คนสะอาดเอากิ่งหุสบจุ่มน้ำนั้นประพรมที่เต็นท์และเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น และบนตัวคนที่อยู่ที่นั่นและบนตัวคนที่แตะต้องกระดูกหรือคนถูกฆ่าหรือคนตายหรือหลุมศพ ¹⁹ ให้คนสะอาดประพรมคนที่เป็นมลทินในวันที่สามและวันที่เจ็ด อย่างนี้พอวันที่เจ็ดเขาจะทำให้คนนั้นสะอาด และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ พอถึง

เวลาเย็นเขาจะสะอาด ²⁰ แต่คนที่เป็นมลทินและไม่ชำระตัวให้บริสุทธิ์ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางที่ชุมนุม เพราะเขาได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์เป็นมลทิน คือว่าน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรหมถูกตัวเขา เขาจึงเป็นมลทิน ²¹ และให้เป็นกฎเกณฑ์แก่พวกเขาอยู่เนื่องนิตย์ ผู้ที่ประพรมน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะต้องซักเสื้อผ้าของตน และผู้ที่แตะต้องน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น ²² และสิ่งใดที่ผู้เป็นมลทินแตะต้อง สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน และผู้ที่แตะต้องสิ่งนั้นจะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น”

20

มิเรียมสิ้นชีวิต ประชาชนกระหายน้ำ

¹ ชุมนุมชน ทั้งหมด ของ คน อิสราเอล เข้า มา ใน ถิ่นทุรกันดาร คิน ใน เดือน ที่หนึ่ง ประชาชน พัก อยู่ใน คาเดช มิเรียมก็สิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น ² ครั้งนั้นชุมนุมชนไม่มีน้ำ เขาประชุมกันว่าโมเสสและอาโรน ³ ประชาชนตัดพ้อต่อว่าโมเสสว่า “เมื่อพี่น้องเราตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้น เราตายเสียด้วยก็ดี ⁴ ท่านพาชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์มาในถิ่นทุรกันดารนี้ให้ตายเสียที่นี้ทั้งตัวเราและสัตว์ของเราทำไม ⁵ และทำไมท่านจึงให้เราออกจากอียิปต์ นำเรามายังที่เลวทรามนี้ เป็นที่ซึ่งไม่มีพืช ไม่มีมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม และไม่มีน้ำดื่ม” ⁶ แล้วโมเสสและอาโรนออกจากที่ประชุมไปที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมและชบหน้าลง และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่เขา

น้ำไหลออกจากหิน โมเสสทำบาป

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 8 “จงเอาไม้เท้า และเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอก หิน ต่อหน้า ต่อตาประชาชน ให้ หิน หลั่ง น้ำ ดังนั้น เจ้า จะเอาน้ำ ออก จาก หิน ให้เขา ดังนั้น แหละ เจ้า จะให้ น้ำ แก่ ชุมชน และ สัตว์ ต้ม” 9 โมเสส ก็ นำ ไม้เท้า ไป จาก หน้า พระ พักตร์ พระเยโฮวาห์ ดัง ที่ พระองค์ ทรง บัญชา 10 โมเสส กับ อาโรน ก็ เรียก ชุมชน ให้ ไป พร้อม กัน ที่ หิน โมเสส กล่าว แก่ เขา ว่า “เจ้า ผู้ กบฏ จง ฟัง ณ บัด นี้ จะ ให้ เรา เอาน้ำ ออก จาก หิน นี้ ให้ พวก เจ้า ต้ม หรือ” 11 และ โมเสส ก็ ยก มือ ขึ้น ดี หิน นั้น สอง ครั้ง ด้วย ไม้เท้า และ น้ำ ก็ ไหล ออก มา มาก มาย ชุมชน และ สัตว์ ของ เขา ก็ ได้ ต้ม น้ำ 12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส และ อาโรน ว่า “เพราะ เจ้า มิ ได้ เชื่อ เรา จึง มิ ได้ กระทำ ให้ เรา เป็น ที่ บริสุทธิ ใน สายตา ของ คน อิสราเอล เพราะ ฉะนั้น เจ้า จึง จะ มิ ได้ นำ ชุมชน นี้ เข้า ไป ใน แผ่น ดิน ซึ่ง เรา ได้ ให้ แก่ เขา ” 13 น้ำ นั้น คือ น้ำ เมรีบาห์ เพราะ ว่า คน อิสราเอล ได้ ต่อว่า พระ เยโฮวาห์ และ พระ องค์ ทรง สำแดง ความ บริสุทธิ ท่า มกลาง เขา

คนเอโดมไม่ให้คนอิสราเอลผ่านประเทศของเขา

14 โมเสส ได้ ส่ง ผู้ สื่อสาร จาก คา เดช ไป ถึง กษัตริย์ แห่ง เอโดม ว่า “พี่น้อง ซึ่งเป็น คน อิสราเอล กล่าว ดังนี้ ว่า ท่าน ก็ ทราบ ถึง บรรดา ความ ทุกข์ ยาก ที่ เกิด ขึ้น แก่ เรา แล้ว 15 ว่า บรรพบุรุษ ของ เรา ลง ไป ยัง อียิปต์ และ เรา อยู่ ใน อียิปต์ ช้า นาน และ ชาว อียิปต์ ได้ ช่ม เหนง เรา และ บรรพบุรุษ ของ เรา 16 และ เมื่อ เรา ร้อง ทูล พระเยโฮวาห์ พระองค์ ทรง สดับ เสียง ของ เรา และได้ ส่ง ทูต สวรรค์ องค์ หนึ่ง นำ เรา ออก จาก อียิปต์ และ ดู เกิด เรา มา อยู่ ใน คา เดช เป็น เมือง ที่ อยู่ ชิด พรหมแดน ของ ท่าน 17 ขอให้ เรา ยก ผ่าน เขตแดน ของ ท่าน เรา จะ ไม่

ผ่านไร่นาหรือสวนองุ่นของท่าน เราจะไม่ตีม้้าจากบ่อ เราจะไม่เดินไปตามทางหลวง เราจะไม่หันไปทางขวา มือหรือทางซ้ายมือ จนกว่าเราจะผ่านพินเขตแดนของท่าน”¹⁸ แต่เอโดมกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านจะยกผ่านไปไม่ได้เกล็อกกว่าเราจะยกออกมาสู่ท่านด้วยดาบ”¹⁹ และคนอิสราเอลพูดกับกษัตริย์แห่งเอโดมว่า “เราจะขึ้นไปตามทางหลวง ถ้าเราตีม้้าของท่านไม่ว่าตัวเราหรือสัตว์ เราจะชำระเงินให้ ขอให้เราเดินผ่านไป เราไม่ต้องการอะไรอีก”²⁰ แต่ท่านตอบว่า “เจ้าจะยกผ่านไปไม่ได้” แล้วเอโดมก็ยกพลเป็นอันมากมาต่อสู้เขาทั้งหลายด้วยมืออันเข้มแข็ง²¹ เช่นนี้แหละ เอโดมปฏิเสธไม่ให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน ดังนั้นอิสราเอลจึงหันไปจากท่าน²² และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากคาเดชมมาถึงภูเขาสโระ

อาโรนสิ้นชีวิต

²³ ที่ภูเขาสโระนี้พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนริมเขตแดนแผ่นดินเอโดมว่า ²⁴ “อาโรนจะต้องถูกรวบไปอยู่ กับพวกของเขา เพราะเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเรา ยกให้แก่คนอิสราเอล เพราะเจ้าทั้งสองกบฏต่อคำสั่งของเราที่น้ำเมรีบาห์ ²⁵ จึงนำอาโรนและเอเลอาซาร์บุตรชายของเขา นำเขาขึ้นมาบนภูเขาสโระ ²⁶ จึงถอดเสื้อของอาโรนสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนจะถูกรวบไปอยู่ กับพวกของเขา เขาจะตายที่นั่น” ²⁷ โมเสสก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และพวกท่านก็ขึ้นไปบนภูเขาสโระท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมด ²⁸ และโมเสสถอดเสื้อผ้าของอาโรน และสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนก็สิ้นชีวิตอยู่ที่ยอดภูเขานั้น แล้วโมเสสและเอเลอาซาร์ลงมาจากภูเขาสโระ ²⁹ เมื่อบรรดา

ชุมนุมชนเห็นว่าอาโรนสิ้นชีวิตเสียแล้ว วงศ์วานอิสราเอล
ทั้งหมดก็ร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน

21

กษัตริย์เมืองอาราดกับชาวคานาอันถูกทำลาย

¹ เมื่อ กษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอัน ผู้อยู่ทางภาคใต้ ได้ยินว่าอิสราเอลกำลังยกมาตามทางที่พวกสอดแนมใช้นั้น ท่านต่อสู้กับคนอิสราเอลและจับไปเป็นเชลยได้บ้าง

² และ คนอิสราเอล ปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ว่า “ถ้าพระองค์จะทรงมอบชนชาตินี้ไว้ในมือข้าพระองค์แน่แล้ว ข้าพระองค์จะทำลายบ้านเมืองเขาเสียให้สิ้น” ³ และพระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของคนอิสราเอลและมอบชาวคานาอันไว้ เขาก็ทำลายชาวคานาอันและบ้านเมืองของเขาเสียสิ้น จึงได้เรียกชื่อตำบลนั้นว่าโฮรมาห์ ⁴ เขาทั้งหลายออกเดินจากภูเขาโฮร์ตามทางที่ไปทะเลแดงเพื่อจะอ้อมแผ่นดินเอโดม ประชาชนท้อใจมากเพราะเหตุหนทาง

งูแมวเซากับงูทองเหลือง

⁵ และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้าและว่าโมเสสว่า “ทำไมพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร เพราะไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเบื่ออาหารอันไร้ค่านี้” ⁶ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้งูแมวเซามาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายมาก ⁷ และประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า “เราทั้งหลายได้กระทำบาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอทูลแด่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงนำงูไปจากเราเสีย” ดังนั้นโมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน ⁸ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงทำงูแมวเซาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกงูกัดเมื่อเขามองดู เขายังมีชีวิตอยู่ได้” ⁹ ดังนั้น

โมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้างูกัดคนใด ถ้าเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้¹⁰ และคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ที่โอโบท¹¹ และเขาออกเดินจากโอโบทไปตั้งค่ายอยู่ที่อียเออาบาริม อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ตรงข้ามโมอับ ทางทิศตะวันออก¹² เขายกออกจากที่นั่นมาตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเศเรต¹³ เขายกออกจากที่นั่นไปตั้งอยู่ปากแม่น้ำอารโนนข้างโน้น ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารที่ยึดมาจากพรมแดนของคนอาโมไรต์ เพราะว่าแม่น้ำอารโนนเป็นพรมแดนของโมอับ ระหว่างโมอับกับคนอาโมไรต์¹⁴ ดังนั้น ในหนังสือสงครามของพระเยโฮวาห์จึงมีว่า “พระองค์ทรงชนะที่ทะเลแดง และลุ่มแม่น้ำอารโนน¹⁵ และที่เชิงลาดของที่ลุ่มเหล่านั้นซึ่งยึดไปจนถึงที่ตั้งเมืองอาร์ และพาดพิงไปถึงพรมแดนโมอับ”¹⁶ จากที่นั่นเขาออกเดินต่อไปถึงเมืองเบเออร์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงรวบรวมประชาชนเข้าด้วยกัน เราจะให้น้ำแก่เขา”¹⁷ แล้วอิสราเอลจึงร้องเพลงนี้ว่า “โอ บ่อน้ำเอ๋ย จงมีน้ำพุ่งขึ้นมา ให้เรามาร้องเพลงกัน¹⁸ เป็นบ่อน้ำที่เจ้านายได้ขุดไว้ เป็นบ่อที่ขุนนางของประชาชนเจาะไว้ด้วยคทาและไม้เท้าของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติ” และจากถิ่นทุรกันดารนั้นไป เขาก็มาถึงมัทธานาห์¹⁹ และจากมัทธานาห์ถึงตำบลนาหะลีเอล และจากนาหะลีเอลถึงตำบลบาโมท²⁰ และจากบาโมทถึงหุบเขาซึ่งอยู่ในท้องถิ่นโมอับข้างยอดเขาปีสกาห์ซึ่งมองลงมาเห็นเยซีโมน

คนอาโมไรต์ไม่ให้คนอิสราเอลผ่านประเทศของเขา
อิสราเอลจึงยึดเอาแผ่นดินของเขา

²¹ แล้วอิสราเอลส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์กล่าวว่า²² “ขอให้ข้าพเจ้าผ่านแผ่นดินของท่าน พวกเรา

จะไม่เสียวเข้าไปในนาหรือในสวนองุ่น เราจะไม่มีน้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวงจนเราได้ผ่านพรมแดนเมืองของท่าน”²³ แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน สิโหนรวบรวมพลทั้งหมดของท่านยกออกสู้รบกับอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร และท่านมาถึงยาฮาสรบกับอิสราเอลที่นั่น²⁴ และอิสราเอลได้ประหารท่านเสียวด้วยคมดาบ ยึดเอาแผ่นดินของท่านจากแม่น้ำอารโนจนถึงแกวยับบอก ไกลไปจนถึงแดนคนอัมโมนเพราะว่าพรมแดนของคนอัมโมนเข้มแข็ง²⁵ และอิสราเอลยึดเมืองเหล่านี้ทั้งหมด และอิสราเอลเข้าตั้งอยู่ในบรรดาหัวเมืองของคนอามไรต์ในเฮชบอน และตามชนบททั้งหมด²⁶ เพราะว่าเฮชบอนเป็นเมืองหลวงของสิโหนกษัตริย์ของคนอามไรต์ ผู้ที่ต่อสู้กับกษัตริย์ชาวโมอับองค์ก่อน และยึดได้แผ่นดินของท่านทั้งสิ้น ไกลไปถึงแม่น้ำอารโน²⁷ เพราะฉะนั้นนี้กรือบทสุภษิตจึงร้องว่า “มาที่เฮชบอน ให้สร้างและสถาปนาเมืองแห่งสิโหนขึ้น²⁸ เพราะว่ามีไฟออกไปจากเฮชบอน มีเปลวไฟออกไปจากเมืองแห่งสิโหน ได้ทำลายเมืองอาร์ของโมอับเจ้าของแห่งปุชนียสถานสูงของแม่น้ำอารโน²⁹ โมอับเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า โอ ชนชาติแห่งพระเคโมชเอ๋ย เจ้าต้องพินาศ พระเคโมชได้มอบทั้งบุตรชายของคนที่หลบภัยแล้วกับบุตรสาวของตน ให้เป็นเชลยของสิโหนกษัตริย์คนอามไรต์³⁰ เราทั้งหลายได้ยิงเขาทั้งปวง เฮชบอนพินาศจนถึงตีบอน เราได้กวาดล้างถึงโนฟาห์เสียคือถึงเมเดบา”³¹ ดังนั้นอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคนอามไรต์

อิสราเอลยึดแผ่นดินของเมืองบาซาน

³² และโมเสสใช้คนไปสอดแนมเมืองยาเซอร์ และเขาทั้งหลายได้ยึดชนบทของเมืองนั้น และขับไล่คนอามไรต์ที่อยู่ที่นั่นเสีย³³ แล้วเขาก็เสียวยกเดินไปตามทางเมืองบา

ชาน และโอกษัตริย์เมืองบาชานก็ออกมา ทั้งตัวท่านกับพลไพร่ทั้งสิ้นของท่าน เพื่อสู้รบกับเขาที่เอเดรอี³⁴ แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบ เขา ไว้ ใน มือ ของ เจ้า แล้ว ทั้ง บรรดา พล ไพร่ ของ เขา และ แผ่นดิน ของ เขา และเจ้าจะกระทำแก่เขาอย่างเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮชบอน”³⁵ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงฆ่าโอกและโอรสของท่านเสีย ทั้งประชาชนทั้งสิ้นของท่าน ไม่มีเหลือให้ท่านสักคนเดียว และเขาทั้งหลายก็เข้ายึดแผ่นดินของท่าน

22

กษัตริย์เมืองโมอับจ้างบาลาอัมให้สาปแข่งคนอิสราเอล

¹ แล้ว คนอิสราเอล ก็ยกออกไป ตั้งค่ายอยู่ ณ ที่ราบโมอับ ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโค ² ฝ่าย บาลา บุตรชายคิปีไรต์ได้เห็นการทั้งปวงซึ่งอิสราเอลได้กระทำต่อคนอาโมไรต์ ³ ทั้งโมอับก็ครุ่นคร้ามต่อชนชาตินั้นนักหนา เพราะเขามีคนมากด้วยกัน โมอับกลัวคนอิสราเอล ลานทีเดียว ⁴ โมอับจึงพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนว่า “คนเหล่านี้จะมาเสียดินสารพัดที่ล้อมรอบเราอยู่หมด เหมือนวัวเสียดินหญ้าในนา” บาลา บุตรชายคิปีไรต์ เป็นกษัตริย์เมืองโมอับในเวลานั้น ⁵ ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ที่เปโธร์ใกล้แม่น้ำในแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน โดยกล่าวว่า “ดูเถิด ชนชาติหนึ่ง ออกมาจากอียิปต์ ดูเถิด เขาทั้งหลายเข้าเผ่าคลุมพื้นแผ่นดินโลก กำลังพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า ⁶ ฉะนั้น ขอเชิญมาเถิด บัดนี้ขอสาปแข่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้ามาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปจากแผ่นดินได้ เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า

ถ้าท่านอวยพรแก่ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูกสาปแช่ง” 7 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของเมืองโมอับกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนก็ถือค่าการทำอาถรรพ์นั้นออกไป ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัม ก็บอกค่าของบาลาคแก่เขา 8 บาลาอัมกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “คีนนี้จึงค่างที่นี้ก่อน เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสอย่างไรแก่ข้าแล้ว ข้าจึงจะนำค่านี้นมาแจ้งแก่ท่านทั้งหลาย” ดังนั้นเจ้าเมืองแห่งโมอับจึงยับยั้งอยู่กับบาลาอัม 9 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัม ตรัสว่า “คนที่มาอยู่กับเจ้าคือผู้ใด” 10 บาลาอัมทูลพระเจ้าว่า “บาลาคบุตรชายศิปโปร์กษัตริย์เมืองโมอับ ได้ใช้เขาทั้งหลายมาแจ้งแก่ข้าพระองค์ว่า 11 ‘ดูเถิดชนชาติหนึ่งออกจากอียิปต์มาแผ่คลุมพื้นแผ่นดินโลก ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งเขาทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้า ชะรอยข้าพเจ้าจะรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปได้’” 12 พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า “เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแข่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร” 13 รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าวแก่เจ้านายของบาลาคว่า “จงกลับไปแผ่นดินของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธมิให้เราไปกับท่าน” 14 เพราะฉะนั้นเจ้านายแห่งโมอับก็ลุกขึ้นกลับไปหาบาลาคกล่าวว่า “บาลาอัมปฏิเสธไม่ยอมมากับเรา” 15 บาลาคได้ส่งพวกเจ้านายไปอีกครั้งหนึ่ง มีจำนวนมากกว่า และมีเกียรติยศมากกว่ารุ่นก่อน 16 เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัมกล่าวแก่ท่านว่า “บาลาคบุตรชายศิปโปร์กล่าวดังนี้ว่า ‘ขออย่าให้มีอะไรขัดขวางท่านที่จะไปหาข้าพเจ้าเลย 17 เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติแก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะกระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า’” 18 แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้

ของบาลาคว่า “แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่”¹⁹ ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านยับยั้งอยู่ที่นี้สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่าจะพระเยโฮวาห์จะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง”²⁰ และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า “ถ้ามีผู้ชายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น”²¹ ดังนั้นรุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นผูกอานลาไปกับเจ้านายแห่งโมอับ²² แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ฝ่ายบาลาอัมซึ่งลามิคนใช้สองคนไปกับเขา²³ เมื่อนั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง ลาก็เลี้ยวออกนอกทาง เข้าไปในทุ่งนา บาลาอัมจึงตีลาให้กลับไปทางเดิม²⁴ แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนอยู่ในทางแคบระหว่างสวนองุ่น มีกำแพงทั้งสองข้างทาง²⁵ เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มันก็เดินไปติดกำแพง หนีบเท้าของบาลาอัมเข้ากับกำแพง บาลาอัมก็ตีลาอีก²⁶ แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปข้างหน้ายืนอยู่ในที่แคบ ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงไปข้างขวาหรือข้างซ้าย²⁷ เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มันก็หมอบลง บาลาอัมยังคงนั่งอยู่บนหลัง บาลาอัมก็โกรธ จึงเอาไม้เท้าของเขาตีลา²⁸ แล้วพระเยโฮวาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้ตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง”²⁹ บาลาอัมพูดกับลาว่า “เพราะเจ้าได้แกล้งเรา เราอยากจะมีดาบอยู่ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย”³⁰ ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ลา

กัณดารวิถี 22:31 70 กัณดารวิถี 22:41

ของท่านที่ท่านขับซื้ออยู่ทุกวัน ตลอดชีวิตจนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้ เคยกระทำเช่นนี้แก่ท่านหรือ” บาลาอัมก็บอกว่า “ไม่เคย” ³¹ แล้วพระเยโฮวาทรงเบิกตาบาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาทือตราบยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะชนหน้าลงกราบ ³² และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาทูตกับบาลาอัมว่า “ทำไมเจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดูเถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะการประพฤติดของเจ้าขัดขืนเรา ³³ ลาได้เห็นเราและหลีกไปต่อหน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้หลีกไปจากเรา เราจะได้ฆ่าเจ้าเสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่ และให้ลารอดตายไป” ³⁴ แล้วบาลาอัมพูดกับทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาทว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำความผิด เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านยืนอยู่ในหนทางกั้นข้าพเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ถ้าท่านไม่เห็นชอบ ข้าพเจ้าจะกลับไปเสีย” ³⁵ แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาทูตกับบาลาอัมว่า “จงไปกับชายเหล่านั้นเถิด แต่เจ้าจงพูด เฉพาะคำที่เราให้เจ้าพูด” ดังนั้นบาลาอัมก็ไปกับเจ้านายของบาลาคต่อไป ³⁶ เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัมมาแล้ว ท่านจึงออกไปรับบาลาอัมที่เมือง โมอับที่ สุด ปลายพรมแดน ซึ่ง เกิดขึ้น ด้วย แม่น้ำอารโนน ³⁷ บาลาคพูดกับบาลาอัมว่า “เราได้อุตส่าห์ใช้คนไปเชิญท่านมามิใช่หรือ เหตุไฉนท่านไม่มาหาเราเล่า เราไม่สามารถที่จะให้เกียรติแก่ท่านหรือ” ³⁸ บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรได้เล่า คำซึ่งพระเจ้าใส่ปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องกล่าว” ³⁹ แล้วบาลาอัมไปกับบาลาคถึงตำบลคิริยาทหุไซท ⁴⁰ ณ ที่นั้นบาลาคเอาวัวและแกะถวายบูชา แล้วส่งไปให้บาลาอัมและเจ้านายที่อยู่กับเขาบ้าง ⁴¹ ต่อมารุ่งขึ้นบาลาคก็พาบาลาอัมขึ้นไปยังปุษนียสถานสูงของพระบาอัล จากที่

นั่นก็ได้เห็นประชาชนส่วนที่อยู่ใกล้ที่สุด

23

พระเจ้าทรงดลใจบาลาอัมให้อวยพรคนอิสราเอล

¹ บาลาอัม พูดกับบาลาคว่า “ท่านจงสร้างแท่นบูชาให้ข้าพเจ้าที่นี่เจ็ดแท่น และจัดวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้า” ² บาลาคก็กระทำตามคำของบาลาอัม บาลาคและบาลาอัมเอาวัวผู้ตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่งกระทำบูชาที่แท่นบูชาทุกแท่น ³ แล้วบาลาอัมพูดกับบาลาคว่า “จงยืนอยู่ใกล้เครื่องเผาบูชาของท่านแล้วข้าพเจ้าจะไปชะรอยพระเยโฮวาห์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้า และสิ่งใดที่พระองค์สำแดงแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่าน” แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง ⁴ พระเจ้าทรงพบกับบาลาอัม และบาลาอัมกราบทูลพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ได้จัดแท่นบูชาเจ็ดแท่น ทั้งได้จัดวัวผู้ตัวหนึ่ง และแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่ทุกแท่น” ⁵ พระเยโฮวาห์ทรงใส่ถ้อยคำในปากของบาลาอัมและตรัสว่า “จงกลับไปหาบาลาคแล้วจงพูดอย่างนั้น” ⁶ บาลาอัมจึงกลับไปหาบาลาค และดูเถิด บาลาคกับบรรดาเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่ที่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน ⁷ บาลาอัมได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “บาลาคได้พาข้าพเจ้ามาจากอารัม ท่านกษัตริย์ของโมอับได้พาข้าพเจ้ามาจากภูเขาทงตะวันออก กล่าววว่า ‘มาเถิด มาแข่งยาโคบเพื่อข้าพเจ้า มาเถิด มาประณามอิสราเอล’ ⁸ ข้าพเจ้าจะแข่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแข่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่พระเยโฮวาห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร ⁹ เพราะข้าพเจ้าได้ดูเขาจากยอดผา จากเนินสูง ข้าพเจ้าได้เห็นเขาแน่ ดูเถิด คนชาติหนึ่งอยู่ลำพังและมีได้นับเข้า

ในหมู่ประชาชาติ 10 ใครจะนับผงคลีดินของยาโคบได้ หรือนับหนึ่งในสี่ของอิสราเอลได้ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบธรรม และขอให้สุดปลายชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างของเขา” 11 แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า “ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่ง พวก ศัตรูของเรา ดุเถิด ท่าน ไม่ได้กระทำอะไรแก่เขา นอกจาก อวยพร เขา” 12 เขา จึง ตอบ ว่า “ข้าพเจ้า ไม่ ต้อง ระวัง ที่จะ กล่าว คำ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ” 13 บาลาคพูดกับเขาว่า “เชิญท่านไปอีกที่หนึ่งกับข้าพเจ้าเถิด ซึ่งท่านจะดูเขาจากที่นั่นได้ ท่านจะเห็นเพียงส่วนที่ใกล้ที่สุด และจะไม่เห็นคนทั้งหมด จากที่นั่นท่านจงแข่งเขาทั้งหลายให้ข้าพเจ้าเถิด” 14 แล้วบาลาคก็พาบาลาอัมมาถึงนาของโคฟีม ขึ้นถึงยอดเขาปีสกาห์ สร้างแท่นบูชาเจ็ดแท่น และจัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่บนทุกแท่น 15 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า “จงยืนอยู่ข้าง เครื่อง เเผาบูชาของท่านเถิด ขณะที่ข้าพเจ้าไปพบพระเยโฮวาห์ตรงโน้น” 16 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงพบบาลาอัมและทรงใส่ถ้อยคำในปากของเขา ตรัสว่า “จงกลับไปหาบาลาค และจงพูดอย่างนั้น” 17 บาลาอัมก็กลับมาหาบาลาค ดุเถิด เขา ยืนอยู่ข้าง เครื่อง เเผาบูชา ของท่าน มีเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่กับท่าน บาลาคจึงถามเขาว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสว่าอะไร” 18 บาลาอัมก็ได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “บาลาค ลูกขึ้นเถิด และคอยฟัง บุตรชายของ คิปีโปร้ จงฟังข้าพเจ้าเถิด 19 พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มุสา และมีได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไปแล้ว พระองค์จะมีทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงลั่นวาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ 20 ดุเถิด ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชา

ให้อวยพร พระองค์ได้ทรงอำนวยพร และข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้ ²¹ พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่า ไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ และทรงเห็นว่า ไม่มีความชั่วร้าย ในอิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอยู่กับเขา และเสียงโห่ร้องถวายพรพระมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา ²² พระเจ้าทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์ พระองค์ทรงเป็นเสมือนพลังแห่งม้ายูนีคอน ²³ ไม่มีการถือกลางต่อต้านยาโคบ ไม่มีการทำนายต่อต้านอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็จะได้รับคำบอกไว้ว่า ‘พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร’ ²⁴ ดูกษัตริย์คนชาติหนึ่งซึ่งลุกขึ้นอย่างสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ และยืนขึ้นอย่างสิงโตหนุ่ม ไม่ยอมนอนจนกว่าจะกินเหยื่อเสีย และดื่มเลือดของสิ่งที่ฆ่าตาย” ²⁵ แล้วบาลาคจึงพูดกับบาลาอัม “อย่าแข่งเขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา” ²⁶ แต่บาลาอัมตอบบาลาคว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า ‘ทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม’ ” ²⁷ บาลาคจึงพูดกับบาลาอัมว่า “มาเถิด ข้าพเจ้าจะพาท่านไปอีกที่หนึ่ง ชะรอยพระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านแข่งเขาเพื่อข้าพเจ้าจากที่นั่น” ²⁸ บาลาคก็พาบาลาอัมไปถึงยอดเขาเปโอร์ ซึ่งมองลงมาเห็นเยซีโมน ²⁹ แล้วบาลาอัมบอกกับบาลาคว่า “จงสร้างแท่นบูชาที่นี่เจ็ดแท่นให้ข้าพเจ้า จัดวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้าที่นี่” ³⁰ บาลาคจึงกระทำตามที่บาลาอัมได้บอก และถวายบูชาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบนแท่นทุกแท่น

24

บาลา อัม พ ยา กรณ์ ถึง อนาคต ของ อิสราเอล และ การเสด็จมาของพระเยซู

¹ เมื่อบาลาอัมเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยที่จะให้อวยพรแก่อิสราเอล บาลาอัมก็หาได้ไปแสวงหาทางอ

อย่าง ครึ่งก่อนๆ ไม่ แต่มุ่งหน้าตรงไป ยัง ถิ่น ทูรกัน ดาร ² บา
 ลาลอัมเมยหน้าดูเห็นอิสราเอลอยู่เป็นค่ายๆตามตระกูล แล้ว
 พระวิญญูญาณของพระเจ้ามาอยู่บนเขา ³ เขาจึงกล่าวกลอน
 ภาษิตของเขาว่า “คำพยากรณ์ของบาลาลอัมบุตรชายเบโอร์
 คำพยากรณ์ของชายที่หูดตาแจ็ง ⁴ คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยิน
 พระวจนะของพระเจ้า ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
 ได้ล้มลงจนเกิด ความ มินง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง ⁵ โอ ยา
 โคบเอ๋ย เต็นท์ของท่านช่างงามเหลือเกิน โอ อิสราเอลเอ๋ย
 ค่ายของท่าน กังาม ⁶ เหมือน หุบเขา ที่ ยึด ไป ไกล เหมือน
 สวน ซึ่งอยู่ข้างแม่น้ำ เหมือนต้นกฤษณาซึ่งพระเยโฮวาห์
 ทรงปลูกไว้ เหมือนต้นสนสีดาร์ที่อยู่ข้างลำน้ำ ⁷ น้ำจะไหล
 ออกจากกิ่งของเขา และเชื้อสายของเขาจะมีอยู่ตามลำน้ำ
 เป็นอันมาก กษัตริย์ของเขาจะสูงกว่ากษัตริย์อากั๊ก ราช
 อาณาจักรของเขาจะรุ่งเรือง ⁸ พระเจ้าผู้ทรงนำเขาออกมา
 จากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนพลังแห่งม้ายูนีคอน เขาจะกิน
 ประชาชาติ ซึ่งเป็น ศัตรูเสียบ และหักกระดูกของศัตรูเหล่านั้น
 และแทงเขาทั้งหลายทะลุด้วยลูกศร ⁹ เขาหมอบลง
 และนอนลงอย่างสิงโต เขาเหมือนสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ ใครเล่า
 จะมาปลุกให้เขาลุกขึ้น ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่าน ขอให้เขาได้
 รับพร ผู้ใดที่แข่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำแข่ง” ¹⁰ บาลาค
 ก็ โกรธ บาลาลอัม จึง ตบมือ แล้ว บาลาค พุดกับ บาลาลอัม
 ว่า “เรา เชิญ ท่าน มา ให้แข่งศัตรูของเรา และ ดูเถิด ท่าน
 ได้ อวยพร แก่ เขา ถึง สาม ครั้ง ¹¹ ฉะนั้นบัดนี้ จง หนี ไป ยัง
 ที่อยู่ของท่านเถิด เรา ได้กล่าว ว่า เราจะ ให้ เกียรติ แก่ ท่าน
 แน่แท้ แต่ ดูเถิด พระ เยโฮวาห์ ทรง ชัด ขวาง มิ ให้ ท่าน ได้
 รับ เกียรติ” ¹² แต่ บาลาลอัม พุดกับ บาลาค ว่า “ข้าพเจ้า

มิได้บอก ผู้สื่อสาร ซึ่ง ท่าน ไซให้ไป หาข้าพเจ้านั้น แล้ว หรือ ว่า ¹³ ‘แม้ว่าบาลาคจะให้เงิน และทอง เต็มบ้าน เต็มเรือน ของเขา แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระ บัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ที่จะทำตามใจข้าพเจ้าไม่ว่า ดีหรือชั่ว พระเยโฮวาห์ตรัสประการใด ข้าพเจ้าจะพูดอย่าง นั้น’ ¹⁴ ดูกิจิต บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับ ไปสู่ชนชาติของข้าพเจ้า มา เกิด ข้าพเจ้า จะสำแดง ให้ท่าน ทราบ ว่า ชนชาตินี้จะ กระทำประการใดแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า” ¹⁵ เขาก็กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “คำพยากรณ์ของบาลาอัม บุตรชาย เบ โอร์ คำพยากรณ์ของชาย ผู้ที่หูดา แจ็ง ¹⁶ คำ พยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวอนะของพระเจ้า และทราบถึง พระปัญญาของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลง จน เกิด ความ มึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใด บัง ¹⁷ ข้าพเจ้า จะเห็น เขา แต่ไม่ใช่อย่าง เดียวนี้ ข้าพเจ้า จะดูเขา แต่ไม่ใช่อย่าง ไกลๆนี้ ดาวดวงหนึ่งจะเดินออกมา จากยาโคบ และธรรพระกรอันหนึ่งจะขึ้นมาจากอิสราเอล จะตี เขตแดนของ โม อับ และทำลายบรรดา ลูก หลาน ของ เซท ¹⁸ ฝ่ายเอโดมจะตก เป็น ของ คนอื่น เสิอีร์จะตก เป็น ของ ศัตรูของเขาด้วย ฝ่ายอิสราเอลได้แสดง วิรกรรมแล้ว ¹⁹ ผู้หนึ่ง ที่ออกมาจากยาโคบจะครอบครอง และชาวเมือง ที่รอดตาย ผู้นั้นจะทำลายเสีย” ²⁰ แล้วบาลาอัมมองดูคน อามาเลซ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “อามาเลซเป็น ประชาชาติที่หนึ่ง แต่ในที่สุดจะถึงซึ่งการทำลายอันถาวร” ²¹ และเขามองดูคนเคไนต์ และกล่าวกลอนภาษิตของเขา ว่า “ที่อาศัยของท่านเข้ม แข็ง มาก และรังของท่าน ก็วาง อยู่ในศิลา ²² แต่อย่างไรก็ตามคนเคไนต์ก็ต้องถูกกวาดล้าง อีกนานเท่าใดเล่า พวกอัสซูรจะมากวาด เจ้าไปเป็นเชลย” ²³ และบาลาอัมกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “อนิจจาเอ๋ย

เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้ใครจะมีชีวิตอยู่ได้ ²⁴ แต่กำป็นจะมาจาก เขตแดน เมือง คิทธิม ทำลาย อัศจรรย์ และเอ เบอร์ และเขาจะถูกทำลายอันถาวรด้วย” ²⁵ แล้วบาลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไปที่อยู่ของเขา และบาลาคก็ไปตามทางของตนด้วย

25

อิสราเอลไหว้รูปเคารพและเล่นชู้กับหญิงชาวโมอับ

¹ เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองคิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นชู้กับหญิงชาวโมอับ ² หญิงเหล่านี้ก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบูชาต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง ³ ดังนั้นอิสราเอลก็เข้าถือพระบาอัล แห่ง เปโออร์ และพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล ⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงนำหัวหน้าทั้งหลายของประชาชนแคว้นตาคูแดดไว้ต่อพระพิโรธพระเยโฮวาห์ เพื่อว่าพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเยโฮวาห์จะหันเหไปจากอิสราเอลเสีย” ⁵ และโมเสสบอกพวกผู้วินิจฉัยของอิสราเอลว่า “ท่านทุกคนจงฆ่าคนของท่านที่เข้าถือพระบาอัลแห่งเปโออร์เสีย” ⁶ และดูเถิด มีชายอิสราเอลคนหนึ่งพาหญิงคนมีเดียนคนหนึ่งเข้ามาในหมู่พี่น้องของเขาต่อสายตาของโมเสส และท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมดของคนอิสราเอล ซึ่งกำลังร้องไห้อยู่หน้าประตูพลพลาแห่งที่ชุมนุม ⁷ ครั้นพินหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเห็นดังนั้นก็ลุกขึ้นไปจากชุมนุมชนมือถือทวน ⁸ ติดตามชายอิสราเอล คนนั้นเข้าไปในเต็นท์และแทงทะลุเขาที่คู้ ทั้งชายอิสราเอล และหญิงคนนั้นท้องของนาง ก็ทะลุ แล้ว ภัยพิบัติใน คน อิสราเอล ก็สงบ ⁹ แต่อย่างไรก็ตาม คนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีสองหมื่นสี่พัน

คน ¹⁰ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ¹¹ “ฟีเนหัส บุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต ได้ยับยั้งความกริ้วของเราต่อคนอิสราเอล ในการที่เขามีความกระตือรือร้นเพราะเห็นแก่เราในท่ามกลางประชาชน ดังนั้นเราจึงมิได้เผาผลาญคนอิสราเอลเสียด้วยความหึงหวงของเรา ¹² ดังนั้นจงกล่าว ว่า ‘ดูเถิด เราให้พันธสัญญาสันติสุขแก่เขา ¹³ พันธสัญญานั้นจะเป็นของเขา และของเชื้อสายของเขาที่มาภายหลังเขา เป็นพันธสัญญาแห่งตำแหน่งปุโรหิตอันถาวร เพราะเขามีความกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าของเขา และได้ทำการลบมลทินบาปคนอิสราเอล’ ” ¹⁴ ชื่อของชายอิสราเอลคนที่ถูกฆ่าร่วมกับหญิงชาวมีเดียนคนนั้น ชื่อคิมรี บุตรชายของสาอู เจ้าชายของครอบครัวสำคัญในตระกูลสิเมโอน ¹⁵ และชื่อของหญิงชาวมีเดียนผู้ถูกฆ่า คือคสบี บุตรสาวของศูร์ ผู้เป็นหัวหน้าตระกูลและครอบครัวสำคัญในมีเดียน ¹⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ¹⁷ “จงรบกวนคนมีเดียน และสู้รบกับเขา ¹⁸ เพราะเขารบกวนเจ้าด้วยอุบาย ซึ่งเขาล่อเจ้าในเรื่องเปโอร์ และในเรื่องนางคสบี บุตรสาวเจ้านายแห่งมีเดียน ผู้เป็นน้องสาวของพวกเขา ผู้ที่ถูกฆ่าตายในวันที่บังเกิดภัยพิบัติด้วยเรื่องเปโอร์”

26

การทำสำมะโนครัวคนอิสราเอลเป็นครั้งที่สอง

¹ ต่อ มา ภาย หลัง ภัย พิบัติ นั้น พระ เย โฮ วาห์ ตรัส กับ โมเสส และ เอ เลอา ซาร์ บุตร ชาย อา โรน ปุโรหิต ว่า ² “จง ทำ สำมะ โน ครัว ชุม นุ ม ชน อิสราเอล ทั้งหมด อายุ ตั้งแต่ ยี่สิบ ปี ขึ้น ไป ตาม เรือน บรรพบุรุษ ของ เขา ทั้งหมด ใน อิสราเอล ผู้ที่จะเข้าสงครามได้” ³ โมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิต ประกาศ

ร้ยกับ เขา ทั้ง หลาย ณ ที่ราบ โม อับ रिम แม่น้ำ จอร์แดน
 ใกล้ เมือง เย रि โค ว่า ⁴ “จง ทำ สำมะโนครัว ประชาชน
 อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป” ตาม ที่พระ เย โห วาห์ ทรง บัญชา
 โมเสส และ คน อิสราเอล ผู้ที่ออก จาก แผ่นดินอียิปต์คือ
⁵ รูเบน บุตรชายหัวปีของอิสราเอล บุตรของรูเบน คือฮา
 โนค คนครอบครัวฮาโนค ปัลลูล คนครอบครัวปัลลูล ⁶ เฮส
 โรน คนครอบครัวเฮสโรน คารมี คนครอบครัวคารมี ⁷ เหล่า
 นี้เป็นครอบครัวของคนรูเบน มีจำนวนสี่หมื่นสามพันเจ็ด
 ร้อยสามสิบคน ⁸ และบุตรชายของปัลลูล คือเอลิอัป ⁹ บุตร
 ชายของเอลิอัปคือ เนมุเอล ดาธาน และอาบิรัม นี่คือนา
 ดาธานและอาบิรัมที่เลือกจากชุมนุมชน เป็นผู้ขัดขวางโมเสส
 และอาโรนในพรรคพวกโคราห์ เมื่อเขาขัดขวางพระเยโฮ
 วาห์ ¹⁰ และแผ่นธรณีได้อ้าปากออกกลืนเขาพร้อมกับโค
 ราห์ เมื่อพรรคพวกนั้นถึงตาย เมื่อไฟเผาผลาญเสียสอง
 ร้อยห้าสิบคนและเขาทั้งหลายเป็นเรื่องเตือนใจ ¹¹ แต่บุตร
 ของโคราห์นั้นหาได้ตายไม่ ¹² บุตรชายของสิเมโอนตาม
 ครอบครัวของเขา คือเนมุเอล คนครอบครัวเนมุเอล ยามีน
 คนครอบครัวยามีน ยาคิน คนครอบครัวยาคิน ¹³ เศ-ราห์
 คนครอบครัวเศ-ราห์ ชาอูล คนครอบครัวชาอูล ¹⁴ เหล่า
 นี้เป็นครอบครัวของคนสิเมโอน มีจำนวนสองหมื่นสองพัน
 สองร้อยคน ¹⁵ บุตรของกาต ตามครอบครัวของเขา คือเศ
 โฟน คนครอบครัวเศโฟน อักกี คนครอบครัวอักกี ชูนิ คน
 ครอบครัวชูนิ ¹⁶ โอสนี คนครอบครัวโอสนี เอริ คนครอบครัว
 เอริ ¹⁷ อาโรต คนครอบครัวอาโรต อาเรลี คนครอบครัวอาเร
 ลี ¹⁸ เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรของกาต ตามจำนวนของ
 เขามีสี่หมื่นห้าร้อยคน ¹⁹ บุตรชายของยูดาห์คือ เออร์และโอนัน
 น เออร์กับโอนันตายเสียในแผ่นดินคานาอัน ²⁰ และบุตรชาย
 ของยูดาห์ตามครอบครัวของเขา คือเซ-ลาห์ คนครอบครัว

เซ-ลาห์ เปเรศ คนครอบครัวยเปเรศ เศ-ราห์ คนครอบครัวย
 เศ-ราห์ ²¹ และบุตรชายของเปเรศคือ เฮสโรน คนครอบครัวย
 เฮสโรน ฮามูล คนครอบครัวยฮามูล ²² เหล่านี้เป็นครอบครัวย
 ของยูดาห์ ตามจำนวนของเขามีเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยคน
²³ บุตรชายของอิสสาการ์ตามครอบครัวยของเขา คือโทลา
 คนครอบครัวยโทลา ปูวาร์ คนครอบครัวยปูวาร์ ²⁴ ยาซอบ คน
 ครอบครัวยยาซอบ ซิมโรน คนครอบครัวยซิมโรน ²⁵ เหล่านี้เป็น
 ครอบครัวยของอิสสาการ์ ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นสี่พัน
 สามร้อยคน ²⁶ บุตรชายของเศบูลุนตามครอบครัวยของเขา
 คือเสเรต คนครอบครัวยเสเรต เอโลน คนครอบครัวยเอโลน
 ยาเลเอล คนครอบครัวยยาเลเอล ²⁷ เหล่านี้เป็นครอบครัวย
 ของคนเศบูลุน ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นห้าร้อยคน
²⁸ บุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวยของเขา คือมนัสเสห์
 และเอฟราอิม ²⁹ บุตรชายของมนัสเสห์ คือมาคีร์ คน
 ครอบครัวยมาคีร์ มาคีร์ให้กำเนิดบุตรชื่อกิเลอาด กิเลอาด
 คนครอบครัวยกิเลอาด ³⁰ บุตรชายของกิเลอาด คืออียะเซอร์
 คนครอบครัวยอียะเซอร์ เฮเลค คนครอบครัวยเฮเลค ³¹ และ
 อัสรีเอล คนครอบครัวยอัสรีเอล เชเคม คนครอบครัวยเชเคม
³² และเซมีดา คนครอบครัวยเซมีดา เฮเฟอร์ คนครอบครัวย
 เฮเฟอร์ ³³ ส่วนเศโลเฟหัดบุตรชายเฮเฟอร์ไม่มีบุตรชาย
 มีแต่บุตรสาว ชื่อบุตรสาวของเศโลเฟหัด คือ มาลาห์ โน
 อ่าห์ โฮกลาห์ มิลคาห์และทิวาห์ ³⁴ เหล่านี้เป็นครอบครัวย
 ของมนัสเสห์ และจำนวนของเขามีห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อย
 คน ³⁵ ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอฟราอิม ตาม ครอบครัวย
 ของเขา คือ ชูเธลาห์ คน ครอบครัวยชูเธลาห์ เบเคอร์ คน
 ครอบครัวยเบเคอร์ ทาหาน คน ครอบครัวยทาหาน ³⁶ บุตร
 ชายของชูเธลาห์คือ เอราน คน ครอบครัวยเอราน ³⁷ เหล่า
 นี้เป็นครอบครัวยของบุตรชายเอฟราอิม ตามจำนวนของเขา

มีสามหมื่นสองพันห้าร้อยคน เหล่านี้เป็นบุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา ³⁸ บุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือ เบลา คนครอบครัวเบลา อัสเบล คนครอบครัวอัสเบล อาหิริม คนครอบครัวอาหิริม ³⁹ เชฟูฟาม คนครอบครัวเชฟูฟาม หุฟาม คนครอบครัวหุฟาม ⁴⁰ และบุตรชายของเบลา คืออาร์ดและนาอามาน อาร์ด คนครอบครัวอาร์ด นาอามาน คนครอบครัวนาอามาน ⁴¹ เหล่านี้เป็นบุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา และจำนวนของเขาเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยคน ⁴² ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดานตามครอบครัวของเขา คือชูอัม คนครอบครัวชูอัม นี้เป็นครอบครัวของ ดานตาม ครอบครัวของเขา ⁴³ ครอบครัวทั้งหมดของคนชูอัมตามจำนวนของเขา มีหกหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน ⁴⁴ บุตรของอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา คืออิมนาห์ คนครอบครัวอิมนาห์ อิชวี คนครอบครัวอิชวี เบรียฮาห์ คนครอบครัวเบรียฮาห์ ⁴⁵ บุตรชายของเบรียฮาห์คือ เฮเบอร์ คนครอบครัวเฮเบอร์ มัลคีเอล คนครอบครัวมัลคีเอล ⁴⁶ บุตรสาวของอาเซอร์ คือเสราห์ ⁴⁷ เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายอาเซอร์ตามจำนวนของเขา มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน ⁴⁸ บุตรชายของนัฟทาลีตาม ครอบครัวของเขา คือยาเซเอล คนครอบครัวยาเซเอล ภูนิ คนครอบครัวภูนิ ⁴⁹ เยเซอร์ คนครอบครัวเยเซอร์ ซิลเลม คนครอบครัวซิลเลม ⁵⁰ เหล่านี้เป็นครอบครัวของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา และตามจำนวนของเขา มีสี่หมื่นห้าพันสี่ร้อยคน ⁵¹ จำนวนคนอิสราเอล มีหกแสนหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบคน ⁵² พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁵³ “ให้แบ่งแผ่นดินนั้น เป็นมรดกแก่คนเหล่านี้ตามจำนวนรายชื่อ ⁵⁴ มรดกส่วนใหญ่ก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลใหญ่ และมรดกส่วนน้อยก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลย่อม ทุกตระกูลจะได้รับส่วนมรดกตามจำนวนคน ⁵⁵ แต่ให้จับสลากแบ่งแผ่นดินนั้น ให้เขาได้

รับมรดกตามรายชื่อตระกูลของบรรพบุรุษของเขา ⁵⁶ ให้จับสลากแบ่งมรดกของเขานั้นตามส่วนตระกูลใหญ่และตระกูลย่อม” ⁵⁷ ต่อไปนี้เป็นคนเลวีที่นับตามครอบครัวของเขา คือเกอร์โซน คนครอบครัวเกอร์โซน โคฮาท คนครอบครัวโคฮาท เมรารี คนครอบครัวเมรารี ⁵⁸ ต่อไปนี้เป็นครอบครัวของเลวี คือคนครอบครัวลิบนี คนครอบครัวเฮโบรน คนครอบครัวมาลี คนครอบครัวมุซึ คนครอบครัวโคราห์ และโคฮาทให้กำเนิดบุตรชื่ออัมราม ⁵⁹ ภรรยาของอัมรามคือโยเคเบตบุตรสาวของเลวีเกิดแก่เลวีที่อียิปต์ และนางคลอดบุตรให้อัมรามชื่อ อาโรนและโมเสส และมีเรียมพี่สาวของเขาทั้งสอง ⁶⁰ และอาโรนให้กำเนิดบุตรชื่อนาถับ อับิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์ ⁶¹ แต่นาถับและอับิฮูนั้นได้เสียชีวิตเมื่อเขาบูชาด้วยไฟที่ผิดรูปแบบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ⁶² และจำนวนของเขาเป็นสองหมื่นสามพันคน เป็นผู้ชายทุกคนอายุตั้งแต่หนึ่ง เดือนขึ้นไป เพราะเขา มิได้นับรวมไว้ในคนอิสราเอล เพราะไม่มีมรดกให้แก่เขาท่ามกลางคนอิสราเอล ⁶³ จำนวนคนเหล่านี้โมเสสและเอเลอาซาร์บุโรหิตได้นับไว้ ครั้งเมื่อนับคนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค ⁶⁴ แต่ตามรายชื่อเหล่านี้ไม่มีชายสักคนหนึ่งซึ่งโมเสสและอาโรนบุโรหิตได้นับไว้ครั้งเมื่อนับคนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารซีนาย ⁶⁵ เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสเรื่องเขาเหล่านั้นว่า “เขาจะต้องตายแน่ในถิ่นทุรกันดาร” ไม่มีชายสักคนหนึ่งเหลืออยู่นอกจากคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชวาบุตรชายนูน

27

พระราชบัญญัติเรื่องการได้รับมรดก

¹ ครั้นนั้นบุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟห์บุตรชายของเยเฟอร์ ผู้เป็นบุตรชายของกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ จากครอบครัวต่างๆของมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ เข้ามาใกล้ ชื่อบุตรสาวทั้งหลายของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์ และทึรซาห์ ² และเขาทั้งหลายมายืนอยู่ต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าประมุข และต่อหน้าบรรดาชุมชนมุขมนตรีที่ประตูพลับพลาแห่งชุมชน กล่าวไว้ว่า ³ “บิดาของเราตายเสียในถิ่นทุรกันดาร ท่านมิได้อยู่ในพวกที่ล้อมสู้กันต่อสู้พระเยโฮวาห์ในพรรคพวกโคราห์ แต่ท่านเสียชีวิตเพราะบาปของตน และท่านไม่มีบุตรชายเลย ⁴ เหตุใดจึงลบชื่อบิดาของเราจากครอบครัวของท่าน เพราะเหตุที่ท่านไม่มีบุตรชายเลย ขอให้เรา มีกรรมสิทธิ์ที่ดินท่ามกลางพี่น้องบิดาของเราด้วย” ⁵ โมเสสได้นำเรื่องของเขากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ⁶ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁷ “บุตรสาวของเศโลเฟห์หัดพูดถูกต้องแล้ว เจ้าจงให้กรรมสิทธิ์ที่ดิน เป็น มรดก ท่ามกลาง พี่น้องบิดาของเขา และกระทำ ให้ มรดก บิดา ของ เขา ตกทอด มา ถึง เขา ⁸ เจ้าจง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า ‘ถ้า ผู้ชาย คน หนึ่ง ตาย และไม่มีบุตรชาย เจ้าจงให้มรดกของเขาตกไปยังบุตรสาวของเขา ⁹ และถ้า เขา ไม่มีบุตรสาว เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องของเขา ¹⁰ และถ้า เขา ไม่มี พี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้อง บิดา ของ เขา ¹¹ และถ้า บิดา ของ เขา ไม่มี พี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่ญาติถัดตัวเขาไปในครอบครัวของเขา ให้ผู้นั้นถือกรรมสิทธิ์ได้ ให้เป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินแก่ประชาชนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้’ ”

โมเสสจะสิ้นชีวิต

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริมนี้ และมองดูแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่คนอิสราเอล 13 และเมื่อเจ้าได้เห็นแล้ว เจ้าจะถูกรวบไปอยู่กับประชาชนของเจ้า อย่างอาโรนพี่ชายของเจ้าได้ถูกรวบไปนั้น 14 เพราะว่าเจ้าทั้งสองกบฏต่อบัญชาของเราในถิ่นทุรกันดารคินระหวางที่ ชุมนุมชน ได้โต้แย้ง ขึ้น เจ้ามิได้นับถือเรา ต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลายที่นั่น” นี่คือน้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิน

โยชูวาจะเป็นผู้นำคนอิสราเอลแทนโมเสส

15 โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า 16 “ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้า แห่งจิต วิญญาณ มนุษย์ ทั้ง ปวง ทรง แต่ง ตั้ง ชายผู้หนึ่งไว้เหนือ ชุมนุมชนนี้ 17 ผู้ซึ่ง จะ เข้า นอก ออก ใน ต่อหน้าเขา ผู้ซึ่ง จะ นำ เขา เข้า ออก เพื่อว่า ชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ จะ มี ได้ เหมือน กับ ผุ่ง เกะ ที่ ไม่มี ผู้ เลี้ยม ” 18 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงนำโยชูวาบุตรชายนูนผู้มีพระวิญญาณอยู่ภายในเขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา 19 ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้า ชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน 20 เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา 21 และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาตามหลักตัดสินของอูริมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไปและเข้ามาตามคำของปุโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั้นคือชุมนุมชนทั้งหมด” 22 และ

โมเสสกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชูวาให้มายืนต่อหน้าเอลาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด ²³ และท่านเอามือวางบนโยชูวา และกำชับเขา ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส

28

คำสั่งสอนเรื่องเครื่องบูชาต่างๆ

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงบัญชาคนอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า ของบูชาของเรา อาหารของเราซึ่งเป็นของบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เจ้าทั้งหลายจงเอาใจใส่ที่จะถวายบูชาแก่เราตามกาลกำหนด ³ และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า นี่เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟซึ่งเจ้าทั้งหลายควรถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสองตัว เป็นเครื่องบูชาเนื่องนิത്യทุกวัน ⁴ เจ้าจงถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาในตอนเช้าตัวหนึ่ง และลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น ⁵ และยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์เป็นธัญญาบูชา คลุกกับน้ำมันสกัดหนึ่งในสี่อิน ⁶ เป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งได้บัญชาตั้งไว้ที่ภูเขาซีนายเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ⁷ ส่วนเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้นให้ถวายหนึ่งในสี่อินกับแกะตัวหนึ่งในที่บริสุทธิ์เจ้าจงเทเครื่องต้มบูชาซึ่งเป็นเหล้าองุ่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ ⁸ ลูกแกะอีกตัวหนึ่งเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น เจ้าจงถวายบูชาด้วยไฟ เช่นเดียวกับธัญญาบูชาของเวลาเช้า และเช่นเดียวกับเครื่องต้มบูชาที่คู่กันเป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ ⁹ ในวันสะบาโตลูกแกะอายุหนึ่งขวบ สองตัวที่ไม่มีตำหนิ และยอดแป้งสองในสิบ

เอฟาห์คลุกกับน้ำมันให้เป็นธัญญบูชา และเครื่องต้มบูชา คู่กัน ¹⁰ นี่เป็นเครื่องเผาบูชาทุกวันสะบาโตนอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตยและเครื่องต้มบูชาคู่กัน ¹¹ เวลาต้นเดือนทุกเดือน เจ้าทั้งหลายจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว ¹² สำหรับวัวตัวหนึ่งจงเอายอดแบ่งสามในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันสำหรับเป็นธัญญบูชา และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นจงเอายอดแบ่งสองในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญบูชา ¹³ สำหรับลูกแกะทุกตัวจงเอายอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญบูชา ให้เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁴ ส่วนเครื่องต้มบูชา คู่กันนั้น สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งจงเอาน้ำองุ่นครึ่งอิน สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสามอิน สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสี่อิน นี่เป็นเครื่องเผาบูชาประจำเดือน ทุกเดือนตลอดปี ¹⁵ และเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้นำมาบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตยและเครื่องต้มบูชาคู่กัน ¹⁶ เดือนที่หนึ่งวันที่สิบสี่เป็นปีสกาของพระเยโฮวาห์ ¹⁷ และวันที่สิบห้าของเดือนนี้ เป็นวันการเลี้ยง จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน ¹⁸ ในวันต้นให้มีการประชุม บริสุทธิ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำงานหนักในวันนั้น ¹⁹ แต่จงถวายบูชาด้วยไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือเอาวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง และลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว ดูให้ดีว่าไม่มีตำหนิ ²⁰ และเอายอดแบ่งคลุกน้ำมันเป็นธัญญบูชาของสัตว์เหล่านี้ สำหรับวัวผู้

ตัวหนึ่งเจ้าจงถวายเป็นเครื่องบูชาในสิบเอฟาห์ และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอฟาห์²¹ สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งในลูกแกะเจ็ดตัวนั้น จงเอาแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์²² และเอาแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของเจ้า²³ เจ้าจงถวายเป็นเครื่องบูชาเหล่านี้ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาตอนเช้า ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิตย์นั้น²⁴ ในทำนองเดียวกัน เจ้าจงถวายเป็นเครื่องบูชาทุกวันตลอดทั้งเจ็ดวัน คือ ถวายอาหารเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ จงถวายเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ และเครื่องต้มบูชาคู่กัน²⁵ และในวันที่เจ็ดพวกเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธี เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น²⁶ ในวันถวายผลรุ่นแรก เมื่อเจ้าเอาข้าวใหม่มาเป็นธัญญาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเทศกาลสัปดาห์นั้น เจ้าจงมีการประชุมบริสุทธี เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น²⁷ แต่จงถวายเครื่องเผาบูชาให้เป็นกลิ่นพอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ คือ ถวายวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว²⁸ และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชา คือ สำหรับวัวตัวหนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้หนึ่งตัวนั้นสองในสิบเอฟาห์²⁹ สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวๆละหนึ่งในสิบเอฟาห์³⁰ พร้อมกับลูกแพะผู้ตัวหนึ่งสำหรับลบมลทินของเจ้า³¹ นอกจากเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์และธัญญาบูชาคู่กันนั้น เจ้าจงถวายเป็นเครื่องบูชาเหล่านี้และเครื่องต้มบูชาคู่กันด้วย (ดูให้ดีว่าให้ปราศจากตำหนิ)”

29

เทศกาลเป่าแตรและการประชุมบริสุทธี

1 “ในวันที่หนึ่งเดือนที่เจ็ดเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก เป็นวันให้เจ้าทั้งหลายเป่าแตร 2 เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่ง ขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว 3 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชา คือสำหรับวัว ผู้ นั้น จงถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวนั้นสองในสิบเอฟาห์ 4 ลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์ 5 และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อลบมลทินบาปของเจ้า 6 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาในวันข้างขึ้นและธัญญาบูชาคู่กันและเครื่องเผาบูชาประจำวันคู่กับธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน ตามลักษณะเครื่องบูชาเหล่านี้ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ 7 ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ดนี้ เจ้าทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าต้องถ่อมใจลง อย่าทำงานสิ่งใด 8 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัย คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่ง ขวบเจ็ดตัว เจ้าอย่าให้มีตำหนิ 9 และยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชา สำหรับวัวตัวนั้นถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นสองในสิบเอฟาห์ 10 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวนั้น ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์ 11 และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องบูชาไถ่บาปลบมลทินและเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ซึ่งคู่กับธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน 12 ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดเจ้าทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงมี

การเลี้ยงเจ็ดวันแต่พระเยโฮวาห์¹³ เจ้าองถวยเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสิบสามตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ สิบสี่ตัว สัตว์เหล่านี้ให้มาให้มีตำหนิ¹⁴ และถวยยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชาคู่กัน สำหรับวัวสิบสามตัว ตัวหนึ่งถวยแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้สองตัว ตัวละสองในสิบเอฟาห์¹⁵ สำหรับลูกแกะสิบสี่ตัว ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์¹⁶ และถวยลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน¹⁷ ในวันที่สองจงถวยวัวหนุ่มสิบสองตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว¹⁸ กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้นสำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้นตามจำนวนตามลักษณะ¹⁹ และถวยลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน²⁰ ในวันที่สามจงถวยวัวสิบเอ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว²¹ กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ²² และถวยลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน²³ ในวันที่สี่จงถวยวัวสิบตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว²⁴ กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ²⁵ และถวยลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่อง

เผาบูชา เนื่องนิตย์ ซึ่ง คู่กับ ธัญญบูชา และ เครื่อง ต้มบูชา คู่กัน ²⁶ ในวันที่ห้าจงถวายวัว แก้วตัว เกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสืบสัตว์ ²⁷ กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชา คู่กันนั้น สำหรับวัว เกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ ²⁸ และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน ²⁹ ในวันที่หกจงถวายวัวแปดตัว เกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสืบสัตว์ ³⁰ กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว เกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ ³¹ และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่ง คู่กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน ³² ในวันที่เจ็ดจงถวายวัวเจ็ดตัว เกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสืบสัตว์ ³³ กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชา คู่กันนั้น สำหรับวัว เกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ ³⁴ และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน ³⁵ ในวันที่แปดจงมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก ³⁶ แต่จงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวผู้ตัวหนึ่ง เกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว ³⁷ และถวายธัญญบูชาและเครื่องต้มบูชา คู่กันนั้น สำหรับวัว เกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ ³⁸ และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญ

ญูบูชาและเครื่องตีมบูชาคู่กัน ³⁹ สิ่งเหล่านี้เจ้าทั้งหลายจงถวายแด่พระเยโฮวาห์ตามเทศกาลกำหนดของเจ้า เพิ่มเข้ากับการถวายตามคำปฏิญาณของเจ้า และการถวายด้วยใจสมัครของเจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาของเจ้า เครื่องธัญญูบูชาของเจ้า เครื่องตีมบูชาของเจ้า และเครื่องสันติบูชาของเจ้า” ⁴⁰ และโมเสสได้บอกคนอิสราเอลตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่านไว้ทุกประการ

30

พระราชบัญญัติเรื่องการปฏิญาณไว้กับพระเจ้า

¹ โมเสส ได้พูดกับ หัวหน้า ตระกูล เกี่ยวกับ คน อิสราเอลว่า “นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา ² เมื่อชายผู้ใดปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ หรือให้สัตย์ปฏิญาณผูกมัดตัวไว้ด้วยคำสัตย์ญูวาวิรัตอย่างหนึ่งอย่างใด อย่าให้เขาเสียวาจา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น ³ หรือเมื่อสตรีคนหนึ่ง คนใด ปฏิญาณไว้แด่พระเยโฮวาห์ และผูกมัดตัวเองไว้ด้วยคำสัตย์ญูวาวิรัต เมื่อเธอยังสาวอยู่ในเรือนของบิดา ⁴ และบิดาของเธอได้ยินคำที่เธอปฏิญาณไว้ และคำสัตย์ญูวาวิรัตที่เธอผูกมัดตัวเอง แต่มิได้พูดอะไรกับเธอ ก็ให้คำที่ ปฏิญาณ ไว้ นั้น ทั้ง สิ้น คง อยู่ และให้ คำ สัตย์ญูวาวิรัตที่ผูกมัดเธอไว้ นั้น ทุกอย่าง คง อยู่ ⁵ แต่ถ้าบิดาของเธอ คัด ค้าน ในวันที่ เขา ได้ยิน นั้น การที่ เธอ ปฏิญาณไว้ก็ดี คำสัตย์ญูวาวิรัตที่ผูกมัดเธอไว้ก็ดี ย่อมไม่คงอยู่ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่เธอ เพราะบิดาของเธอได้คัดค้านเธอไว้ ⁶ และถ้านางแต่งงานมีสามีแล้ว สิ่ง ที่นาง ปฏิญาณไว้หรือกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดซึ่งผูกมัดนาง ⁷ ฝ่ายสามีก็ได้ยินแล้ว และในวันที่ได้ยินเขาก็มิได้พูดอะไร

กัณดารวิถี 30:8 91 กัณดารวิถี 30:16

กับนาง สิ่งที่น่างปฏิญาณไว้ นั้นและคำสัญญาวิรตที่ผูกมัดนางย่อมคงอยู่ด้วย⁸ แต่ถ้าในวันนั้นที่สามีมาได้ยินนางและเขา คัดค้าน ก็ทำให้คำที่นาง ปฏิญาณไว้ นั้น เป็น โมฆะ ทั้งคำกล่าว ด้วยริม ฝีปากที่ไม่ทัน คิด ของนาง ซึ่ง ผูกมัด นาง นั้นก็เป็น โมฆะด้วย และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง⁹ แต่คำปฏิญาณที่แม่มายหรือแม่ร้างกระทำไว้หรือคำใดที่นางพูด ผูกมัดตนเอง คำพูดนั้นย่อมคงอยู่¹⁰ และถ้านาง ปฏิญาณไว้ในบ้านสามีของนาง หรือให้สัญญาวิรตด้วยสัตย์ปฏิญาณ ผูกมัดตนเองไว้¹¹ และสามีของนาง ได้ยินแล้ว แต่ไม่ว่าอะไรแก่นาง และไม่ คัดค้านนาง คำปฏิญาณของนางทั้ง สิ้นย่อม คงอยู่ และคำสัญญาวิรตทุกอย่าง ซึ่งนาง ผูกมัด ตัว เอง ย่อม คง อยู่¹² แต่ถ้า สามี ของ นาง ได้ กระทำ ให้ไม่คงอยู่หรือเป็น โมฆะในวันที่เขา ได้ยินแล้ว สิ่งใดที่ออกจากริม ฝีปากของนาง เกี่ยวด้วย คำปฏิญาณหรือ เกี่ยวด้วย คำสัญญาวิรตของนางย่อมไม่คงอยู่ สามีของนางได้กระทำ ให้เป็น โมฆะ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง¹³ คำปฏิญาณหรือคำสัตย์ปฏิญาณทั้งสิ้นที่ทำให้นางลุ่มใจเอง สามีของนางย่อมให้คงอยู่หรือให้เป็น โมฆะได้¹⁴ แต่ถ้าสามีของนางไม่กล่าวสิ่งใดแก่นางวันแล้ววันเล่า เขาย่อมกระทำ ให้คำปฏิญาณและคำสัญญาวิรตทั้งสิ้นของนาง ซึ่งจะตกแก่นางให้คงอยู่ เพราะเขาไม่พูดสิ่งใดในวันที่เขา ได้ยิน เขา จึง กระทำ ให้คง อยู่¹⁵ แต่ถ้า ภาย หลัง ที่ เขา ได้ยิน แล้ว มาก ระทำให้ไม่คงอยู่หรือ เป็น โมฆะ เขาย่อม ต้อง รับ โทษ ความ ชั่วช้าของนาง”¹⁶ ข้อความ เหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติไว้ เป็นเรื่องระหว่างชายกับภรรยาของเขา เรื่องระหว่างบิดากับบุตรสาว ขณะเมื่อเธอยังสาว

อยู่ ยังอยู่ในเรือนบิดาของเธอ

31

การแก้แค้นคนมีเดียน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงแก้แค้นคนมีเดียน เพื่อคนอิสราเอล แล้วภายหลังเจ้าจะถูกรวบให้ไปอยู่กับประชาชนของเจ้า” ³ และโมเสสกล่าวกับประชาชนว่า “จงเตรียมคนบางคนในพวกเจ้าให้พร้อมด้วยอาวุธเพื่อทำสงคราม แล้วยกไปสู้พวกมีเดียนเพื่อกระทำการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ต่อคนมีเดียน ⁴ เจ้าจงส่งคนจากตระกูลอิสราเอลทั้งหมดตระกูลละพันคนเข้าทำสงคราม” ⁵ ดังนั้นเขาจึงจัดคนจากอิสราเอลที่นับพันๆนั้นตระกูลละพันคนเป็นคนหมื่นสองพันสรรพด้วยอาวุธเพื่อเข้าสงคราม ⁶ และโมเสสส่งคนตระกูลละพันคนออกไปทำสงคราม ทั้งคนเหล่านั้นกับฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปทำสงครามพร้อมกับเครื่องใช้อันบริสุทธิ์ และมีแตรปลุกอยู่ในมือ ⁷ เขาทำสงครามต่อสู้คนมีเดียนดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส และได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน ⁸ เขาได้ประหารชีวิตบรรดา กษัตริย์คนมีเดียนพร้อมกับคนอื่นๆที่เขาฆ่าเสีย มีเอวีเรเคม ศูร์ เฮอร์ และเรบา กษัตริย์ทั้งห้าแห่งคนมีเดียน และได้ประหารชีวิต บาลาอัมบุตรชายเบโอร์เสียด้วยดาบ ⁹ และคนอิสราเอลได้จับสตรีชาวมีเดียนทั้งหมดมาเป็นเชลย พร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลาย และกวาดเอาฝูงวัว ฝูงแพะแกะและข้าวของทิ้งปวงไปสิ้น เป็นทรัพย์ที่ปล้นได้ ¹⁰ และเอาไฟเผาบรรดาเมืองที่อาศัยของเขา และเผาค่ายทั้งสิ้นของเขาเสียด้วย ¹¹ แล้วเก็บบรรดาของที่ริบได้และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและสัตว์ไปเสียสิ้น ¹² แล้วเขานำเชลย

และทรัพย์สินที่ปล้นได้ กับของที่รับได้ทั้งหมดมายังโมเสส และเอเลอาซาร์ปุโรหิต และชุมนุมชนอิสราเอลที่ค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค ¹³ โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและบรรดาประมุขแห่งชุมนุมชนออกไปต้อนรับเขานอกค่าย ¹⁴ และโมเสสโกรธพวกนายทหาร คือ นายพันและนายร้อย ผู้กลับจากการทำสงคราม ¹⁵ โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายได้ใช้ชีวิตพวกผู้หญิงทั้งหมดหรือ ¹⁶ ดูกิจิต โดยคำปรึกษาของบาลาอัม หญิงเหล่านี้ได้กระทำใ้คนอิสราเอลลงกระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ในเรื่อง เปโอรี และภัยพิบัติจึงได้เกิดขึ้นท่ามกลางชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ ¹⁷ ฉะนั้นบัดนี้จงประหารชีวิตเด็กผู้ชาย เล็ก เสียทุกคน และประหารชีวิต ผู้หญิง ซึ่งได้เคยนอนร่วมกับชายเสียทุกคน ¹⁸ แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่ เคยนอนร่วมกับ ชายไว้ สำหรับท่านทั้งหลายเอง ¹⁹ จงอยู่ภายนอกค่ายเจ็ดวัน ท่านผู้ใดที่ได้ฆ่าคน และท่านผู้ใดที่ได้แตะต้อง ผู้ที่ถูกฆ่า จงชำระตัว และเชลยของตัว ในวันที่สามและวันที่เจ็ด ²⁰ ท่านต้องชำระเครื่องแต่งกายทุกชิ้น เครื่องหนังสัตว์ทุกชิ้น และเครื่องขนแพะทั้งหมด และเครื่องที่ทำด้วยไม้ทุกชิ้น” ²¹ และเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กล่าวแก่ทหารผู้ออกไปทำสงครามว่า “นี่เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่ง พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโมเสส ²² เฉพาะทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว ²³ ทุกสิ่งที่ทนไฟได้ เจ้าทั้งหลายจงลงเสียด้วยไฟ แล้วจะสะอาด ถึงอย่างไรก็ตาม ต้องชำระล้างให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ และทุกสิ่งที่ยทนไฟไม่ได้ท่านต้องให้ผ่านน้ำนั้น ²⁴ ท่านต้องซักเสื้อผ้าของท่านในวันที่เจ็ด และท่านจะสะอาด ภายหลังจากท่านจึงจะเข้ามาในค่ายได้” ²⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ²⁶ “เจ้า

และเอเลอาซาร์ปุโรหิตกับบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน จึงนับสิ่งของที่ได้อาหารทั้งคนและสัตว์²⁷ และแบ่งสิ่งของเหล่านั้นออกเป็นสองส่วน ให้ทหารผู้ออกไปทำสงครามส่วนหนึ่ง และให้บรรดาชุมนุมชนนี้อีกส่วนหนึ่ง²⁸ และจงชักส่วนหนึ่งจากทหารที่ออกไปทำสงคราม เป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ห้าร้อยชักหนึ่ง ทั้งคน และวัว และลา และฝูงแพะแกะ²⁹ จงเอาจากครึ่งส่วนของเขา มอบให้แก่เอเลอาซาร์ปุโรหิตเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์³⁰ และจากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น เจ้าจงนำห้าสิบชักหนึ่งจากคน ฝูงวัว ฝูงลา และฝูงแพะแกะ และสัตว์ทั้งหมด มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลับพลาของพระเยโฮวาห์”³¹ และโมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส³² บรรดาทรัพย์ที่ปล้นได้อันเหลือจากสิ่งที่ทหารริบมาได้ นั้น คือ แกะหกแสนเจ็ดหมื่นห้าพันตัว³³ วัวเจ็ดหมื่นสองพันตัว³⁴ ลาหกหมื่นหนึ่งพันตัว³⁵ และคน คือผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชาย ทั้งหมดมีสามหมื่นสองพันคน³⁶ และในครึ่งส่วนได้ของคนที่ออกไปทำสงคราม มีแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว³⁷ และส่วนแกะที่เป็นของพระเยโฮวาห์มีหกร้อยเจ็ดสิบห้าตัว³⁸ มีวัวสามหมื่นหกพันตัว วัวอันเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์เจ็ดสิบสองตัว³⁹ มีลาสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์หกสิบเจ็ดตัว⁴⁰ ส่วนคนนั้น มีหนึ่งหมื่นหกพัน ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์สามสิบสองคน⁴¹ โมเสสได้มอบส่วนที่ชักมาซึ่งเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิตตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส⁴² จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลซึ่งโมเสสได้แบ่งมาจากส่วนที่ทหารไปทำสงครามได้มานั้น⁴³ (ครึ่งส่วนของชุมนุมชน คือ แกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว

44 วัวสามหมื่นหกพันตัว 45 ลาสามหมื่นห้าร้อยตัว 46 และคนหนึ่งหมื่นหกพันคน) 47 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น โมเสสได้เอาส่วนห้าสิบชักหนึ่ง ทั้งคนและสัตว์ มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลับพลาของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 48 แล้วนายทหารผู้บังคับกองพันทั้งปวง คือนายพันนายร้อยได้เข้ามาใกล้โมเสส 49 และกล่าวแก่โมเสสว่า “คนใช้ของท่านได้ตรวจนับทหารผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าทั้งหลายแล้วไม่มีคนหายไปสักคนเดียว 50 และข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำส่วนที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งต่างคนต่างได้มา คือ สิ่งที่ทำด้วยทองคำ มีกำไลขาและสร้อยคอ แหวนตรา ตุ่มหู และกำไล เพื่อทำการลบมลทินบาป ของ พวก เรา ทั้ง หลาย ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โฮ วาห์” 51 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตก็รับบรรดาสິงของที่ทำด้วยทองคำจากเขา 52 และทองคำทั้งสิ้นจากเครื่องถวายซึ่งเขาได้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากนายพันและนายร้อย มีน้ำหนักรหนึ่งหมื่นหกพันเจ็ดร้อยห้าสิบเชเซล 53 (ทหารเหล่านั้นต่างคนต่างได้เก็บข้าวของของข้าศึกมา) 54 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้รับทองคำจากนายพันนายร้อย นำมาในพลับพลาแห่งชุมนุม เป็นที่ระลึกแก่คนอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

32

ตระกูลรูเบน ตระกูลกาตและครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์จะได้รับแผ่นดินด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

¹ คนรูเบน และคนกาต มีฝูงวัว เป็นอันมาก เขาได้เห็นแผ่นดินยาเซอร์ และแผ่นดินกิเลอาด ดูก่เกิด ที่นั่น เป็นที่เหมาะแก่ฝูงสัตว์ ² ดังนั้น คนกาต และคนรูเบน จึงมาหาโมเสส และเอเลอาซาร์ปุโรหิต และประมุขของชุมนุม

ชน กล่าว ว่า ³ “อา ทา โรท ดี โบน ยา เซอร์ นิ มราห์ เฮช โบน เอ เลอา เลห์ เส บาม เน โบ และ เบ โอน ⁴ เป็น แผ่น ดิน ซึ่ง พระ เย โห วา ห์ ทรง ทำ ลาย ต่อ หน้า คน อี สรา เอล เป็น แผ่น ดิน เหม าะ กับ ผุ ง สัตว์ และ ข้า พเจ้า ทั้ง หลาย คน ใช้ ของ ท่าน มี ผุ ง วั ว” ⁵ และ เขา ทั้ง หลาย กล่าว ว่า “ถ้า ข้า พเจ้า ทั้ง หลาย ได้ รับ ความ กรุณา ใน สาย ตา ของ ท่าน ขอ มอบ แผ่น ดิน นี้ เป็น กรรม สิทธิ์ แก่ คน ใช้ ของ ท่าน ขอ อย่า พา ข้า พเจ้า ทั้ง หลาย ข้า มแม่ น้า จอร์ เดน ไป เลย” ⁶ แต่ โม เสส พุด กับ คน กาด และ คน รู เบน ว่า “ควร ให้ พี่ น้อง ของ ท่าน ไป ทำ สงคราม ฝ่าย พวก ท่าน จะ ยับ ยั้ง อยู่ ที่ นี อย่าง นั้น หรือ ⁷ ทำ ไหม ท่าน ทั้ง หลาย กระทำ ให้ จิต ใจ ของ คน อี สรา เอล ท้อ ถอย ที่ จะ ยก ข้า ม ไป ยัง แผ่น ดิน ซึ่ง พระ เย โห วา ห์ ได้ ทรง ประทาน แก่ เขา ⁸ บิดา ของ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ กระทำ เช่น นี้ เมื่อ เรา ใช้ เขา ไป จาก คา เดช บาร เนีย ให้ สอด เนม ดู แผ่น ดิน นั้น ⁹ เมื่อ เขา ขึ้น ไป ยัง หุบ เขา เอช โคล์ และ ได้ เห็น แผ่น ดิน นั้น แล้ว เขาก็ กระทำ ให้ จิต ใจ คน อี สรา เอล ท้อ ถอย ที่ จะ ยก เข้า ไป ใน แผ่น ดิน ซึ่ง พระ เย โห วา ห์ ได้ ทรง ประทาน แก่ เขา ¹⁰ ใน วัน นั้น พระ เย โห วา ห์ ทรง กริ้ว เขา นัก พระ องค์ ทรง ตั้ง สัตย์ ปฏิญาณ ไว้ ว่า ¹¹ ‘แน่ ที เดียว ที่ ทุก คน ซึ่ง ยก ออก จาก อียิปต์ อายุ ตั้ง แต่ ยี่สิบ ปี ขึ้น ไป จะ มี ได้ เห็น แผ่น ดิน ซึ่ง เรา ได้ ตั้ง สัตย์ ปฏิญาณ ที่ จะ มอบ ให้ อับ รา ฮัม อี สอัค และ ยา โคบ เพราะ เขา ทั้ง หลาย มี ได้ ตาม เรา ด้วย ใจ จริง ¹² เว้น แต่ คา เลบ บุตร ชาย เย ฟุน เนห์ คน เคนัส และ โย ชวา บุตร ชาย นูน เพราะ ว่า เขา ทั้ง สอง ตาม พระ เย โห วา ห์ ด้วย ใจ จริง’ ¹³ และ ความ กริ้ว โกรธ ของ พระ เย โห วา ห์ ก็ พลุ่ ง ขึ้น ต่อ อี สรา เอล พระ องค์ จึง ทรง ให้ เขา เร่ ร่อน อยู่ ใน ถิ่น ทุร กัณดาร สี่สิบ ปี จน ชั่ว อายุ ที่ กระทำ ชั่ว ใน สาย พระ เนตร ของ พระ เย โห วา ห์ ถูก

ผลาญไปหมดสิ้น ¹⁴ และดูเถิด ท่านได้เติบโตขึ้นมาแทนบิดาของท่าน เป็นเชื้อสายคนบาปที่จะทริพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ต่ออิสราเอลให้มากยิ่งขึ้น ¹⁵ เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายหนีจากการตามพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารอีก และท่านทั้งหลายจะทำลายชนชาติทั้งหมดนี้เสีย” ¹⁶ แล้วเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะที่นี่ และสร้างเมืองสำหรับลูกเด็กเล็กๆทั้งหลาย ¹⁷ แต่เราทั้งหลายจะถืออาวุธพร้อมที่จะไปข้างหน้า คนอิสราเอล จนกว่าเราทั้งหลายจะนำเขาไปถึงที่ของเด็กเล็กๆของเราจะได้อยู่ในเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบเพราะกลัวชาวแผ่นดินนี้” ¹⁸ เราทั้งหลายจะไม่ยอมกลับไปจนกว่าคนอิสราเอลจะได้รับมรดกของเขาทุกคน ¹⁹ เพราะเราจะมีมรดกกับเขา ซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น และนอกออกไป เพราะว่ามรดกที่ตกทอดมาถึงเราอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างตะวันออกนี้” ²⁰ โมเสสจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ถ้าท่านทั้งหลายจะกระทำเช่นนี้ คือหยิบอาวุธขึ้นเข้าสู่สงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ²¹ และคนของท่านที่ถืออาวุธทุกคนจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จนกว่าพระองค์จะทรงขับไล่ศัตรูให้พ้นพระองค์ ²² และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว ภายหลังท่านจึงจะกลับและพ้นจากพันธะที่มีต่อพระเยโฮวาห์และอิสราเอล และแผ่นดินนี้จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ²³ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กระทำเช่นนี้ ดูเถิด ท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ จงรู้แน่เถิดว่า บาปของท่านก็จะตามทัน ²⁴ จงสร้างเมืองสำหรับเด็กเล็กๆทั้งหลายของท่าน และสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะของท่าน และกระทำ

ตามคำที่ออกจากปากของท่าน”²⁵ และคนกาดกับคนรูเบนกล่าวแก่โมเสสว่า “คนใช้ของท่านจะกระทำดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าบัญชา²⁶ เด็กเล็กๆทั้งหลาย ภรรยาทั้งหลาย ผุ่่งสัตว์และสัตว์ใช้ทั้งหมดของเรา จะอยู่ที่นี้ในเมืองกิเลอาด²⁷ แต่คนใช้ของท่านทุกคนผู้มีอาวุธทำสงครามจะข้ามไปเพื่อสู้รบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าสั่ง”²⁸ เกี่ยวกับเรื่องเขาทั้งหลายนี้โมเสสจึงออกคำสั่งแก่เอลืออาซาร์ปุโรหิตและแก่โยชูวาบุตรชายนูน และแก่หัวหน้าตระกูลของคนอิสราเอล²⁹ และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า “ถ้าคนกาดและคนรูเบน ทุกคนผู้มีอาวุธที่จะทำสงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปพร้อมกับท่านทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อหน้าท่านแล้ว ท่านจงมอบแผ่นดินกิเลอาดให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เขา³⁰ แต่ถ้าเขาไม่ถืออาวุธข้ามไปกับท่าน เขาจะต้องได้ส่วนแผ่นดินคานาอันร่วมกับท่านเป็นกรรมสิทธิ์”³¹ คนกาดกับคนรูเบนตอบว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนใช้ของท่านอย่างไร เราทั้งหลายจะกระทำอย่างนั้น³² เราจะถืออาวุธข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สู่แผ่นดินคานาอัน และที่ดินมรดกของเรานั้นจะคงอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้”³³ โมเสสได้มอบดินแดนเหล่านี้แก่คนกาด และแก่คนรูเบน และแก่ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรชายโยเซฟ คืออาณาจักรของสิโหนกษัตริย์แห่งคนอาโมไรต์ และอาณาจักรของโอกกษัตริย์แห่งบาซาน ทั้งแผ่นดินและหัวเมืองตลอดพรมแดน คือหัวเมืองใหญ่ในแผ่นดินนี้ตลอดประเทศ³⁴ และคนกาดก็สร้างเมืองดีบอน อาทาโรท อาโรเออร์³⁵ อัทโรท โซฟาน ยาเซอร์ โยกเบอาห์³⁶ เบนนิมราห์ และเบธอาราน ให้เป็นเมืองมีกำแพงล้อมรอบ และสร้างคอกให้แกะ³⁷ และคนรูเบนก็สร้างเมืองเฮชบอน เอลืออาเลห์ คี

รียาธาอิม³⁸ เนโบ และบาอัลเมโอน (ชื่อเหล่านี้ต้องเปลี่ยนใหม่) และสิบมาห์ และตั้งชื่อใหม่ให้แก่เมืองที่เขาสร้างขึ้นนั้น³⁹ และคนมรศิร์บุตรชายมนัสเสห์เข้าไปยึดเมืองกิเลอาด และขับไล่พวกอาโมไรต์ซึ่งอยู่ในเมืองนั้น⁴⁰ และโมเสสยกกิเลอาดให้แก่มาศิร์บุตรชายมนัสเสห์และเขาก็เข้าตั้งอยู่ในเมืองนั้น⁴¹ และยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ยกไปยึดเมืองเล็กๆของเขาเหล่านั้น และเรียกชื่อว่าฮาโวทยาอีร์⁴² และโนบาห์ไปยึดเคนาทและชนบทของเมืองนี้ และเรียกว่าเมืองโนบาห์ตามชื่อของเขา

33

การทบทวนการเดินทางจากอียิปต์

¹ต่อไปนี้เป็นเรื่องระยะทางเดินของคนอิสราเอล เมื่อเขาออกเดินจากแผ่นดินอียิปต์เป็นหมวดหมู่ภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน² โมเสสได้จัดสถานที่ที่เขาออกเดินทีละระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้เป็นระยะตามสถานที่ที่เขาออกเดิน³ เขาทั้งหลายพากันเดินจากราเมเสสในเดือนต้น ในวันที่สิบห้าของเดือนต้นนั้น ถัดวันปีสกาไปวันหนึ่ง คนอิสราเอลก็ออกเดินด้วยชูมือแห่งชัยชนะท่ามกลางสายตาของชาวอียิปต์ทั้งสิ้น⁴ ขณะนั้นชาวอียิปต์กำลังฝังศพลูกหัวปีทั้งหลายของตน เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารชีวิตท่ามกลางพวกเขา พระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระทั้งหลายของเขาด้วย⁵ ดังนั้นคนอิสราเอลจึงยกเดินจากราเมเสส และตั้งค่ายที่สุคคท⁶ และเขาทั้งหลายยกเดินจากสุคคท และตั้งค่ายที่เอธามซึ่งอยู่ชายฝั่งทุรกันดาร⁷ และเขาทั้งหลายยกเดินจากเอธาม หันกลับไปยังปีหะหิโรท ซึ่งอยู่ตรงหน้าบาอัลเซเฟน และเขาตั้งค่ายที่หน้าเมืองมิกดล⁸ และเขาทั้งหลายยกเดินจากหน้า

ปี่หะหิโรท ข้ามกลางทะเลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และเขา
 ทั้งหลายเดินในถิ่นทุรกันดารเอชามระยะทางสามวัน และ
 มาตั้งค่ายที่มาราห์ ⁹ และเขายกเดินจากมาราห์มาถึงเอ
 ลิม ทีเอลิมมีน้ำพุสิบสองแห่งและต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น
 และเขาตั้งค่ายที่นั่น ¹⁰ เขายกเดินจากเอลิมมาตั้งค่ายที่
 ทะเลแดง ¹¹ และเขายกเดินจากทะเลแดงมาตั้งค่ายอยู่
 ในถิ่นทุรกันดารสิน ¹² และเขายกเดินจากถิ่นทุรกันดาร
 สินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์ ¹³ และเขายกเดินจากโดฟคาห์
 และตั้งค่ายที่อาลูซ ¹⁴ และเขายกเดินจากอาลูซและตั้งค่าย
 ที่เรฟีติม ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชนดื่ม ¹⁵ และเขายกเดิน
 จากเรฟีติมและตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารซีนาย ¹⁶ และเขา
 ยกเดินจากถิ่นทุรกันดารซีนายมาตั้งค่ายที่ชิบโรทหัทธา
 อาวาห์ ¹⁷ และเขาออกเดินจากชิบโรทหัทธาอาวาห์มาตั้ง
 ค่ายที่ฮาเซโรท ¹⁸ และเขายกเดินจากฮาเซโรท และตั้ง
 ค่ายที่ริทมาห์ ¹⁹ และเขายกเดินจากริทมาห์ และตั้งค่ายที่
 รีมโมนเปเรศ ²⁰ และเขายกเดินจากรีมโมนเปเรศ และตั้ง
 ค่ายที่ลิบนาห์ ²¹ และเขายกเดินจากลิบนาห์ และตั้งค่าย
 ที่ริสสาห์ ²² และเขายกเดินจากริสสาห์ และตั้งค่ายที่เค
 เฮลาธาห์ ²³ และเขายกเดินจากเคเฮลาธาห์และตั้งค่าย
 ที่ภูเขาชะเฟอร์ ²⁴ และเขายกเดินจากภูเขาชะเฟอร์ และ
 ตั้งค่ายที่ฮาราดาห์ ²⁵ และเขายกเดินจากฮาราดาห์ และ
 ตั้งค่ายที่มักเฮโลท ²⁶ และเขายกเดินจากมักเฮโลทและ
 ตั้งค่ายที่ทาหัท ²⁷ และเขายกเดินจากทาหัท และตั้งค่าย
 ที่เทราห์ ²⁸ และเขายกเดินจากเทราห์ และตั้งค่ายที่มิท
 คาห์ ²⁹ และเขายกเดินจากมิทคาห์และตั้งค่ายที่ฮัซโมเนา
 ห์ ³⁰ และเขายกเดินจากฮัซโมเนาห์ และตั้งค่ายที่โมเสโรท
³¹ และเขายกเดินจากโมเสโรท และตั้งค่ายที่เบเนยาอะคัน
³² และเขายกเดินจากเบเนยาอะคันและตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิ
 ดกาด ³³ และเขายกเดินจากโฮร์ฮักกิดกาด และตั้งค่ายที่

โยทบาราคห์³⁴ และเขายกเดินจากโยทบาราคห์ และตั้งค่ายที่อับโรนาห์³⁵ และเขายกเดินจากอับโรนาห์ และตั้งค่ายที่เอซีโอนเกเบออร์³⁶ และเขายกเดินจากเอซีโอนเกเบออร์ และตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารคิน คือคาเดช³⁷ และยกเดินจากคาเดชและตั้งค่ายที่ภูเขาสโระ ริมแผ่นดินเอโดม³⁸ และอาโรนบุโรหิตได้ขึ้นบนภูเขาสโระตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และสิ้นชีวิตที่นั่น ในวันที่หนึ่งเดือนที่ห้าปีที่สี่สิบนับตั้งแต่วันที่คนอิสราเอลยกออกจากประเทศอียิปต์³⁹ เมื่ออาโรนสิ้นชีวิตที่ภูเขาสโระนั้น มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบสามปี⁴⁰ และกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอัน ผู้ที่อยู่ทางภาคใต้ในแผ่นดินคานาอัน ได้ยินข่าวว่าคนอิสราเอลยกมา⁴¹ และเขายกเดินจากภูเขาสโระและตั้งค่ายที่ศัลโมนาห์⁴² และเขายกเดินจากศัลโมนาห์ และตั้งค่ายที่บูโนน⁴³ และเขายกเดินจากบูโนน และตั้งค่ายที่โอโบท⁴⁴ และเขายกเดินจากโอโบท มาตั้งค่ายที่อียอบาริม ในดินแดนโมอับ⁴⁵ และเขาออกเดินจากอียิม และตั้งค่ายที่ตีโบนกาต⁴⁶ และเขายกเดินจากตีโบนกาต และตั้งค่ายที่อัลโมนติบลาธาอิม⁴⁷ และเขายกเดินจากอัลโมนติบลาธาอิม และตั้งค่ายในภูเขอาบาริมหน้าเนโบ⁴⁸ และเขายกเดินจากภูเขอาบาริม และตั้งค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค⁴⁹ เขาตั้งค่ายอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดนตั้งแต่เบรเยซิโมท ไกลไปจนถึงอาเบลชิทอิม ณ ที่ราบโมอับ⁵⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า⁵¹ “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน⁵² เจ้าจงขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และทำลายศิลารูปแกะสลักของเขาเสียให้สิ้น และทำลายรูปเคารพที่หล่อของเขาเสียให้สิ้น และทำลายบรรดาปูชนียสถานสูงของเขาเสีย⁵³ และเจ้าจงขับชาวแผ่นดิน

ดินนั้นออก และเข้าไปตั้งอยู่ในนั้น เพราะเราได้ให้แผ่นดินนั้นให้เจ้าถือกรรมสิทธิ์⁵⁴ เจ้าทั้งหลายจงจับสลากมรดกที่ดินนั้นตามครอบครัวของเจ้า ครอบครัวที่ใหญ่เจ้าจงให้มรดกส่วนใหญ่ ครอบครัวที่ย่อมเจ้าจงให้มรดกส่วนน้อย ดินผืนใดที่สลากตกแก่คนใดก็เป็นของคนนั้น เจ้าจงรับมรดกตามตระกูลของบรรพบุรุษของเจ้า⁵⁵ แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายมิได้ขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียให้พ้นหน้าเจ้า ต่อมาผู้ที่เจ้าให้เหลืออยู่นั้นก็จะเป็นอย่างเลี่ยนในนัยน์ตาของเจ้า และเป็นอย่างหนามอยู่ที่สีข้างของเจ้า และเขาทั้งหลายจะรบกวนเจ้าในแผ่นดินที่เจ้าเข้าอาศัยอยู่นั้น⁵⁶ และต่อมาเราจะกระทำแก่เจ้าทั้งหลายดังที่เราคิดจะกระทำแก่เขาทั้งหลายนั้น”

34

การเตรียมที่จะแบ่งแผ่นดินคานาอัน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงบัญชาคนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน (อันเป็นแผ่นดินที่เราให้แก่เจ้าเป็นมรดก คือแผ่นดินคานาอันตามเขตพรมแดนทั้งหมด) นั้น ³ เขตด้านใต้ของเจ้านั้นนับจากถิ่นทุรกันดารคินตาม ด้านเอโดม และอาณาเขตด้านใต้ของเจ้านั้นนับจากปลายทะเลเกลือทางด้านตะวันออก ⁴ และอาณาเขตของเจ้าจะเลี้ยวไปทางใต้ เนินสูงอาครับบิม ข้ามไปยัง คิน ไปสุดลงที่ด้านใต้คาเดซบารเนีย เรื่อยไปถึงฮาซารัดดาร์ผ่าน เรื่อยไปถึงอัสโมน ⁵ และอาณาเขตจะเลี้ยวจากอัสโมนถึงแม่น้ำอียิปต์ ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล ⁶ อาณาเขต ตะวัน ตก เจ้าจะได้ ทะเล ใหญ่ และ ผัง ทะเล นั้น นี้จะเป็น เขต ด้าน ตะวัน ตกของเจ้า ⁷ ต่อไปนี้เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า คือจาก ทะเล ใหญ่ เจ้า จง ทำ เครื่องหมาย เรื่อย ไป ถึง ภูเขา โฮอร์

8 จากภูเขาโฮร์เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท และปลายสุดของอาณาเขตด้านนี้คือเศตัด 9 แล้วอาณาเขตจะขึ้นไปถึงคีโพรน ไปสิ้นสุดที่ฮาซาเรนันนี้เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า 10 เจ้าจงทำเครื่องหมายอาณาเขตด้านตะวันออกของเจ้าจากฮาซาเรนันถึงเซฟาม 11 และอาณาเขตจะลงมาจากเซฟามถึงริบลาห์ข้างตะวันออกของเมืองอายีน และอาณาเขตจะลงมาถึงไหล่ทะเลคินเนเรททางด้านตะวันออก 12 และอาณาเขตจะลงมาถึงแม่น้ำจอร์แดนสุดลงที่ทะเลเกลือ นี่เป็นแผ่นดินของเจ้าตามอาณาเขตโดยรอบ” 13 โมเสสบัญชาคนอิสราเอลกล่าวว่า “นี่เป็นแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายจะได้จับสลากรับเป็นมรดก ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า ให้ยกให้แก่ทั้งเก้าตระกูลกับอีกครั้งตระกูล 14 เพราะว่าตระกูลคนรูเบนตามเรือนบรรพบุรุษ และตระกูลคนกาตตามเรือนบรรพบุรุษได้รับมรดกของเขาแล้ว คนครั้งตระกูลมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกของเขาแล้วด้วย 15 ทั้งสองตระกูล และครั้งตระกูลนั้นได้รับมรดกของเขาที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโคด้านตะวันออก ทางดวงอาทิตย์ขึ้น” 16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 17 “ต่อไปนี้เป็นชื่อบุคคลที่จะแบ่งดินแดนแก่เจ้าทั้งหลาย คือเอเลอาซาร์ปุโรหิต และโยชูวาบุตรชายนูน 18 ท่านจงนำประมุขของคนทุกตระกูลไป แบ่งดินแดนเพื่อเป็นมรดก 19 ต่อไปนี้เป็นชื่อของประมุขเหล่านั้น คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ จากตระกูลยูดาห์ 20 เชมูเอลบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลคนสิเมโอน 21 เอลีดาบุตรชายคิสโลน จากตระกูลเบนยามิน 22 จากตระกูลคนดานมีประมุขคนหนึ่ง ชื่อบุคคิบุตรชายโยกลี 23 จากลูกหลานของโยเซฟ จากตระกูลคนมนัสเสห์ มีประมุขชื่ออันนี่เอลบุตรชายเอโพบ

24 และจากตระกูลคนเอฟราอิมมีประมุขคนหนึ่งชื่อเคมุเอลบุตรชายชิฟทาน 25 จากตระกูลคนเศบูลุนมีประมุขคนหนึ่งชื่อเอลีซาฟานบุตรชายปารนาค 26 จากตระกูลคนอิสสาการ์มีประมุขคนหนึ่งชื่อปัลทีเอลบุตรชายอัสซาน 27 และจากตระกูลคนอาเซอร์มีประมุขคนหนึ่งชื่ออาหิฮูดบุตรชายเฮโลมี 28 จากตระกูลคนนัฟทาลีมีประมุขคนหนึ่งชื่อเปดาเอลบุตรชายอัมมิฮูด” 29 บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้แบ่งมรดกให้คนอิสราเอลในแผ่นดินคานาอัน

35

เมืองลี้ภัย

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า 2 “จงบัญชาคนอิสราเอลให้เขายกเมืองให้คนเลวีได้อาศัยอยู่จากมรดกที่เขาได้รับนั้นบ้าง และยกทุ่งหญ้ารอบๆเมืองนั้นให้คนเลวีด้วย 3 ให้เมืองนั้นเป็นของเขาเพื่อจะได้อาศัยอยู่ให้ทุ่งหญ้าเพื่อฝูงสัตว์และทรัพย์สินของและสัตว์ทั้งสิ้นของเขา 4 ทุ่งหญ้าของเมืองที่เจ้ายกให้แก่คนเลวินั้นให้มีเขตจากกำแพงเมืองและห่างออกไปหนึ่งพันศอกโดยรอบ 5 และเจ้าจงวัดภายนอกเมืองสองพันศอกเป็นด้านตะวันออกสองพันศอกเป็นด้านใต้สองพันศอกเป็นด้านตะวันตกสองพันศอกเป็นด้านเหนือให้ตัวเมืองอยู่กลางนี้เป็นทุ่งหญ้าประจำเมืองเหล่านั้น 6 เมืองซึ่งเจ้าจะยกให้แก่คนเลวีคือเมืองลี้ภัยหกเมืองซึ่งเจ้าจะอนุญาตให้คนฆ่าคนหนีไปอยู่และเจ้าจงเพิ่มให้เขาอีกสี่สิบสองเมือง 7 เมืองทั้งหมดที่เจ้ายกให้คนเลวีเป็นสี่สิบแปดหัวเมืองมีทุ่งหญ้าตามเมืองด้วย 8 และหัวเมืองที่เจ้าจะให้เขาจากกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้นจากตระกูลใหญ่เจ้าก็เอาเมืองมากหน่อย จากตระกูลย่อม

เจ้าก็เอาเมืองน้อยหน่อย ทุกตระกูลตามส่วนของมรดก ซึ่งเขาได้รับ ให้ยกให้แก่คนเลวี” 9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 10 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน เข้าในแผ่นดินคานาอัน 11 เจ้าจงเลือกเมืองให้เป็นเมืองลี้ภัยสำหรับเจ้า เพื่อคนที่ได้ฆ่าคน ด้วยมิได้เจตนาจะหลบหนี ไปอยู่ที่นั่นก็ได้ 12 ให้เมืองเหล่านั้นเป็นเมืองลี้ภัยจากผู้ที่อาฆาต เพื่อมิให้คนฆ่าคนจะต้องตายก่อนที่เขาจะยืนต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรับการพิพากษา 13 และเมืองที่เจ้ายกไว้นั้นให้เป็นเมืองลี้ภัยหกเมือง 14 เจ้าจงให้ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามเมือง และอีกสามเมืองในแผ่นดินคานาอัน ให้เป็นเมืองลี้ภัย 15 ทั้งหกเมืองนี้ให้เป็นเมืองลี้ภัยของคนอิสราเอลและสำหรับคนต่างด้าว และสำหรับคนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เพื่อคนหนึ่งคนใดที่ได้ฆ่าเขาโดยมิได้เจตนาจะได้หลบหนีไปที่นั่น 16 ถ้าผู้ใดตีเขาด้วยเครื่องมือเหล็กจนคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 17 ผู้ใดทุบเขาให้ล้มลงด้วยก้อนหินในมือขนาดฆ่าคนได้ และเขาถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 18 หรือผู้ใดใช้อาวุธไม้ที่อยู่ในมือขนาดฆ่าคนได้ตีเขาล้มลง และคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 19 ให้ผู้อาฆาตโลหิตเองเป็นผู้ประหารชีวิตฆาตกรนั้น ถ้าผู้อาฆาตพบเขา เมื่อใด ก็ให้ประหารชีวิตเสีย 20 แต่ถ้าผู้ใดแทงเขาด้วยความเกลียดชัง หรือชุ้มคอยขวาง เขาจนเขาตาย 21 หรือเพราะเป็นศัตรูกันชกเขาล้มลง จนเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ที่ชกเขา นั้นเสียเป็นแน่ ด้วยว่าเขาเป็นฆาตกร เมื่อผู้อาฆาตโลหิตพบเขา เมื่อใด ก็ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสีย 22 แต่ถ้าผู้ใดโดย

มิได้เป็น ศัตรูกัน แทง เขาทันที หรือ เอาอะไร ขว้าง เขา โดย มิได้คอย ชุ่มटकอยู่ ²³ หรือ ใช้ ก้อนหิน ขนาด ฆ่า คน ได้ ขว้าง ถูก เขา เข้า โดย มิได้ เห็น และ เขา ถึง ตาย และ เขา มิได้ เป็น ศัตรู และ มิได้ มุ่ง ทำ ร้าย เขา ²⁴ ก็ ให้ ชุมนุม คน ตัด สิ้น ความ ระหว่าง ผู้ ฆ่า และ ผู้ อาฆาต โลหิต ตาม คำ ตัด สิ้น นี้ ²⁵ ให้ ชุมนุม คน ช่วย ผู้ ฆ่า ให้ พ้น จาก มือ ผู้ อาฆาต โลหิต ให้ ชุมนุม คน พา ตัว เขา กลับ ไป ถึง เมือง ลี กัย ซึ่ง เขา ได้ หนี ไป อยู่ นั้น ให้ เขา อยู่ ที่ นั้น จน กว่า มหา บูโรหิต ผู้ ได้ ถูก เจิม ไว้ ด้วย น้ำมัน บรม สิทธิ ถึง แก่ ความ ตาย ²⁶ แต่ ถ้า ผู้ ฆ่า คน ออก ไป พ้น เขต เมือง ลี กัย ซึ่ง เขา หนี เข้า ไป อยู่ ใน เวลา ไດ ²⁷ และ ผู้ อาฆาต โลหิต พบ เขา นอก เขต เมือง ลี กัย และ ผู้ อาฆาต โลหิต ได้ ฆ่า ผู้ ฆ่า คน นั้น เสีย ผู้ อาฆาต โลหิต จะ ไม่ มีความ ผิด เนื่อง ด้วย โลหิต ตก ของ เขา ²⁸ เพราะ ว่า ชาย ผู้ นั้น ต้อง อยู่ ใน เขต เมือง ลี กัย จน มหา บูโรหิต ถึง แก่ ความ ตาย ภาย หลัง เมื่อ มหา บูโรหิต ถึง แก่ ความ ตาย แล้ว ผู้ ฆ่า คน นั้น จะ กลับ ไป ยัง แผ่น ดิน ที่ เขา ถือ กรรม สิทธิ อยู่ ก็ได้ ²⁹ สิ่ง เหล่า นี้ ควร เป็น กฎ เกณฑ์ แห่ง คำ ตัด สิ้น ของ เจ้า ตลอด ชั่ว อายุ ของ เจ้า ใน ที่ อาศัย ทั้ง ปวง ของ เจ้า ³⁰ ผู้ ไດ ฆ่า เขา ตาย ให้ ประหาร ชีวิต ฆาตกร นั้น เสีย ตาม ปาก ของ พยาน แต่ อย่า ประหาร ชีวิต ผู้ ไດ ด้วย มี พยาน ปาก เดียว ³¹ ยิ่ง กว่า นั้น อีก เจ้า อย่า รับ ค่า ไถ่ ชีวิต ของ ฆาตกร ผู้ มีความ ผิด ถึง ตาย นั้น แต่ เขา ต้อง ตาย แน่ ³² และ เจ้า อย่า รับ ค่า ไถ่ คน ที่ หลบ หนี ไป ยัง เมือง ลี กัย เพื่อ ให้ กลับ มา อยู่ ใน แผ่น ดิน ของ เขา ก่อน ที่ มหา บูโรหิต สิ้น ชีวิต ³³ ดังนั้น เจ้า จึง ไม่ กระทำ ให้ แผ่น ดิน ที่ เจ้า ทั้ง หลาย อาศัย อยู่ มี มลทิน เพราะ ว่า โลหิต ทำให้ แผ่น ดิน เป็น มลทิน และ ไม่ มี สิ่ง ไດ ที่ จะ ชำระ แผ่น

ดินให้หมดมลทินที่เกิดขึ้นเพราะโลหิตตกในแผ่นดินนั้นได้นอกจากโลหิตของผู้ที่ทำให้โลหิตตก³⁴ เจ้าอย่ากระทำให้เกิดมลทินในแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ ที่เราอยู่ท่ามกลาง เพราะที่เราคือพระเยโฮวาห์อยู่ท่ามกลางคนอิสราเอล”

36

กฎต่างๆเรื่องมรดก

¹ หัวหน้า ครอบครัว คน กิ เลอ าด บุตรชาย ของ มา คีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ครอบครัวต่างๆของบุตรชายโยเซฟ เข้ามาใกล้และพูดต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าประชุมคือ บรรดา หัวหน้า คน อิสราเอล ² เขา พูด ว่า “พระเยโฮวาห์ได้บัญชาเจ้านายของข้าพเจ้าให้จับสลากยกแผ่นดินให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอล และเจ้านายของข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระเยโฮวาห์ให้ยกมรดกของเศโลเฟหัดพี่น้องของเราแก่บุตรสาวของเขา ³ ถ้าเธอทั้งหลายแต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของคนอิสราเอลตระกูลอื่นแล้ว ส่วนมรดกของบรรพบุรุษของเรา จะเพิ่มให้กับมรดกของคนตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการที่นำมรดกไปจากส่วนที่เป็นของเรา ⁴ และเมื่อถึงปีเสียงแตรของคนอิสราเอล มรดกที่เป็นส่วนของเธอก็จะถูกยกไปเพิ่มเข้ากับส่วนของตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย จึงเป็นการที่นำส่วนมรดกของเธอไปจากส่วนมรดกของตระกูลบิดาของเรา” ⁵ และโมเสส บัญชา คน อิสราเอล ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ว่า “ตระกูลคนโยเซฟพูดถูกต้องแล้ว ⁶ นี่คือนี่สิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับบุตรสาวของเศโลเฟหัด ซึ่งว่า ‘จงให้เธอแต่งงานกับใครที่เธอพอใจ แต่เธอต้องแต่งงานกับ

คนภายในครอบครัวตระกูลบิดาของเธอ ⁷ ดังนี้แหละส่วนมรดกของ คนอิสราเอลจะไม่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปให้อีกตระกูลหนึ่ง คนอิสราเอลทุกคนต้องอยู่ในที่มรดกแห่งตระกูล บรรพบุรุษของตน ⁸ และบุตรสาวทุกคน ผู้รับกรรมสิทธิ์มรดกในตระกูล คนอิสราเอลตระกูลใด ให้เป็นภรรยาของ คนใดคนหนึ่ง ในครอบครัวในตระกูลบิดาของตน เพื่อคนอิสราเอลทุกคนจะถือกรรมสิทธิ์มรดกของบิดาของเขา ⁹ ดังนั้นจะไม่มีมรดกที่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปยังอีกตระกูลหนึ่ง เพราะว่า คนอิสราเอล แต่ละตระกูล ควรคงอยู่ในที่มรดกของตน” ¹⁰ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสอย่างไร บุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัดก็กระทำอย่างนั้น ¹¹ เพราะว่า มาลาห์ ทิธซาคห์ โยกลาห์ มิลคาห์ และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟหัด ได้แต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของพี่น้องแห่งบิดาของตน ¹² เธอได้แต่งงานกับครอบครัว คนมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ และส่วนมรดกของเธอก็คงอยู่ในตระกูลแห่งครอบครัวบิดาของเธอ ¹³ ข้อความเหล่านี้เป็นบทบัญญัติและคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาทางโมเสสแก่คนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a